

31.5.2019

Määräyksen 65 D/2019 perustelut ja soveltaminen

Kiinteistön sisäverkoista ja teleurakoinnista

MPS 65 D/2019

Sisällys

A-OSA Keskeiset muutokset ja muutoshistoria	6
1 Keskeiset muutokset	6
2 Muutoshistoria.....	6
3 Vaikutukset	10
B-OSA Pykäläkohtaiset perustelut ja soveltamisohjeet.....	11
Luku 1 Yleiset säännökset	11
1 1 § Määräyksen tarkoitus	11
2 2 § Soveltamisala	12
3 3 § Määritelmät	16
3.1 Sisäverkko eli kiinteistön tai rakennuksen sisäinen viestintäverkko ja -järjestelmä.....	16
3.2 Yleiskaapelointijärjestelmä	17
3.3 Antenniverkko ja yhteisantenniverkko	18
3.4 Antennijärjestelmä ja yhteisantennijärjestelmä.....	19
3.5 Asuinhuoneisto	19
3.6 Kaapelointi.....	20
3.7 Pysyvä siirtotie	20
3.8 Runkokaapelointi	20
3.9 Aluekaapelointi	21
3.10 Nousukaapelointi	21
3.11 Kotikaapelointi.....	21
3.12 Kerroskaapelointi	21
3.13 Liityntäkaapeli eli talokaapeli.....	21
3.14 Telekaapeli.....	21
3.15 Talojakamo	22
3.16 Alijakamo eli toisitalojakamo	22
3.17 Kotijakamo.....	22
3.18 Kerrosjakamo	23
3.19 Kytchentäpaikka.....	23
3.20 Tähtipiste.....	23
3.21 Uudistaminen	23
3.22 Kunnostaminen.....	24
3.23 Teleurakoitsija	25

	Luku 2 Rakenne	25
4	4 § Sisäverkkojen rakenne	25
5	5 § Sisäverkkojen ja yleisen viestintäverkon liittämiskohta	27
6	6 § Asuinkiinteistön yleiskaapelointijärjestelmän rakenteen erityisvaatimukset	29
7	7 § Antenniverkon rakenteen erityisvaatimukset	33
	Luku 3 Televisiolähetysten antennivastaanotto	35
8	8 § Vastaanottoantennit	36
9	9 § Antennimasto	38
10	10 § Vahvistimet ja taajuusalue	39
	Luku 4 Suorituskyky ja järjestelmäarvot	40
11	11 § Sisäverkkojen suorituskyky ja järjestelmäarvot	40
12	12 § Yleiskaapelointijärjestelmän suorituskyky	41
13	13 § Antenniverkon ja -järjestelmän järjestelmäarvot	44
	Luku 5 Sähköinen ja sähkömagneettinen suojaaminen	46
14	14 § Sisäverkkojen suojaaminen	46
15	15 § Yleiskaapelointijärjestelmän suojaaminen	47
16	16 § Antenniverkon ja -järjestelmän suojaaminen	48
17	17 § Laitetilojen maadoitus ja potentiaalintasaus	51
	Luku 6 Turvallisuus	53
18	18 § Tietoturvallisuus	53
19	19 § Lukitukset	54
20	20 § Paloturvallisuus	55
	Luku 7 Laitetilat	59
21	21 § Talojakamo	59
22	22 § Alijakamot	62
23	23 § Kotijakamot	63
24	24 § Kerrosjakamot	64
	Luku 8 Materiaalit ja rakenneosat	65
25	25 § Kaapelireitit	65

26	26 § Kaapelit ja liittämistarvikkeet.....	67
27	27 § Antenniverkon ja -järjestelmän muut rakenneosat.....	70
	Luku 9 Asennuskäytännöt.....	70
28	28 § Sisäverkkojen asennukset	70
29	29 § Yleiskaapelointijärjestelmän asennusten erityisvaatimukset.....	72
	Luku 10 Testaaminen ja tarkastaminen	74
30	30 § Sisäverkkojen testaaminen ja tarkastaminen	74
31	31 § Yleiskaapelointijärjestelmän testaaminen	77
32	32 § Antenniverkon ja -järjestelmän testaaminen.....	78
	Luku 11 Dokumentointi	80
33	33 § Suunnitteludokumentointi	80
34	34 § Tarkastuspöytäkirjat.....	83
35	35 § Loppudokumentointi	85
36	36 § Asiakirjojen ylläpito ja säilytys	88
	Luku 12 Olemassa olevan sisäverkon suorituskyvyn todentaminen.....	89
37	37 § Olemassa olevan parikaapeloinnin ja optisen kaapeloinnin suorituskyvyn todentaminen	90
38	38 § Olemassa olevan antenniverkon suorituskyvyn todentaminen.....	91
	Luku 13 Voimaantulo ja julkaiseminen	92
39	39 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset	92
40	40 § Tiedonsaanti ja julkaiseminen	93
	C-OSA Määräyksen aihepiiriin liittyvät muut asiat	93
1	Määräyksen aihepiiriin liittyvät muut asiat	93
1.1	Kiinteistön ja rakennusten terminologiaa.....	93
1.2	Valokuitujärjestelmien varoitustarroitus	94
1.3	Tele- ja antenniurakoitsijaa koskevan sääntelyn historiaa	95
	D-OSA Lainsäädäntö	97
1	Lainsäädäntö ja sen tulkinta.....	97
1.1	Määräyksen lainsäädäntöperusta	97
2	Muut asiaan liittyvät säännökset ja niiden tulkinta.....	100
2.1	Tilaaajan valinnanvapaus.....	100

2.2	Kiinteistön, teleurakoitsijan, teleyrityksen ja asukkaan sopimussuhteet	102
2.3	Velvollisuus korjata häiriö	104
2.4	Häiriöiden poistaminen	105
2.5	Televisio-ohjelmien siirtovelvoite	108
2.6	Viestin ja välitystietojen luottamuksellisuus.....	109
2.7	Liikenne- ja viestintäviraston tekniset määräykset	110
Viiteluettelo		112
Liiteluettelo		120

LUONNOS

A-OSA Keskeiset muutokset ja muutoshistoria

1 Keskeiset muutokset

Seuraavassa kuvataan aihealueittain tähän määräykseen (65 D/2019 M) tehdyt merkittävimmät muutokset verrattuna määräyksen edelliseen versioon (65 C/2018 M).

- Vaatimusta optisten liittimien tarkastuksesta kuitumikroskoopilla on tarkennettu. Tarkastus kuitumikroskoopilla on tehtävä tarvittaessa eli jos esimerkiksi kuitujen mittaustulokset eivät ole määräyksen vaatimissa rajoissa.
- Määräykseen on lisätty uusi vaatimus, jonka mukaan kuidut on päätettävä kotijakamoissa erilliseen kannelliseen päätekoteloon.
- Määräystä on tarkennettu kuitujen asennuksien osalta eli jos päättämässä käytetään menetelmää, joka vaatii jatkossuojien käyttöä, tulee näitä varten olla päätekotelon sisäpuolella kiinteästi asennettu jatkossuojapidike.
- Määräystä on tarkennettu siten, että optisen kaapeloinnin pysyvien siirtoteiden vaimennusarvoista on poistettu pituusluokka ≤ 50 metriä.
- Määräykseen on palautettu vaatimus kotijakamon valmiuskytkennästä.
- Määräystä on tarkennettu antennihaaroittimen eristämisen osalta kotijakamossa.
- Antenniverkon aluekaapeloinnin toteutusvaihtoehtoja rakennuksen sisällä on laajennettu.
- Viestintävirasto on ollut 1.1.2019 alkaen Liikenne- ja viestintävirasto Traficom (jäljempänä Traficom). Uuteen virastoon yhdistyivät liikenteen turvallisuusvirasto Trafi, Viestintävirasto ja Liikenneviraston tietyt viranomaistoiminnot. Viraston nimen muuttuminen on huomioitu määräyksessä ja MPS-dokumentissa.
- Lisäksi sekä määräykseen että MPS-dokumenttiin on tehty yksittäisiä vähäisiä täsmennyksiä.

2 Muutoshistoria

Määräys 65 C/2018 M:

Seuraavassa kuvataan aihealueittain määräykseen (65 C/2018 M) tehdyt merkittävimmät muutokset verrattuna määräyksen edelliseen versioon (65 B/2016 M).

- Sisäverkon yleiskaapeloinnin uudistamisen yhteydessä kotikaapeloinnin rakentamisvelvoitteesta on mahdollista poiketa osakkeenomistajan nimenomaisesta pyynnöstä. Kotikaapelointi on kuitenkin pääsääntöisesti edelleen rakennettava myös uudistettaessa.
- Määräyksestä on poistettu aktiiviantennien käyttökielto.
- Antennijärjestelmän taajuuskaistan on oltava UHF-alueella 470 - 694 MHz.
- Määräykseen on lisätty poikkeus, jonka mukaan sisäverkoissa ei edellytetä yli 16 mm² potentiaalintasausjohtimia.
- Määräyksen turvallisuusvaatimuksia on päivitetty niin, että myös useaa eri tilaajaa palveleva kotijakamo on lukittava.
- Määräyksen on lisätty uusi vaatimus lääkintätilojen sähköisestä ja sähkömagneettisesta suojaamisesta ja paloturvallisuudesta.
- Paloturvallisuutta käsittelevät perustelut ja soveltamisohjeet on päivitetty vastaamaan rakennustuoteasetuksen mukana voimaan tulleita vaatimuksia ja SFS 6000 muutoksia.
- Määräykseen on lisätty vaatimus jakamoiden valokuvaamisesta. Valokuvat ovat osa loppudokumentointia.
- Tietoyhteiskuntakaaren nimi muuttuu 1.6.2018 laiksi sähköisen viestinnän palveluista (laki tietoyhteiskuntakaaren muuttamisesta 68/2018). Lain nimikkeen muutos on otettu huomioon tässä MPS-dokumentissa.

Määräys 65 B/2016 M:

Seuraavassa kuvataan aihealueittain tähän määräykseen (65 B/2016 M) tehdyt merkittävimmät muutokset verrattuna määräyksen edelliseen versioon (65 A/2014 M). Määräykseen ja etenkin tässä dokumentissa kuvattuihin soveltamisohjeisiin on tehty myös paljon muita, pienempiä täsmennyksiä, muun muassa käytettyä terminologiaa on täsmennetty. MPS-dokumenttiin on lisätty myös muutosten vaikutusarviointi.

Määräykseen on lisätty uusi luku 12, jossa määrätään olemassa olevan sisäverkon suorituskyvyn todentamisesta ja jonka perusteella tulee todentaa täyttääkö kiinteistön tai rakennuksen olemassa sisäverkko lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:ssä [1] tarkoitetulla tavalla nopeita laajakaistayhteyksiä tukevalle sisäiselle viestintäverkolle asetetut vaatimukset.

Määräykseen on lisätty antennin vahvistuksen ja asuinhuoneiston määritelmät. Antennin vahvistusvaatimukset on lisäksi muunnettu dBd:stä dBi:ksi, muuttamatta kuitenkaan itse vaatimusta. Antennijärjestelmän UHF-toimintakaistan on sallittu olevan myös 470 - 694 MHz. Lisäksi antenniverkon enimmäisvaimennukseksi 1000 MHz:llä on asetettu 45 dB.

Liityntä- eli talokaapeliin ylijännitesuojauksesta säädetään Traficomien määräyksessä 43 [2] ja päällekkäinen sääntely on poistettu tästä määräyksestä. Samalla eri velvoitteiden suhteita on täsmennetty. Uutena vaatimuksena: Antennimasto ja sisäverkko on maadoitettava, kun rakennukseen rakennetaan 17 §:n 1 momentin mukainen maadoituselektrodi.

Kotikaapeloinnin vaatimuksia on muutettu siten, että kaksiosaisen tietoliikennesivun sijaan voidaan käyttää myös kahta yksiosaista tietoliikennesivua. Sisäverkkoa uudistettaessa tai kunnostettaessa pistorasian ylivirtasuojan mitoitusvirran tulee olla vähintään 2,5 A (aiemmin vaadittiin 10 A). Terminologiaa muutettiin myös siten, että sulakekoon sijaan puhutaan ylivirtasuojan mitoitusvirrasta.

Optisen siirtoteiden rajapinnoissa olevien optisten liittimien puhtauden ja kunnan tarkastusvaatimuksia on täsmennetty niin, että tarkastus ja hyväksymiskriteerit ovat standardin SFS-EN 61300-3-35 [3] mukaiset. Enää ei vaadita, että kuitumikroskoopin suurennuskertoimen tulee olla vähintään 200.

Lisäksi määräyksessä on täsmennetty, että kun asuinkiinteistöön rakennetaan uusi sisäverkko, runko- ja kotikaapelointi on rakennettava kaikkiin asuinhuoneistoihin. Lisäksi ns. valmiskytkentävaatimusta on muutettu siten, että huoneistokohtaisen parikaapeloinnin ja optisen kaapeloinnin (optiselle kaapeloinnille uusi vaatimus) on muodostettava valmis yhteys talojakamosta kotijakamoon, eikä valmiskytkentää kotijakamosta yhdelle tietoliikennesivulle enää edellytetä.

Lisäksi asiattomien laittiloihin pääsyä koskevaa tulkintaa on täsmennetty niin, että myös laitetila tai kytkentäpaikka, joka on asennettu samaan tilaan muun kiinteistön infrastruktuurin kuten sähkökeskuksen kanssa, on suojattava erikseen kuten yleiseen tilaan asennetut laitetilat tai kytkentäpaikat.

Määräys 65 A/2014 M:

Määräys 65 A/2014 M kumosi Viestintäviraston aiemman määräyksen (65/2013 M). Määräyksen lainsäädäntöosuudet päivitettiin vastaamaan tietoyhteiskuntakaarta (917/2014, nyk. laki sähköisen viestinnän palveluista) ja MPS:n rakennetta uudistettiin. Määräyksen soveltamisalaa viankorjaustilanteisiin täsmennettiin ja määräyksen 5 §:ssä määriteltiin sisäverkon ja yleisen viestintäverkon rajapinta.

Antenniverkon ja -järjestelmän osalta soveltamisalaa täsmennettiin, että antennivastaanoton häiriötilanteissa myös vanhojen antennijärjestelmien tulee täyttää tämän määräyksen vaatimukset ja että määräystä ei sovelleta satelliittivastaanottoon. Aluekaapelointiin lisättiin tapauskohtaista liikkumavaraa ja mittauksissa sallittiin käytettävän myös laitteistoa, jonka taajuusalue loppuu 862 MHz:iin. Määräykseen lisättiin vaatimukset signaalin tasoerolle ja MER-arvolle DVB-T2 lähetysten vastaanotolle.

Yleiskaapelointijärjestelmän aluekaapeloinnissa on mahdollista käyttää nyt myös telekaapeleita ja talo- ja alijakamoiden välille on asennettava aina myös 6 yksimuotokuitua. Sisäverkkoa uudistettaessa parikaapelointia ei tarvitse uudistaa, mikäli kiinteistöön on FTTH-saatavuus ja olemassa oleva parikaapelointi on toimintakykyinen. LC- ja SC-adapterien vaatimuksia täsmennettiin ja yleiskaapelointijärjestelmän suorituskykyvaatimuksia yksinkertaistettiin.

Kotijakamon kokovaatimuksia lievennettiin, mutta sen kalustukselle asetettiin vaatimuksia (mm. pistorasioiden sijoittelu). Metallisessa

kotijakamossa on oltava valmis kaapelireitti ulkoisille kytkennöille. Sulakekoon vähimmäisvaatimusta laskettiin 10 ampeeriin ja sähkönsyöttö on järjestettävä omana ryhmänään vain uudiskohteissa.

Asennuskäytäntöohjeita täsmennettiin (mm. vaatimus noudattaa liitinvalmistajan ohjeita ja laatia laatusuunnitelma).

Sähköisen suojaamisen osalta antennimastoa koskeva pykälä yhdistettiin antenniverkon ja -järjestelmän suojaamista koskevaan pykälään ja potentiaalintasausvaatimusta täsmennettiin (tehdään rakennuskohtaisesti). Määräykseen lisättiin poikkeus, että jakamoiden ja antennimaston maadoittamista ei vaadita, mikäli rakennuksella ei ole määräyksen mukaista maadoituselektrodia ja urakan yhteydessä ei tehdä kaivutöitä. Kotijakamo on varustettava potentiaalintasauskiskolla, joka on yhdistetty PE-kiskoon. Lisäksi täsmennettiin vaatimuksia rakennuksissa, joissa on TN-C tai TN-C-S -sähkönjakelujärjestelmä.

Määräys 65/2013 M:

Määräys 65/2013 M kumosi Viestintäviraston aiemmat kiinteistön sisäverkkoja koskeneet määräykset 21 E/2007 kiinteistön sisäisestä yhteisantenniverkosta ja -järjestelmästä ja 25 E/2008 M kiinteistön sisäjohtoverkosta.

Kaikki vanhat vaatimukset käytiin läpi ja niihin tehtiin useita muutoksia ja tarkennuksia muun muassa annettujen vaatimusten perusteluja ja soveltamisohjeita laajennettiin merkittävästi. Alla on listattu merkittävimmät sisältömuutokset verrattuna määräyksiin 21 E/2007 M ja 25 E/2008 M:

- Määräykseen lisättiin kokonaan uusina velvoitteina sisäverkkojen asennuskäytäntöjä koskevat vähimmäisvaatimukset.
- Suunnittelun, tarkastuksen kuin toteutuneiden asennustenkin dokumentointi on erotettu omiksi pykälikseen korostaen entistä enemmän suunnitteludokumentoinnin merkitystä.
- Määräykseen lisättiin kokonaan uudet televisiolähetysten antennivastaanottoa koskevat vaatimukset.
- Rajanvetoa yhteisantenniverkon ja yleiskaapeloinnin välillä on selkiytetty ja yhteisantenniverkko ei sisällä parikaapelointeja. Yhteisantenniverkon vähimmäistaajuuden ylärajaa on nostettu (862 MHz → 1000 MHz) ja käytettävien kaapeleiden ja liittämistarvikkeiden vaatimuksia on tarkennettu.
- Yleiskaapeloinnin osalta optinen kaapelointi tuli (4 kuitua) pakolliseksi asuinhuoneistoihin asti ja asuinkiinteistöissä käytettävien kaapeleiden ja liittämistarvikkeiden vaatimuksia on tarkennettu ja näitä koskeva poikkeus on poistettu.
- Väestönsuojia koskevat vaatimukset on siirretty tarkennettuina suosituksiksi ja määräykseen on lisätty täysin uudet vaatimukset sisäverkkojen paloturvallisuudesta.

3 Vaikutukset

Tässä luvussa on arvioitu keskeisten määräysmuutosten vaikutuksia.

Antenniverkon aluekaapelointi

Antenniverkon aluekaapeloinnissa sallitaan kuidun käyttö rakennuksen sisäisessä aluekaapeloinnissa. Tämä tuo joustavuutta muun muassa tornitalojen ja suurten rakennusten antenniverkkojen suunnitteluun ja rakentamiseen.

Kuitumikroskoopin käyttö

Tarkastus kuitumikroskoopilla on tehtävä vain tarvittaessa, eli esimerkiksi silloin, kun kuitujen mittaustulokset eivät ole määräyksen vaatimissa rajoissa. Toimialalta saadun palautteen perusteella tällä muutoksella voidaan säästää asennuskustannuksissa ja työajassa. On arvioitu, että kuituverkon laatuun tällä muutoksella ei olisi vaikutuksia, sillä liittimet on tarkastettu perusteellisesti jo tehtaalla. Lisäksi kuituliittimet asennetaan tulpattuna sekä puhdistetaan ennen mittausta ja käyttöönottoa sekä usein myös asennuksen aikana.

Optinen päätekotelo ja kuitujen päättäminen

Kuidut on päätettävä kotijakamoissa erilliseen kannelliseen päätekoteloon. Lisäksi määräystä on tarkennettu kuitujen asennuksien osalta eli jos päättämisessä käytetään menetelmää, joka vaatii jatkossuojien käyttöä, tulee näitä varten olla päätekotelon sisäpuolella kiinteästi asennettu jatkossuojapidike.

Traficomien tietoon on tullut, että joissakin kotijakamoissa on esiasennettuna RJ45 paneelin kanssa yhteisiä liitinlevyjä kuiduille tai koteloida, jotka ovat kelvottomia kuitujen päättämiseen. Yleensä näissä koteloida ei ole kunnollista kieputusalustaa eikä jatkossuojien pidikkeitä. RJ45-liitinkenttä asennuksissa paneelin takana vapaasti roikkuvat häntäkuidut voivat vaurioitua helposti, kun CAT6-kaapeleita asennetaan. Käytön aikana erilaiset huolto- ja ylläpitotyöt voivat aiheuttaa kuitujen vaurioitumista.

Toimiala näkee parempana vaihtoehtona, ettei kotijakamossa olisi mitään tehdasvalmisteista kiinteää esikalustettua optista päätekoteloita tai liitinkenttää optisille liittimille. Liittimien terminoinnit, päätteen valinta ja sen sijoitus olisi urakoitsijan vastuulla. Tämä antaisi enemmän optimointimahdollisuuksia erilaisiin tilanteisiin sekä urakoitsijalle mahdollisuuden terminoida kuidut aina samanlaiseen päätteeseen samanlaisin menetelmin. Tämä nopeuttaisi asennustyötä ja vaikuttaisi myös asennustyön laatuun positiivisesti.

Optisten pysyvien siirtoteiden suorituskyky

Määräystä on tarkennettu siten, että optisen kaapeloinnin pysyvien siirtoteiden vaimennusarvoista on poistettu pituusluokka ≤ 50 metriä. Tämän katsotaan yksinkertaistavan suorituskykymittauksia, kun samoilla

mittalaitteen asetuksilla voidaan pääsääntöisesti suorittaa koko kohteen mittaukset.

Kotijakamon valmiuskytkentä

Määräykseen on lisätty/palautettu kotijakamon valmiuskytkentä. Tällöin käyttäjällä on heti käytettävissä toimiva yhteys yhdeltä tietoliikennesialta.

Useimmille käyttäjille kytkennän tekeminen kotijakamossa on liian haastavaa tai sitten tarvittavaa ristikytkentäkaapelia ei ole saatavilla. Näissä tilanteissa käyttäjä on yleensä yhteydessä operaattorin asiakaspalveluun, mikä aiheuttaa osapuolille turhaa ylimääräistä työtä ja kustannuksia.

B-OSA Pykäläkohtaiset perustelut ja soveltamisohjeet

Luku 1 Yleiset säännökset

Tässä luvussa käsitellään määräyksen tarkoitusta, soveltamisalaa sekä määräyksessä käytettyjä määritelmiä.

1 1 § Määräyksen tarkoitus

Tässä pykälässä kuvataan määräyksen tarkoitus ja periaatteet. Määräyksen vaatimukset tähtäävät näiden tavoitteiden saavuttamiseen ja tavoitteet ohjaavat määräyksen soveltamisesta annettuja ohjeita. Pykälässä kuvatut tavoitteet on syytä pitää lähtökohtina kaikissa sisäverkkoja koskevissa suunnittelu-, rakentamis- ja ylläpitotöissä.

Sisäverkot ovat osa kiinteistön perusvarustusta siinä missä esimerkiksi kiinteistön sähköistyskin. Laadukkaat sisäverkot mahdollistavat viestintäpalvelujen käytön kiinteistöissä. On hyvä huomata, että vaikka tietoliikenneyhteyksiä voidaan toteuttaa myös langattomasti, kaapeleilla toteutettu sisäverkko on perusta monipuoliselle palvelujen käytölle ja asukkaan valinnanvapaudelle myös pitkälle tulevaisuuteen.

Määräyksen keskeisenä tarkoituksena on turvata sisäverkkojen tekninen laatu ja luotettavuus, jotta kaikissa kiinteistöissä voisi vaivatta ja luotettavasti käyttää erilaisia viestintäpalveluja niin nyt kuin tulevaisuudessa. Laadun ja luotettavuuden turvaamiseksi määräys kattaa teknisten ominaisuuksien, asennustyön laadun ja suorituskyvyn lisäksi myös verkon fyysisen turvallisuuden ja tietoturvallisuuden. Yhteentoimivuuden turvaamisella tarkoitetaan sisäverkkojen ominaisuuksien sovittamista teleyritysten yleisten viestintäverkkojen ominaisuuksiin, jotta sisäverkot voidaan toimivasti yhteenliittää teleyrityksen verkkoihin palvelujen välittämiseksi johtimella tai radioteitse.

Määräyksellä varmistetaan, että sisäverkot ja antennijärjestelmät kestävät normaalit odotettavissa olevat ilmastolliset, mekaaniset, sähkömagneettiset ja muut ulkoiset häiriöt. Vaatimuksia on annettu antennijärjestelmän mekaaniselle lujuudelle, ylijännitesuojaukselle ja suojautumiselle

ilmastollisia ylijännitteitä vastaan. Vaatimuksia on annettu myös antennijärjestelmän komponenttien sähkömagneettiselle suojaukselle ja häiriönsiedolle, jotta tv-vastaanotto ei häiriinny muiden radioverkkojen läheteistä, kuten matkaviestinverkoista.

Määräyksen lähtökohtana on, että kaikissa asuin-, toimitila- ja julkisissa kiinteistöissä on mahdollista:

- tilata käyttöön nopeita kiinteitä internetyhteyspalveluja eli laajakaistoja (esimerkiksi tämän määräyksen tarkoittama yleiskaapelointijärjestelmä mahdollistaa sisäverkossa ainakin liikennöintinopeuden 1 Gbit/s) ja
- vastaanottaa tavanomaisia televisiolähetysjä joko antenni- tai kaapelitelevisioverkosta.

Määräyksen tarkoituksena on edistää teleyritysten välistä kilpailua eli mahdollistaa se, että useat eri teleyritykset pystyvät teknisesti tuomaan kiinteistöön palveluja ja yhteyksiä, ja että käyttäjät voivat valita palvelun tarjoajan (ks. OSA D kohta 2.1). Tätä pyritään edistämään erityisesti sisäverkkojen rakennetta koskevilla vaatimuksilla.

Sisäverkkoja, niiden rakentamista, uudistamista ja kunnostamista koskevat ratkaisut ovat kauaskantoisia. Sisäverkkojen elinikä suunnitellaan vähintään 20 vuodeksi, joten on tärkeää, että sisäverkkoja koskevat päätökset, hankinnat ja työt tehdään suunnitelmallisesti myös tulevaisuuden tarpeisiin. Näiden tarpeiden huomioiminen on yksi tämän määräyksen tarkoituksista. Näin ollen määräyksen pyrkimyksenä on myös lisätä sisäverkkojen rakennuttajan ja omistajan tietoisuutta sisäverkkoja koskevista asioista sekä ohjata päätöksenteossa.

Määräyksen tarkoituksena on myös turvata sisäverkon omistajalle kunnollinen dokumentaatio sisäverkkojen suunnittelu-, rakentamis- ja ylläpitotöistä. Riittävä ja ajantasainen dokumentointi mahdollistaa laadun turvaamisen ja riittävät tiedot päätösten tekemiseksi verkon elinkaaren eri vaiheissa. Ajantasainen dokumentointi helpottaa palvelujen hankkimista ja edesauttaa sitä, että teleurakoitsijoilta hankittavat palvelut täyttävät säädännön vaatimukset.

Sisäverkkojen suunnittelua, rakentamista ja ylläpitoa koskevia päätöksiä ja toimenpiteitä tekevät verkkojen elinkaaren eri vaiheissa useat eri toimijat. Näitä ovat uudisrakennusten rakennuttajat ja rakentajat ja sisäverkkojen omistaja, sisäverkkojen suunnittelijat sekä asennus- ja ylläpitotöitä hoitavat teleurakoitsijat. On tärkeää, että nämä toimijat tunnistavat osuutensa ja vastuunsa sisäverkkoa koskevissa asioissa. Määräyksen tarkoituksena on edistää toimijoiden yhteistoimintaa ja tiedonvaihtoa. Tähän pyritään esimerkiksi dokumentointivaatimuksilla, sillä asianmukainen dokumentointi mahdollistaa laadun turvaamisen ja riittävät tiedot päätösten tekemiseksi verkon rakentamisen ja elinkaaren eri vaiheissa.

2 2 § Soveltamisala

Määräys koskee sisäverkkoja ja niiden tarvitsemia laitetoja. Sisäverkko määritellään 3 §:ssä (ks. Kohta 3.1), mutta yksinkertaistettuna määräys koskee kiinteistöön tai rakennukseen elimellisesti kuuluvia ja sitä palvelevia

kaapelointeja, laitteita, antennoja ja tiloja, jotka eivät kuulu teleyrityksen yleiseen viestintäverkkoon.

Määräystä ei sovelleta teleyrityksen yleiseen viestintäverkkoon. Teleyrityksen yleinen viestintäverkko rajautuu lähtökohtaisesti talojakamossa sijaitsevaan kytkentäpisteeseen (ks. kohta 5). Määräys ei koske talojakamossa olevia ja kyseistä kiinteistöä palvelevia teleyrityksen omistamia laitteita kuten vahvistimia tai kytkimiä, joiden sijoittamisesta teleyritys on sopinut kiinteistön omistajan tai haltijan kanssa. Tällaiset laitteet ovat osa teleyrityksen yleistä viestintäverkkoa ja näin ollen niitä koskevat muut säädökset. Teleyritys vastaa näiden laitteiden tarpeelliseksi katsotuista mittauksista ja dokumentoinnista.

Määräystä ei sovelleta Ahvenanmaan maakunnassa, koska maakunnalla on lainsäädäntövalta rakennustointa koskevissa asioissa (Ahvenanmaan itsehallintolaki 1144/1991 18 § 7 kohta).

Poiketen sähkö- ja rakennuspuolen käytännöistä sisäverkko uudistetaan (ks. kohta 3.21) aina kokonaan voimassa olevan määräyksen mukaisesti ja kunnostettaessa (ks. kohta 3.22) sisäverkkoa (mukaan lukien viankorjaus) uudet rakenneosat kuten kaapeloinnit ja antennit on tehtävä lähtökohtaisesti kokonaisuudessaan tämän määräyksen mukaisesti riippumatta muun jäljelle jäävän verkon tasosta.

Eri kiinteistötyypit

Määräystä sovelletaan lähtökohtaisesti kaikkiin sisäverkkoihin kiinteistön käyttötarkoituksesta riippumatta. On kuitenkin selvää, että esimerkiksi antennilähetysten televisiovastaanottoa koskevia vaatimuksia sovelletaan vain kiinteistöihin, joissa televisiolähetykset vastaanotetaan antenniverkosta.

Vastaavasti omakotitaloon, joka ei ole osa usean rakennuksen yhteistä verkkoa, ei sovelleta pelkästään yhteisantenniverkkoa ja -järjestelmää tai yleiskaapeloinnin alue- tai nousukaapelointia koskevia vaatimuksia, sillä tällaista verkkoa ei ole. Tästä huolimatta yleiset yleiskaapelointia sekä antenniverkkoa ja -järjestelmää koskevat vaatimukset tulevat sovellettaviksi.

Lisäksi toimitilakiinteistöihin ja julkisiin kiinteistöihin ei sovelleta vain asuinkiinteistöjä koskevia vaatimuksia (kuten 6 §) ja toisin päin (kuten 4 § 2 momentti). Omakotitaloon, joka ei ole osa usean rakennuksen sisäverkkoa, sovelletaan laitetilavaatimusten (katso luku 7) osalta vain kotijakamoja koskevia vaatimuksia (23 §), mutta toimitilakiinteistöissä ei ole kotijakamoita, joten tätä samaista pykälää ei sovelleta niihin.

Tarkimmat vaatimukset määräyksessä asetetaan asuinkiinteistöille eli kerros-, rivi-, pari- ja omakotitaloille. Määräys koskee nimenomaisesti vakinaiseen asuinkäyttöön tarkoitettuja kiinteistöjä, eikä sitä sovelleta loma-asuntoihin. Toimitilarakennukset ja julkiset rakennukset taas ovat keskenään ja suhteessa asuinkiinteistöihin hyvin erilaisia ja niiden osalta määräyksessä annetaan yleisluonteisempia vaatimuksia tapauskohtaiselle

suunnittelulle. Toimitilakiinteistöjä koskevia vaatimuksia sovelletaan myös mm. datakeskuksiin.

Asuinhuoneiston määritelmää ja asuinhuoneistoa koskevien velvoitteiden soveltamista käsitellään tarkemmin kohdassa 3.5.

Mikäli kyseessä on maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 176 §:n tarkoittama uusi tilapäinen rakennus, voidaan pääsääntöisesti linjata, että tällaisiin rakennuksiin ei sovelleta sisäverkon rakentamisvelvoitetta (laki sähköisen viestinnän palveluista 249 §). Sisäverkon rakentamista koskevan vaatimuksen tulee olla kuitenkin selvästi kohtuuton, jotta velvoitteelta vältyttäisiin. Kohtuuttomuuden arviointi edellyttää tapauskohtaista harkintaa ja arvioinnissa otetaan huomioon rakennuksen käyttötarkoitus ja rakentamisesta aiheutuvat kustannukset.

Traficom on aiemmassa linjauksessaan katsonut, ettei vaatimus tilapäiseksi tarkoitettun asutokylän sisäverkon rakentamisesta ollut selvästi kohtuuton ja sisäverkko tuli siis rakentaa määräyksen vaatimusten mukaisesti. Tilapäisten toimistoparakkien osalta virasto on taas arvioinut, että sisäverkon rakentamisvelvoite oli selvästi kohtuuton ottaen huomioon rakennusten käyttötarkoitus.

Keitä määräys velvoittaa

Määräys velvoittaa eli määräyksen tekniset vaatimukset sitovat nimenomaisesti sisäverkkojen omistajaa tai rakennusvaiheessa rakennuttajaa, sisäverkkotöiden (rakentaminen, asentaminen ja ylläpito) tekijää eli teleurakoitsijaa sekä sisäverkkojen suunnittelijaa. On hyvä huomata, että myös muusta kuin Traficomien valvomasta lainsäädännöstä ja esimerkiksi toimijoiden välisistä sopimuksista voi johtua vastuita tai seuraamuksia, joita ei käsitellä tässä määräyksessä.

Kukin toimija (suunnittelija ja teleurakoitsija) vastaa oman työsuorituksensa vaatimustenmukaisuudesta sen hetkisen säädännön mukaisesti ja sisäverkon omistaja vastaa koko sisäverkon vaatimuksenmukaisuudesta. Määräyksestä ei voida poiketa osapuolten välisellä sopimuksella. Urakoitsija ei voi myöskään poiketa määräyksen vaatimuksista sen perusteella, että suunnitelmat ovat määräyksen vastaiset.

Kaikki sisäverkkotyöt on tehtävä määräyksen mukaisesti riippumatta siitä, kenen vastuulle kunnossapito on päätetty. Esimerkiksi osakkaan ja asunto-osakeyhtiön välinen kunnossapitovastuunjako ei poista sisäverkon omistajan velvoitetta noudattaa määräystä. Määräystä sovelletaan myös osakkaan itse tekemiin muutostöihin kuten kotikaapeloinnin tai nousukaapeloinnin kunnostamiseen ja uudistamiseen. Sisäverkon omistaja eli esimerkiksi taloyhtiö on ensi sijassa vastuussa sisäverkon määräyksen mukaisuudesta. Sisäverkon omistajan tulee valvoa, että osakkaiden tekemät muutostyöt tehdään määräyksen mukaisesti.

Sisäverkkojen elinkaari

Määräys koskee suunnittelun, rakentamisen ja ylläpidon vähimmäisvaatimuksia sisäverkon elinkaaren eri vaiheissa.

Määräystä sovelletaan aina, kun:

- kiinteistöön tai rakennukseen rakennetaan mikä tahansa sisäverkko.
- sisäverkko uudistetaan (ks. kohta 3.21) eli kun kiinteistöön rakennetaan täysin uusi sisäverkko olemassa olevan verkon rinnalle tai tilalle.
- olemassa olevaa sisäverkkoa kunnostetaan (ks. kohta 3.22) eli kun sisäverkko tai jokin sen osa vaihdetaan tai muutetaan sisäverkon laadun parantamiseksi. Jos vain jokin osa sisäverkosta on kunnostettu, tätä määräystä luonnollisesti sovelletaan nimenomaisesti tähän verkon osaan. Kunnostettaessa sisäverkkoa uudet rakenneosat on tehtävä kokonaisuudessaan tämän määräyksen mukaisesti riippumatta muun jäljelle jäävän verkon tasosta.
- verkossa tehdään viankorjausta, mikäli määräyksen soveltaminen on teknisesti mahdollista (katso tarkemmin kohta 3.22).
- kun rakennusta laajennetaan rakentamalla uusia asuinhuoneistoja eli kun rakennetaan esimerkiksi ullakkohuoneistoja tai uusi siipi. Tällaisiin uusiin asuinhuoneistoihin sovelletaan lähtökohtaisesti sisäverkon rakentamisvelvoitetta, eli uuteen huoneistoon tulee rakentaa sisäverkko määräyksen mukaisesti. Rakentamisvelvoitteelta voidaan kuitenkin välttyä, mikäli vaatimus sisäverkon rakentamisesta on selvästi kohtuuton ottaen huomioon rakennuksen käyttötarkoitus ja rakentamisesta aiheutuvat kustannukset. Kohtuuttomuuden arviointi edellyttää aina tapauskohtaista harkintaa.

Velvollisuus sisäverkon rakentamiseen, uudistamiseen tai kunnostamiseen

Sisäverkon rakentamista, uudistamista tai kunnostamista koskevasta velvollisuudesta säädetään lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:ssä. Lain tarkoittamissa uudisrakentamishankkeissa kiinteistöön on rakennettava nopeita laajakaistayhteyksiä tukeva sisäinen viestintäverkko. Vastaavasti lain tarkoittamissa peruskorjaushankkeissa sisäverkko on uudistettava, jos kiinteistössä tai rakennuksessa ei ole ennestään nopeita laajakaistayhteyksiä tukevaa sisäistä viestintäverkkoa ja fyysisen infrastruktuurin ja sisäisen viestintäverkon rakentaminen peruskorjaushankkeen yhteydessä on rakennusteknisesti perusteltua (ks. OSA D kohta 1.1). Näitä sisäverkon rakentamisvelvoitteita sovelletaan kuitenkin vasta sellaiseen rakennushankkeeseen ja peruskorjaushankkeeseen, jota koskeva rakennuslupahakemus on jätetty 1 päivänä tammikuuta 2017 tai sen jälkeen.

Kun peruskorjaushanke kohdistuu vain kiinteistön yhteen rakennukseen tai vain yhteen rappuun, Traficom on tulkinnut, että sisäverkon rakentamisvelvoite on rakennuskohtainen tai se voi olla joissakin tapauksissa myös rappukohtainen.

Sisäverkon uudistamista tai kunnostamista koskeva velvoite voi johtua myös suoraan televisio- ja radio-ohjelmistojen siirtovelvoitteesta yhteisantenniverkossa (ks. OSA D kohta 2.5). Lisäksi TV-vastaanoton häiriötilanteissa kiinteistön omistajan tai haltijan vastuulla on tarvittaessa

kunnostaa antennijärjestelmä tämän määräyksen mukaiseksi, millä saadaan normaalisti aikaan riittävä TV-vastaanoton häiriönsieto (ks. OSA D kohta 2.4).

Määräyksen rakenne

Määräyksen vähimmäisvaatimukset koskevat sisäverkkojen ja niiden tarvitsemien laitetilojen:

rakennetta – erityisesti määräyksen luvuissa

- 2 rakenne
- 6 turvallisuus
- 7 laitetilat
- 8 materiaalit ja rakenneosat

teknistä laatua, suorituskykyä ja luotettavuutta – erityisesti määräyksen luvuissa

- 3 televisiolähetysten antennivastaanotto
- 4 suorituskyky ja järjestelmäarvot
- 7 laitetilat
- 8 materiaalit ja rakenneosat
- 9 asennuskäytännöt
- 12 olemassa olevan sisäverkon suorituskyvyn todentaminen

turvallisuutta ja suojaamista – erityisesti määräyksen luvuissa

- 5 sähköinen ja sähkömagneettinen suojaaminen
- 6 turvallisuus
- 8 materiaalit ja rakenneosat

mittaamista ja tarkastamista – erityisesti määräyksen luvussa

- 10 testaaminen ja tarkastaminen

dokumentointia – erityisesti määräyksen luvussa

- 11 dokumentointi

3 3 § Määritelmät

Tässä luvussa kuvataan tässä määräyksessä käytetyt määritelmät. Määräyksessä ei määritellä uudestaan laissa sähköisen viestinnän palveluista [4] määriteltyjä käsitteitä ja toisaalta määritelmät on laadittu niin, etteivät ne ole ristiriidassa lain määritelmien kanssa.

3.1 Sisäverkko eli kiinteistön tai rakennuksen sisäinen viestintäverkko ja -järjestelmä

Sisäverkoilla eli kiinteistön tai rakennuksen sisäisillä viestintäverkoilla ja -järjestelmillä tarkoitetaan tässä määräyksessä kiinteistön ja sen alueella sijaitsevien rakennuksien viestintäverkkoja ja -järjestelmiä.

Viestintäverkko on määritelty lain sähköisen viestinnän palveluista [4] 3 §:ssä, jonka mukaan viestintäverkolla tarkoitetaan toisiinsa liitetyistä johtimista sekä laitteista muodostuvaa järjestelmää, joka on tarkoitettu viestien siirtoon tai jakeluun johtimella, radioaalloilla, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla.

Sisäverkot ovat siis lain tarkoittamia viestintäverkkoja ja näihin liittyviä järjestelmiä, jotka sijaitsevat kiinteistön tai rakennuksen sisällä tai alueella, ja jotka voidaan liittää teleyrityksen hallinnoimaan yleiseen viestintäverkkoon.

Kiinteistöjä (ks. OSA C kohta 1.1) ovat niin asuin- kuin toimitilakiinteistöt ja julkiset kiinteistöt ja rakennuksetkin. Julkisia kiinteistöjä ovat tämän määräyksen mukaan esimerkiksi virastot, koulut, sairaalat, museot ja hotellit.

Tyypillisesti sisäverkot sijaitsevat yhdessä rakennuksessa. Jos kiinteistön alueella on useampia rakennuksia (esim. kiinteistöllä sijaitsee useita rivitaloja), kuuluvat näiden rakennusten viestintäverkot ja järjestelmät lähtökohtaisesti samaan sisäverkkoon. Poikkeuksiakin voi olla. On mahdollista, että vaikka eri rakennukset kuuluisivat samaan kiinteistöön, niihin kuhunkin voidaan tarvittaessa rakentaa omat sisäverkkonsa ja omat liityntänsä teleyrityksen yleiseen viestintäverkkoon.

Esimerkkejä kiinteistä sisäverkoista ovat yleiskaapelointijärjestelmät (ks. kohta 3.2), antenni- ja yhteisantenniverkot (ks. kohta 3.3) ja antenni- ja yhteisantennijärjestelmät (ks. kohta 3.4 ja kohdat 8, 9 ja 10), joiden mm. rakenteelle ja suorituskyvyille tässä määräyksessä annetaan vähimmäisvaatimukset. Myös muut antennijärjestelmät, kuten matkaviestinverkkojen vastaanottojärjestelmät ovat määräyksen tarkoittamia sisäverkkoja erotuksena teleyrityksen yleiseen viestintäverkkoon eli tässä tapauksessa lähetysverkkoon. Sisäverkon ja teleyrityksen yleisen viestintäverkon rajapintaa käsittelee tarkemmin määräyksen 5 § Sisäverkkojen ja yleisen viestintäverkon liittämiskohta.

Sisäverkot muodostuvat talojakamosta, mahdollisista alijakamoista, asuinkiinteistöissä kotijakamoista ja toimitilakiinteistöissä sekä julkisissa kiinteistöissä kerrosjakamoista, näiden välisistä kaapeloinneista, kuten alue-, nousu- ja kotikaapeloinnista sekä telepätelaitteiden liitännäispisteinä käytettävistä tietoliikennesasioista, antennirasioista tai muista liitännärasioista. Antenni- ja yhteisantennijärjestelmissä voi lisäksi olla esimerkiksi vahvistimia ja antennejä. Yleiskaapelointijärjestelmään (ks. kohta 3.2) taas ei kuulu laitteita.

Sisäverkon määritelmän tarkoitus on määräyksen luettavuuden edistämiseksi määritellä yhteisnimikkeellä kaikki erilaiset kiinteistön tai rakennuksen sisäiset viestintäverkot ja järjestelmät. Jos määräyksessä annetaan esimerkiksi velvoite sisäverkoille vaikkapa nimenomaisesti yhteisantenniverkon sijaan, koskee velvoite kaikkia eri tekniikoilla toteutettuja sisäverkkoja.

3.2 Yleiskaapelointijärjestelmä

Yleiskaapelointijärjestelmä on yksi sisäverkon tyyppi. Yleiskaapelointijärjestelmällä tarkoitetaan tässä määräyksessä optisella kaapeloinnilla ja parikaapeloinnilla toteutettua, yleiskaapelointistandardien mukaista, määrämuotoista eri tietoliikennejärjestelmien käyttöön soveltuvaa sisäverkkoa, jota käytetään päätelaitteiden liittämiseen yleiseen kiinteään viestintäverkkoon ja joka tukee suurta joukkoa sovelluksia ja viestintäpalveluja.

Optinen kaapelointi tarkoittaa kaapeloinnin (ks. kohta 3.5) toteuttamista optisia kaapeleita eli valokaapeleita ja näiden kytkentä- ja liittämistarvikkeita käyttäen. Parikaapelointi taas tarkoittaa kaapeloinnin toteuttamista käyttäen symmetrisiä eli kierretyistä pareista koostuvia kaapeleita ja niiden kytkentä- ja liittämistarvikkeita.

Yleiskaapelointijärjestelmä on sovellusriippumaton ja joustava eli se voidaan suunnitella ja rakentaa jopa tietämättä ennakolta yksityiskohtaisesti kaikkia tulevaisuuden käyttötarpeita. On hyvä huomata, että osajärjestelmien välissä tai päissä olevat laitteet eivät ole osa yleiskaapelointijärjestelmää.

SFS-standardien SFS 5012 [5], SFS 5013 [6], SFS 5740 [7], SFS 5741 [8] ja SFS 5739 [9] mukaiset telekaapelit ovat täysin yleiskaapelistandardien mukaiset, joten määritelmä kattaa myös määräyksen mukaiset telekaapelit.

3.3 Antenniverkko ja yhteisantenniverkko

Antenniverkolla tarkoitetaan asuinkiinteistön, toimitilakiinteistön tai julkisen kiinteistön sisäverkkoa, jota käytetään viestinnän välittämiseen kiinteistöllä joukkoviestintäverkosta käyttäjien päätelaitteisiin. Määritelmä kattaa sekä yhteisantenniverkot että vain yhden huoneiston antenniverkot.

Yhteisantenniverkolla tarkoitetaan vähintään kaksi asuinhuoneistoa käsittävän asuinkiinteistön, toimitilakiinteistön tai julkisen kiinteistön sisäverkkoa, jota käytetään viestinnän välittämiseen joukkoviestintäverkosta käyttäjien päätelaitteisiin. Määräyksen mukaiset yhteisantenniverkot ovat varustettu paluusuunnalla, jolloin niitä voidaan käyttää kohdeviestintään.

Rakennuksen sisällä antenniverkko ja yhteisantenniverkko ovat toteutettu koaksiaalikaapeloinnilla ja rakennusten välillä joko koaksiaalikaapeloinnilla ja/tai optisella kaapeloinnilla (ks. kohta 7).

Yhteisantenniverkon määritelmä ei kata yhden huoneiston sisältävää omakotitaloa, jos talo ei ole osa usean (vähintään kahden) omakotitalon yhteistä verkkoa. Näin ollen myöskään yhteisantenniverkolle annetut tämän määräyksen vaatimukset eivät koske tällaista omakotitaloa, jossa on vain yksi asuinhuoneisto. On kuitenkin hyvä huomata, että monet määräyksen vaatimuksista (mm. suorituskyky, suojaaminen, käytettävät materiaalit ja dokumentointi) on määritelty yleisesti tai annettu

nimenomaan kaikille antenniverkoille, joten ne koskevat myös omakotitaloja.

Joukkoviestintäverkolla tarkoitetaan lain sähköisen viestinnän palveluista [4] 3 §:n mukaan viestintäverkkoa, jota käytetään pääasiassa televisio- ja radio-ohjelmistojen tai muun kaikille vastaanottajille samanlaisena välitettävän aineiston siirtämiseen tai lähettämiseen.

Joukkoviestintäverkkoja ovat ainakin kaapelitelevisioverkot ja maanpäälliset joukkoviestintäverkot. Kaapelitelevisioverkot on toteutettu johtimella tai muulla kiinteällä yhteydellä ja maanpäälliset joukkoviestintäverkot vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä. Antennitelevisioverkot ja yleisradioverkot taas ovat tyypillisimmät esimerkit maanpäällisistä joukkoviestintäverkoista.

Toisin sanoen, vaikka "antenniverkko" ja "yhteisantenniverkko"-termeihin sisältyy sana "antenni", käytetään näitä verkkoja myös kiinteistä televisioverkoista lähetysten vastaanottamiseen, eikä ainoastaan radioverkoista antennilla vastaanotettavien lähetysten välittämiseen kiinteistön sisällä.

Antenniverkko liittyy tyypillisesti osaksi antennijärjestelmää (ks. kohta 3.4) ja kuten edellä on kuvailtu, antenniverkon keskeinen tarkoitus on varmistaa televisio- ja radio-ohjelmistojen vastaanottomahdollisuus. Määräyksen mukainen antenniverkko on kuitenkin varustettu myös paluusuunnalla, jolloin sitä voidaan molemmissa suunnissa käyttää osana kohdeviestintään tarkoitettua viestintäverkkoa. Antenniverkko voi siis mahdollistaa laajakaistaisten tiedonsiirtopalvelujen, kuten kaapelimodeemipalvelujen käytön.

3.4 Antennijärjestelmä ja yhteisantennijärjestelmä

Antennijärjestelmällä tarkoitetaan antenniverkosta, mahdollisista vahvistimista ja antennista muodostunutta kokonaisuutta, jota käytetään viestinnän välittämiseen joukkoviestintäverkon ja huoneistossa sijaitsevien päätelaitteiden välillä. Määritelmä kattaa sekä yhteisantennijärjestelmät että vain yhden huoneiston sekä pientalojen antennijärjestelmät.

Yhteisantennijärjestelmällä tarkoitetaan vähintään kaksi asuinhuoneistoa käsittävän kiinteistön, toimitilakiinteistön tai julkisen kiinteistön antennijärjestelmää, joka koostuu yhteisantenniverkosta (ks. kohta 3.3), päävahvistimesta ja mahdollisista antennista ja, jota käytetään viestinnän välittämiseen joukkoviestintäverkon ja kiinteistöllä sijaitsevien päätelaitteiden välillä.

Antennijärjestelmä on erotettu antenniverkosta siitä syystä, että kaapelitelevisioverkoja koskevissa kansainvälisissä standardeissa kaapelitelevisioverkko jatkuu yleisestä verkosta kiinteistön sisään, käyttäjän antennirasiaan asti. Suomessa yleinen viestintäverkko ja sisäverkko on kuitenkin vakiintuneesti eriytetty toisistaan (ks. kohta 5).

3.5 Asuinhuoneisto

Jos rakennuksessa on huoneistoja, joiden pääasiallinen käyttötarkoitus on omatoiminen ja pysyväisluonteinen asuminen, tulkitaan ne tässä määräyksessä asuinhuoneistoiksi. Käytännössä tällaisia voivat olla huoneistot, joissa on oma keittiö ja kylpyhuone ja joissa asukkaat pärjäävät pääsääntöisesti omatoimisesti. Asukkaiden voidaan katsoa pärjäävän omatoimisesti, vaikka he halutessaan käyttävät lisäpalveluja kuten siivousta ja ruokapalveluja.

Palvelutalot, joissa asukkaat eivät kykene asumaan pääsääntöisesti omatoimisesti, rinnastetaan tässä määräyksessä toimitila- ja julkisiin rakennuksiin. Tämä tarkoittaa sitä, että kotijakamoita ja kotikaapelointia ei tarvitse asentaa sellaisiin palvelutaloissa sijaitseviin asuinhuoneistoihin, joita ei ole pääsääntöisesti tarkoitettu omatoimista asumista varten. Kyseessä on tällöin yleensä tehostetun osaston huoneita tai erillinen siipi/osasto, jossa toiminta on enemmänkin sairaalanomaista. Näissä huoneissa/huoneistoissa ei ole myöskään omaa keittiötä tai mitään mahdollisuutta laittaa ruokaa.

Pysyväisluonteisella asumisella tarkoitetaan asumista omistus- tai vuokra-asunnoissa. Sen sijaan hotellihuoneiden tai huoneistohotellin huoneistojen ei lähtökohtaisesti voida katsoa olevan tarkoitettuja pysyväisluonteiseen asumiseen. Niitä ei siten katsota asuinhuoneistoiksi, vaikka ne mahdollistavat myös pysyväisluontoisen asumisen.

Pääsääntöisesti omatoimiseen ja pysyväisluonteiseen asumiseen tarkoitettuihin asuinhuoneistoihin on mm. rakennettava kotijakamot määräyksen asuinhuoneistoja koskevia velvoitteita noudattaen (katso kohta 3.17 ja kohta 23). Rakennuksen tai huoneistojen suunnitteluhetkellä voimassa oleva käyttötarkoitus on ratkaiseva arvioitaessa, onko kyseessä määräyksen tarkoittama julkinen tila vai asuinhuoneisto. Tämä on syytä vahvistaa kirjallisesti työn tilaajalta.

Soluasumisessa asuinhuoneisto muodostuu soluhuoneista ja yhteisistä tiloista. Yksittäinen soluhuone ei muodosta yksinään määräyksen tarkoittamaa asuinhuoneistoa.

3.6 Kaapelointi

Kaapelointi tarkoittaa sisäverkoissa käytettävien kaapeleiden (optiset kaapelit, parikaapelit ja koaksiaalikaapelit), kytkentäkaapeleiden, liittämistarvikkeiden sekä muiden passiivisten komponenttien, kuten passiivisten jatkosten, jaottimien ja haaroittimien, muodostamaa kokonaisuutta.

Kaapelointi on osa sisäverkon perusinfrastruktuuria, johon kuuluvat lisäksi laitetilat, johtotiet ja liitäntäpisteet.

3.7 Pysyvä siirtotie

Pysyvä siirtotie on yleiskaapelointijärjestelmää koskeva määritelmä, jolla tarkoitetaan yleiskaapelointijärjestelmän jakamoiden tai jakamon ja tietoliikenneserian välistä parikaapelilla tai optisella kuidulla toteutettua

yhteyttä, joka on päätetty liittimin molemmista päistä. Toisin sanoen yleiskaapelointijärjestelmän kaapelointiin (ks. kohta 3.5) sisältyy useita pysyviä siirtoteitä. Toimitilakiinteistön kerroskaapeloinnissa pysyvään siirtotiehen voi sisältyä myös keskityskohta.

Pysyvän siirtotien testausrajapinta on testauskaapelissa juuri ennen testauskaapelin ja pysyvän siirtotien päättämiskohdan välistä liitosta siten, että tämä liitos kuuluu pysyvään siirtotiehen, mutta muu osa testauskaapelia ei kuulu.

3.8 Runkokaapelointi

Runkokaapeloinnilla tarkoitetaan yleisnimitystä kaapeloinnille talojakamon ja koti- tai kerrosjakamon väliselle osuudelle. Runkokaapelointi voi koostua nousukaapeloinnista ja aluekaapeloinnista tai vain toisesta näistä. Termiä runkokaapelointi käytetään määräyksessä niissä tilanteissa, joissa asetettava vaatimus koskee yhtäläisesti sekä nousu- että aluekaapelointia.

Omakotitaloissa, jos talo ei ole osa usean omakotitalon yhteistä sisäverkkoa, ei pääsääntöisesti ole runkokaapelointia, koska omakotitaloissa kotijakamo ja talojakamo ovat useimmiten sama asia.

3.9 Aluekaapelointi

Aluekaapeloinnilla tarkoitetaan sisäverkon kaapelointia, joka yhdistää alijakamon (ks. kohta 3.16) talojakamoon (ks. kohta 3.15) tai toiseen alijakamoon.

3.10 Nousukaapelointi

Nousukaapeloinnilla tarkoitetaan sisäverkon kaapelointia, joka yhdistää kotijakamon (ks. kohta 3.17) tai kerrosjakamon (ks. kohta 3.18) alijakamoon (ks. kohta 3.16) tai tällaisen puuttuessa suoraan talojakamoon.

3.11 Kotikaapelointi

Kotikaapelointi tarkoittaa sisäverkon kaapelointia, joka yhdistää asuinhuoneiston sisäiset tietoliikennesasiat, antennirasiat tai muut liitännät (kuten audiovisuaaliset liittynät) kotijakamoon (ks. kohta 3.17). Kotikaapelointi siis sijaitsee kunkin asuinhuoneiston sisällä.

3.12 Kerroskaapelointi

Kerroskaapelointi tarkoittaa sisäverkon kaapelointia, joka yhdistää toimitilahuoneiston tai -kiinteistön tai julkisen kiinteistön sisäiset tietoliikennesasiat, antennirasiat tai muut liitännät (kuten audiovisuaaliset liittynät) kerrosjakamoon (ks. kohta 3.18). Kerroskaapelointi siis sijaitsee toimitilahuoneiston (vrt. kotikaapelointi, kohta 3.11), toimitilakiinteistön tai julkisen kiinteistön sisällä.

3.13 Liityntäkaapeli eli talokaapeli

Liityntäkaapelilla tarkoitetaan kiinteistöön tulevaa yleisen kiinteän viestintäverkon kaapelia. Liityntäkaapelista käytetään yleisesti myös nimitystä talokaapeli. Tämä kaapeli yhdistää sisäverkon yleiseen eli teleyrityksen kiinteään viestintäverkkoon kuten kiinteään puhelinverkkoon tai kaapelitelevisioverkkoon.

Liityntäkaapelit sisältävät kiinteistöön asennettavien yleisten viestintäverkkojen liittymien tarvitsemat johtimet ja/tai valokuidut.

3.14 Telekaapeli

Määräyksen mukaan telekaapelilla tarkoitetaan SFS-standardien mukaista maa- ja kanava-asennukseen tarkoitettua parirakenteista telekaapelia. Tällaisista ulkoverkon moniparisista telekaapeleista on olemassa viisi standardia SFS 5012 [5], SFS 5013 [6], SFS 5740 [7], SFS 5741 [8] ja SFS 5739 [9].

Kaikilla edellä mainituilla kaapeleilla on samat sähköiset ja siirtotekniset suorituskykyvaatimukset. SFS 5012:n mukainen kaapeli on ehdottomasti yleisin ulkokaapelityyppi ja sopii ylivoimaisesti suurimpaan osaan tapauksia. Rakennusten sisällä on kuitenkin syytä käyttää standardin SFS 5739 mukaisia sisäkaapeleita. SFS 5013:n mukainen kaapeli voi olla tarpeen vaikeissa maa-asennusolosuhteissa (esim. kivikkoa).

SFS 5741:n mukainen kaapeli on kuiva (ei vaseliinitäytettä) vaihtoehto VMOHBU-TL:lle. Tämä kaapelivaihtoehto sopii, kun veden kaapeliin tunkeutumisen riski on hyvin pieni (hiekkamaa). SFS 5740:n mukainen kaapeli on ilmakaapeli, eikä sen käyttöä suositella.

3.15 Talojakamo

Talojakamolla tarkoitetaan kiinteistöllä sijaitsevaa laitetilaa, jossa yleinen viestintäverkko ja sisäverkko liitetään yhteen. Talojakamo sisältää mm. kytkentäpaneelit, kiinteistön tähtipisteen sekä sisäverkon liittämiseen ja käyttämiseen tarvittavat laitteet. Kiinteistössä voi olla useampia talojakamoita ja siten sisäverkkoja. Jos kiinteistöllä on alijakamoita eli toisiotalojakamoita, varsinaisesta talojakamosta käytetään joskus nimitystä ensiötalojakamo.

Talojakamo voi fyysisesti olla huone, komero, kaappi tai niitä vastaava muu tila, kunhan se täyttää sille tässä määräyksessä asetetut vaatimukset. Omakotitaloissa, jos talo ei ole osa usean omakotitalon yhteistä kaapelointia eli samaa sisäverkkoa, talojakamo ja kotijakamo (ks. kohta 3.17) ovat käytännössä useimmiten sama asia, koska teleyrityksen liityntäkaapeli ja kotikaapelointi kohtaavat tässä samassa tilassa.

3.16 Alijakamo eli toisiotalojakamo

Alijakamolla eli toisiotalojakamolla tarkoitetaan tässä määräyksessä laitetilaa, johon on päätetty talo- tai alijakamosta tuleva aluekaapelointi sekä koti- tai kerrosjakamosta tuleva nousukaapelointi. Esimerkiksi yleiskaapelointijärjestelmän parikaapeloinnit päätetään alijakamossa

kytkentäpaneeliin ja optiset kaapeloinnit taas voidaan jatkaa suoraan nousukaapelointiin.

Kaikissa sisäverkoissa ei tarvita, eikä ole alijakamoita. Esimerkiksi rivitalokiinteistöissä ei tyypillisesti ole alijakamoita. Toisaalta taas kerrostalokiinteistöissä alijakamoita tarvitaan usein yleiskaapelointijärjestelmän parikaapelointien suorituskykyvaatimusten täyttämiseksi (käytännössä kaapelointipituuksien vuoksi).

Alijakamo sisältää tarvittavat kytkentäpaneelit ja laitteet. Se voi fyysisesti olla huone, komero, kaappi tai niitä vastaava muu tila, kunhan se täyttää sille tässä määräyksessä asetetut vaatimukset. Alijakamoksi ei katsota esimerkiksi runkokaapeloinnin varrella olevia koteloituja ulosottoja tai muita pienimuotoisia kytkentäpaikkoja.

3.17 Kotijakamo

Kotijakamolla tarkoitetaan asuinhuoneistoon sijoitettua tilaa (komero, kotelo, rasia tai niitä vastaava muu tila), jossa kotikaapelointi ja nousukaapelointi liitetään yhteen. Kotijakamossa nousukaapelointi päätetään ja sinne sijoitetaan huoneistokohtainen kytkentäpiste, tähtipiste sekä sisäverkon liittämiseen ja käyttämiseen tarvittavat laitteet ja muut rakenteet. Omakotitaloissa, jos talo ei ole osa muiden kiinteistöjen kanssa muodostettua yhteistä sisäverkkoa, kotijakamo ja talojakamo (ks. kohta 3.15) ovat käytännössä useimmiten sama asia, koska teleyrityksen liityntäkaapeli ja kotikaapelointi kohtaavat tässä samassa tilassa. Tällöin sisäverkossa ei myöskään ole runkokaapelointia ja jakamoon sovelletaan kotijakamoja koskevia vaatimuksia (ks. kohta 23).

3.18 Kerrosjakamo

Kerrosjakamolla tarkoitetaan toimitilahuoneistoon, toimitilakiinteistöön tai julkiseen rakennukseen sijoitettua tilaa (huone, komero, kotelo, rasia tai niitä vastaava muu tila), jossa kerroskaapelointi (ks. kohta 3.12) ja nousukaapelointi (ks. kohta 3.8) liitetään yhteen. Kerrosjakamossa nousukaapelointi päätetään ja sinne sijoitetaan sisäverkon käyttämiseen tarvittavat laitteet ja rakenteet, kuten kytkentäpaneelit tai tähtipiste. Kerrosjakamoiden rakentamista käsitellään tarkemmin luvuissa 4 ja 24.

3.19 Kytkentäpaikka

Kytkentäpaikalla tarkoitetaan yleiskaapelointijärjestelmän rakennekokonaisuutta, jossa päätteeseen, kytkentäpaneeliin tai kytkentärimaan päätettyjen kaapelien johtimia tai valokuituja voidaan kytkä toisiin johtimiin tai valokuituihin. Esimerkiksi mikä tahansa jakamo on myös kytkentäpaikka, jos siellä tehdään yleiskaapelointijärjestelmän rakenteellisia kytkentöjä. Kaikki kytkentäpaikat, kuten runkokaapeloinnin varrella oleva koteloitu ulosotto, eivät kuitenkaan ole jakamoita.

3.20 Tähtipiste

Tähtipisteellä tarkoitetaan antenniverkon kohtaa, jossa verkko jaetaan tai haaroitetaan meneväksi useaan huoneistoon tai huoneiston sisällä useaan antennirasiaan. Tähtipiste on määräyksen tarkoittama kytkentäpaikka.

Tämän määräyksen mukaisesti toteutetussa yhteisantenniverkossa on tyypillisesti yksi tai useampi kiinteistön tähtipiste ja huoneistojen tähtipisteet.

Huoneiston tähtipiste on kohta, johon huoneiston antennirasiat on kaapeloitu kukin omalla kaapelillaan ja jossa huoneisto liittyy runkokaapelointiin. Asuinhuoneiston tähtipiste siis sijaitsee kotijakamossa.

Kiinteistön tähtipiste taas on kohta, jossa huoneistokohtaiset runkokaapeloinnit liittyvät teleyrityksen verkkoon. Kiinteistön tähtipiste sijaitsee yleensä talojakamossa ja se koostuu aktiivisista ja passiivisista rakenneosista, sähköliitännästä sekä maadoitus- ja potentiaalintasauskiskosta.

3.21 Uudistaminen

Uudistamisella tarkoitetaan tässä määräyksessä kokonaan uuden sisäverkon (esim. uuden yhteisantenniverkon ja/tai yleiskaapelointijärjestelmän) rakentamista olemassa olevan sisäverkon rinnalle tai tilalle. Tällainen myös vanhoihin kiinteistöihin rakennettava uusi verkko rakennetaan kokonaan tämän määräyksen mukaisesti. Rinnalle rakentaminen tarkoittaa sitä, että vanha sisäverkko jätetään toiminnallisesti vielä käyttöön. Tilalle rakentaminen taas tarkoittaa sitä, että vanhaa sisäverkkoa ei jätetä enää käytettäväksi.

Esimerkiksi olemassa olevan ketjutetun yhteisantenniverkon korvaaminen täysin uudella tähtimäisellä yhteisantenniverkolla, joka täyttää tämän määräyksen vaatimukset, on sisäverkon uudistamista. Myös uuden yleiskaapelointijärjestelmän rakentaminen vanhan puhelinsisäjohtoverkon rinnalle tai sen tilalle (puhelinsisäjohtoverkon poistuessa käytöstä) on sisäverkon uudistamista.

3.22 Kunnostaminen

Kunnostamisella tarkoitetaan tässä määräyksessä olemassa olevan sisäverkon tai sen osan laadun parantamista. Kunnostamista tehdään käytännössä vaihtamalla verkon rakenneosia esimerkiksi suorituskyvyltään parempiin rakenneosiin tai muuttamalla verkon rakennetta nykyaikaisemmaksi. Kunnostamisen määritelmä kattaa myös verkossa tehtävän viankorjauksen, joka voi edellyttää mm. osittaista kaapeloinnin uusintaa tai antennirasioiden vaihtamista. Siten kunnostamisella ei tarkoiteta vain ennalta suunniteltuja laajempia verkon laadun parannushankkeita.

Kunnostettaessa sisäverkkoa uudet rakenneosat kuten kaapeloinnit ja antennit on tehtävä lähtökohtaisesti kokonaisuudessaan tämän määräyksen mukaisesti riippumatta muun jäljelle jäävän verkon tasosta. Esimerkiksi kun vanhan antennin tai kotijakamon tilalle ollaan asentamassa uutta, komponentit on valittava ja asennus on tehtävä tämän määräyksen mukaisesti. Toisena esimerkkinä voidaan mainita kierrettävien liittimien kieltö (ks. kohta 26), joka koskee siis myös antenniverkossa tehtäviä korjauksia.

Viankorjaustilanteissa tämän määräyksen mukaisten komponenttien käyttö ei kuitenkaan aina ole teknisesti mahdollista esimerkiksi sisäverkon optisessa kaapeloinnissa käytettyjen vanhanmallisten liittimien vuoksi. Tällöin on mahdollista käyttää korjattavan verkon kanssa yhteensopivia komponentteja, vaikka ne olisivatkin tämän määräyksen vastaisia. On kuitenkin tärkeää muistaa, että myös vian korjaamisessa tulee käyttää aina määräyksen mukaisia tarvikkeita ja komponentteja, mikäli se on teknisesti mahdollista. Mahdollisuus poiketa määräyksen asettamista vaatimuksista viankorjauksen yhteydessä on tarkoitettu poikkeussäännöksi, jota tulkitaan tiukasti. Poikkeuksia, joissa korjaustyö voidaan tehdä korjattavan verkon tasoisesti, ovat jo edellä mainitut kuituliittimet ja yksittäisen katkenneen kaapelin jatkaminen korjausjatkoksella.

Sisäverkon omistaja päättää sen, missä laajuudessa ja miltä osin verkkoa kunnostetaan. Määräys ei siten velvoita koko olemassa olevan verkon kunnostamiseen. Esimerkiksi antenniverkkoa ei ole välttämätöntä muuttaa tähtiverkoksi, kunhan 13 §:n vaatimukset verkon ja järjestelmän suorituskyvystä täyttyvät siltä osin kun verkkoa on kunnostettu. Kun kyse on viankorjauksesta, myöskään näitä 13 §:n suorituskyvyvaatimuksia ei voida aina saavuttaa, joten niiden täyttymistä ja mittaamista ei vaadita.

3.23 Teleurakoitsija

Teleurakoitsijalla tarkoitetaan tässä määräyksessä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka rakentaa tai asentaa sisäverkon tai ylläpitää sitä.

Antenniverkon ja -järjestelmän urakointiin erikoistuneista teleurakoitsijoista käytetään yleisesti myös nimitystä antenniurakoitsija.

Teleurakointi oli aiemmin valtuutusta edellyttävää ja sittemmin ilmoituksenvaraista toimintaa, kunnes ilmoitusvelvollisuus 1.1.2008 alkaen päättyi (ks. OSA C kohta 1.3). Teleurakoitsija on määritelty tähän määräykseen, koska määritelmä on poistunut lainsäädännöstä. Teleurakoitsijan määritelmä sisältyi tietoyhteiskuntakaaren (nyk. laki sähköisen viestinnän palveluista) myötä kumottuun sähköisen viestinnän tietosuojalain 5 §:n 18 kohtaan (516/2004). Teleurakoitsijan määritelmää ei katsottu tarpeelliseksi enää sisällyttää kyseiseen lakiin, sillä käsite on lainsäätäjän mukaan vakiintunut.

Sisäverkkojen suunnittelu sekä rakentamis- ja ylläpitotyöt eli teleurakointi edellyttää erityistä asiantuntijuutta. Traficomien näkemyksen mukaan kaikissa sisäverkkotöissä tulisikin käyttää asiansa osaavaa ja paikalliset olosuhteet tuntevaa tele- tai antenniurakoitsijaa, jotta taataan töiden laadukas ja ammattimainen suorittaminen (ks. OSA C kohta 1.3).

Luku 2 Rakenne

Tässä määräyksen luvussa annetaan sisäverkkojen rakennetta koskevat velvoitteet.

4 4 § Sisäverkkojen rakenne

Tässä pykälässä määrätään yleisesti kaikkien erilaisten sisäverkkojen rakenteesta kaikissa erilaisissa kiinteistöissä. Pykälässä annetaan lähtökohtaiset perusvaatimukset sisäverkon kaapelointien rakenteelle ja kiinteistöön sijoitettaville laitetoille, joiden väliin kaapeloinnit eli verkon fyysinen rakenne muodostuu.

Pykälän vaatimukset ovat perusteltuja, jotta sisäverkoista muodostuu rakenteellisesti määräyksen tarkoitusta (ks. kohta 1) tukevia. Määräys esimerkiksi edellyttää, että kiinteistölle asennetaan talojakamo. Tämä vaatimus tukee sitä, että kiinteistölle muodostuu yksi selkeä paikka, jossa liityntä teleyrityksen yleiseen verkkoon tapahtuu.

Soveltaminen: kaapeloinnit

Asuinkiinteistöjen sisäverkkojen kaapelointien rakenteen on lähtökohtaisesti muodostettava jokaisen jakamon suhteen tähtiverkko. Tämä tarkoittaa, että jakamojen väliset kaapeloinnit sekä jakamojen ja liitäntärasioiden väliset kaapeloinnit suunnitellaan ja toteutetaan siten, että ne muodostavat fyysisesti tähtimäisen rakenteen. Lisäksi, kun asuinkiinteistöön rakennetaan uusi sisäverkko (myös kun vanha sisäverkko uudistetaan), runko- ja kotikaapelointi on rakennettava kaikkiin asuinhuoneistoihin. Siten esimerkiksi asuinkerrostaloon ei voida päättää rakentaa vain pelkkää runkokaapelointia, vaan myös kotikaapelointi on rakennettava kaikkiin asuinhuoneistoihin.

Asuinkiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmien rakenteesta annetaan tarkempia vaatimuksia määräyksen 6 §:ssä (ks. kohta 6) ja antenniverkon rakenteesta taas määräyksen 7 §:ssä (ks. kohta 7).

Määräyksessä sisäverkon rakenteesta 4, 6 ja 7 §:ssä esitetyt vaatimukset eivät estä sitä, että osakas rakentaa, uudistaa tai kunnostaa sisäverkkoa oman huoneistonsa osalta. Osakas voi siten esimerkiksi uudistaa vain oman huoneistonsa runkokaapeloinnin tai kotikaapeloinnin ilman, että muulle sisäverkolle tehdään mitään. Oleellista on, että kaikki sisäverkkotyöt tehdään tältä osin määräyksen mukaisesti.

Toimitilakiinteistöjen ja julkisten kiinteistöjen rakenne edellytetään lähtökohtaisesti suunniteltavan ja toteutettavan siten, että rakenne palvelee verkon käyttötarkoitusta ja ennakoitavissa olevia laajennus- ja sovellustarpeita. Tämä tarkoittaa sitä, että näissä kiinteistöissä sisäverkkojen kaapeloinnit on mietittävä kiinteistön käyttäjän tarpeita mahdollisimman hyvin vastaaviksi. Tämä toimitilakiinteistöjen sisäverkoille asetettu vaatimus koskee myös datakeskuksia. On kuitenkin hyvä huomata, että toimitilakiinteistöjen ja julkisten kiinteistöjen yhteisantenniverkon rakenteesta annetaan kuitenkin tarkempia vaatimuksia määräyksen 7 §:ssä (ks. kohta 7).

Edellisten lisäksi on myös hyvä huomata, että sisäverkkojen rakenteelliseen kokonaisuuteen liittyy oleellisesti määräyksen 25 § (ks. kohta 25), jossa määrätään mm. kaapelireittien mitoituksesta.

Soveltaminen: jakamot eli laitetilat

Kaikille kiinteistöille asennetaan talojakamo (ks. kohta 3.15). Mikäli suunnittelussa katsotaan tarpeelliseksi, asennetaan lisäksi tarpeellinen määrä ali- ja kerrosjakamoita (ks. kohdat 3.16 ja 3.18). Esimerkiksi jos kerrostalokiinteistö koostuu useasta eri rakennuksesta, siihen rakennukseen, jossa liitytään teleyrityksen yleiseen verkkoon, asennetaan talojakamo ja muihin rakennuksiin rakennuskohtaiset alijakamot. Alijakamojen tarpeellisuuteen, määrään ja sijoitteluun vaikuttavat määräyksen luvun 4 vaatimukset sisäverkkojen suorituskyvystä. Yleiskaapelointijärjestelmässä nimittäin parikaapeloinnin suorituskykyvaatimukset asettavat rajoitteita kaapelointien pituudelle vaikkapa mainittujen kerrostalojen tapauksessa, jolloin kiinteistöön tarvitaan alijakamoja.

Toimitilakiinteistöihin ja -huoneistoihin sekä julkisiin kiinteistöihin suunnitellaan ja asennetaan tarpeellinen määrä kerrosjakamoja (ks. kohta 3.18). Kerrosjakamojen määrään vaikuttaa käytännössä se, millainen sisäverkon kaapelointien rakenne tulee olemaan ja esimerkiksi se, millainen kohde kiinteistö rakenteeltaan on. Vaikkapa kauppakeskuksissa kerrosjakamoita tarvitaan ainakin jokaisessa liikehuoneistossa, kun taas esimerkiksi virastoissa kerroskohtainen kerrosjakamorakenne voi olla riittävä. Tarve on kuitenkin arvioitava aina kohdekohtaisesti ja voi olla myös tilanteita, joissa kerrosjakamoita ei tarvita.

Kaikkiin omatoimiseen ja pysyväisluonteiseen asumiseen tarkoitettuihin asuinhuoneistoihin (ks. kohta 3.5) asennetaan huoneistokohtainen kotijakamo (ks. kohta 3.17). Kotijakamoita ei tarvitse asentaa sellaisiin palvelutaloissa sijaitseviin asuinhuoneistoihin, joita ei ole pääsääntöisesti tarkoitettu omatoimista asumista varten. Nämä rinnastetaan tässä määräyksessä toimitila- ja julkisiin rakennuksiin.

Soluhuoneista muodostuvassa asuinhuoneistossa kotijakamo ei tarvitse asentaa jokaiseen soluhuoneeseen. Määräyksen kannalta on riittävää, että asennetaan yksi kotijakamo soluhuoneista muodostuvaa asuinhuoneistoa kohden. Tällöin kotijakamon tulee kuitenkin olla lukittu (katso kohta 19). Myös asuinikiinteistössä mahdollisesti oleviin toimitilahuoneistoihin asennetaan huoneistokohtaiset kotijakamot.

Jakamojen eli kiinteistön laitetilojen suunnittelusta ja toteutuksesta määrätään määräyksen luvussa 7 (ks. kohdat 21, 22, 23 ja 24).

Suosituksat

Kuten edellä on todettu, tässä määräyksessä ei anneta nimenomaisia vaatimuksia toimitilakiinteistöjen ja julkisten kiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmän rakenteesta. Määräyksessä edellytetään suunnittelemaan tämä huomioiden mm. verkon käyttötarkoitus. Esimerkiksi kauppakeskuksissa tai useita yrityksiä käsittävissä toimitilakiinteistöissä yrityksillä on usein tarve saada valokuituyhteys yrityksen tiloihin asti. Näissä tapauksissa Traficom suosittelee suunnittelemaan ja toteuttamaan kaapeloinnin siten, että valokuituyhteys ulottuu talojakamosta yrityksen tiloihin asti, eikä siten, että valokuituyhteys päättyisi kerrosjakamoon.

Kuten edellä on todettu, määräys ei velvoita asentamaan kotijakamoa jokaiseen soluhuoneeseen. Soluhuoneisiin saattaa kuitenkin käyttötarkoituksesta riippuen usein olla tarve kytkeä erillisiä palveluja soluhuonekohtaisesti. Traficom suosittelee suunnittelemaan ja mitoittamaan runkokaapeloinnin siten, että se mahdollistaa vähintään kategorian 6 tasoisen soluhuonekohtaisen parikaapelikytkennän soluhuoneen ja talojakamon välille.

Kiinteistön rakennuttajan tai omistajan voi olla tarpeen rakentaa sisäantenniverkko, mikäli riittävää matkaviestinverkkojen sisätilakuuluvuutta ei voida ratkaista muilla rakennuksen rakenteellisilla ratkaisuilla. Traficom suosittelee varautumaan rakennuksen suunnitteluvaiheessa sisäantenniverkon rakentamiseen huomioimalla sen tarvitsemat laitetilat, kaapelireitit ja sähkönsyöttö.

5 5 § Sisäverkkojen ja yleisen viestintäverkon liittämiskohta

Sisäverkon määritelmästä ja sen rajapinnasta yleiseen viestintäverkkoon syntyy ajoittain epäselvyyttä. Lain sähköisen viestinnän palveluista [4] 249 §:ssä säädetään teleyrityksen yleisen viestintäverkon ja sisäverkon suhteesta. Traficom voi määrätä lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:n 4 momentin nojalla mm. viestintäverkkojen suunnittelussa huomioon otettavista viestintäverkkojen teknisistä ominaisuuksista, suunnitteluun liittyvien asiakirjojen muodosta ja sisällöstä ja verkkojen teknisestä liittämiskohdasta. Traficom voi myös antaa määräyksiä muista näihin verrattavista kiinteistön tai rakennuksen sisäisen verkon hallintaan vaikuttavista teknisistä järjestelyistä.

Jotta määräyksen soveltamisala sekä sisäverkon ja yleisen viestintäverkon välinen rajapinta olisivat mahdollisimman selviä, Traficom on päättänyt määritellä tämän rajapinnan määräystasolla.

Soveltaminen: yleiskaapelointijärjestelmän ja yleisen viestintäverkon rajapinta

Määräyksen mukaan sisäverkon yleiskaapelointijärjestelmän ja yleisen viestintäverkon rajapinta on lähtökohtaisesti talojakamon päätteiden niissä liitin- ja liitinadapteriyksiköissä, joihin on päätetty sisäverkon runkokaapelointi tai yksittäisen omakotitalon kotikaapelointi.

Määräyksen mukaan runkokaapeloinnin ja omakotitalon kotikaapeloinnin päätteet ja niissä olevat liitin- ja liitinadapteriyksiköt ovat aina osa sisäverkkoa. Vastaavasti teleyrityksen talokaapeli on aina osa teleyrityksen yleistä viestintäverkkoa.

Mikäli talojakamoon asennetaan kiinteistön omistajan tai haltijan tai käyttäjien hallinnassa olevia, yleisen viestintäverkon ja 1. momentissa tarkoitettun päätteen väliin kytkettäviä aktiivilaitteita, on sisäverkon ja yleisen viestintäverkon rajapinta tältä osin sopimuksenvarainen. Sisäverkkoon kytkettävät teleyrityksen tai käyttäjän omistuksessa ja hallinnassa olevat aktiivilaitteet kuten laajakaistakeskittimet, kytkimet tai kuitupäätteet eivät ole osa sisäverkkoa.

Myöskään kotijakamoon sijoitettavat päätelaitteet kuten modeemit, kytkimet tai kuitupäätteet eivät ole osa sisäverkkoa.

Rivitaloyhtiöissä operaattorin valokuidut (ns. huoneistokohtainen talokaapeli) voidaan tuoda suoraan huoneistoihin ulkokautta ohittamalla talojakamo. Jos operaattorin talokaapeli päätetään kiinteistön talojakamossa, on sisäverkko rakennettava määräyksen mukaisesti.

Soveltaminen: antenniverkon ja yleisen viestintäverkon rajapinta

Määräyksen mukaan yhteisantenniverkossa sisäverkon ja yleisen viestintäverkon (kaapeli-tv-verkko) rajapinta on joko talojakamossa sijaitsevan vahvistimen tulossa tai lähdössä.

Määräyksen mukaan omakotitalon optisen kaapeli-tv-liittymän rajapinta on operaattorin päätelaiteen ulostulossa tai optisen päätetekotelon liitinrajapinnassa. Mikäli päätelaite (optinen verkkopääte) sisältyy operaattorin tarjoamaan palveluun, rajapinta on sen ulostulossa (verkkopääte sisältää tällöin haaroittimen). Tämä vastaa yleiskaapelointijärjestelmän rajapintaa eli omakotitalon kotikaapeloinnin päätteet ja niissä olevat liitin- ja liitinadapteriyksiköt ovat aina osa sisäverkkoa. Mikäli päätelaite on asiakkaan hankkima, rajapinta on operaattorin päätetekotelon/-paneelin ulostulossa. Mikäli operaattorin liitäntä on koaksiaalinen, on rajapinta tulokaapelin päässä tai vahvistimen ulostulossa.

Erityisesti yhteisantennijärjestelmän vahvistimen omistajuudesta on kiinteän joukkoviestintäverkon vastaanoton järjestämisessä vaihtelevaa käytäntöä: jossain tapauksissa rajapinta on edellisestä poiketen sovittu olevan vahvistimen lähdöissä eli vahvistin kuuluu teleyrityksen omistukseen ja hallintaan. Näissä tapauksissa on syytä huomata, että tämän määräyksen vaatimukset eivät koske teleyrityksen omistamia laitteita ja tältä osin teleyrityksiä koskevat vaatimukset on esitetty määräyksessä 58 [10].

Edellä mainittuun liittyen myöskään teleyrityksen alijakamoon tai alijakamoihin sijoittamat ja omistamat vahvistimet eivät ole osa sisäverkkoa.

Soveltaminen: sisäverkon ja yleisen viestintäverkon rajapinta ja verkon osien hallintaoikeus

Edellä esitetyt rajapintojen määrittelyt eivät ota suoraan kantaa siihen, kenen hallinnassa tai omistuksessa verkkojen eri osat ovat. Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:n 3 momentissa on kuitenkin säädetty, että teleyritys ei saa edellyttää sisäverkon liittämistä teleyrityksen viestintäverkkoon siten, että se rajoittaa sisäverkkojen hallintaa ja mahdollisuutta valita teleyritys. Käytännössä tämä sääntely merkitsee sitä, että sopimuksessa ei saa rajoittaa sisäverkkojen hallintaa esimerkiksi sopimalla liittamisestä siten, että teleyrityksen hallintaoikeus ja määräysvalta ulottuu sellaisiin verkon osiin, jotka kuuluvat elimellisesti kiinteistöön tai rakennukseen ja joiden hallinnan siirtyminen sopimuksella

teleyritykselle estää käytännössä käyttäjän mahdollisuuden valita teleyritys.

6 § Asuinkiinteistön yleiskaapelointijärjestelmän rakenteen erityisvaatimukset

Tässä pykälässä määrätään nimenomaisesti asuinkiinteistön yleiskaapelointijärjestelmän rakenteesta. On hyvä siis huomata, että pykälä koskee kaikkia asuinkäyttöön tarkoitettuja kiinteistöjä, kuten kiinteistöjä, joille on rakennettu kerros-, rivi-, pari- ja omakotitaloja. Omakotitaloissa, jotka eivät ole osa usean omakotitalon yhteistä yleiskaapelointijärjestelmää, käytännössä sovellettavia vaatimuksia ovat pykälän kotikaapelointia koskevat vähimmäisvaatimukset.

Asuinkiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmien rakenteelle annetut erityiset vaatimukset ovat perusteltuja, jotta kaikissa asuinkiinteistöissä olisi käytettävyydeltään pitkäikäiset sekä ominaisuuksiltaan riittävän monipuoliset yleiskaapeloinnit.

Tässä määräyksessä asuinkiinteistöjen runkokaapelointien vähimmäisvaatimus on yksi parikaapeli ja neljä optista kuitua kutakin huoneistoa kohden. Sisäverkkoa uudistettaessa parikaapelointia ei kuitenkaan ole pakko rakentaa, mikäli määräyksessä mainitut edellytykset täyttyvät. Poikkeuksen tavoitteena on edistää kuitu kotiin (FTTH) -liittymien ja sitä kautta nopeiden laajakaistayhteyksien saatavuutta mahdollistaen kuitenkin edelleen mm. xDSL-palveluiden käyttö kiinteistöissä. Urakointikustannuksia on pyritty laskemaan myös sallimalla telekaapelien käyttö aluekaapeloinnissa.

Edellä mainittua poikkeusta on mahdollista soveltaa vain, mikäli vanha parikaapelointi on toimintakykyinen. Siksi määräyksessä vaaditaan parien kytkentöjen tarkistusta huoneistokohtaisesti ja mahdollisesti rikkoutuneiden kaapelien vaihtamista/korjaamista, jotta talojakamosta jokaiseen huoneistoon olisi vähintään yksi toimintakykyinen johdinpari. On nimittäin ilmennyt, että useissa tapauksissa jakamosta huoneistoon ei toteudu mikään yhteys, koska kaapeli on poikki.

Traficom suosittelee olemassa olevan sisäverkon siirtonopeuden mittaamista huoneistokohtaisesti. On kuluttajan etu, että taloyhtiö voi ilmoittaa, mikä on vanhan kupariverkon kautta hankittavan yhteyden suorituskyky. Tämä selviää vain huoneistokohtaisin mittauksin. Koska mittaus nostaa kustannuksia niin sitä päädyttiin vain suosittelemaan.

Välillä on esitetty myös parikaapelointivaatimuksesta luopumista. Traficom ei kuitenkaan halunnut luopua parikaapelointivaatimuksesta seuraavista syistä:

- Parikaapelointia koskeva vähimmäisvaatimus turvaa palvelujen saatavuuden alueella, jossa kuitu kotiin -liittymiä ei ole saatavilla.
- Kiinteistöön toteutettavien kaapelointien sitominen esimerkiksi teleyrityksen paikalliseen nykytarjontaan ei ole Traficomien näkemyksen mukaan pitkäjänteinen ratkaisu, vaikka myös yleisissä viestintäverkoissa siirrytään hiljalleen kuitujen käyttöön. Traficomilla on kokemusta tilanteista, joissa kiinteistölle on rakennettu vain optiset

kaapeloinnit ja teleyrityksen lopettaessa toimintansa tai jonkin tietyn teknisen ratkaisun tarjoamisen, asukkaat eivät ole teknisistä syistä saaneet korvaavaa palvelua muulta teleyritykseltä. Tämä on puolestaan johtanut tarpeisiin rakentaa jälkikäteen kiinteistöihin uusia kaapelointeja. Traficom on tietoinen myös tilanteista, joissa asukas ei saa haluamaansa palvelua valitsemaltaan teleyritykseltä, koska kiinteistössä ei ole parikaapelointia.

- Parikaapelointi mahdollistaa myös erittäin nopeiden laajakaistayhteyksien käytön, vaikka teleyritys tulisivikin kiinteistöön vain kuiduilla.
- Parikaapelointia voidaan kiinteistön sisällä hyödyntää monilla muillakin tavoilla kuin nimenomaisesti teleyrityksen viestintäpalvelujen välittämiseen.

Kaapelireittejä, kuten niiden mitoitusta koskevat nykyiset vaatimukset on esitetty tämän määräyksen 25 §:ssä (ks. kohta 25).

Soveltaminen: alue- ja nousukaapelointi

Määräyksen mukaan asuinkiinteistön aluekaapelointi on suunniteltava ja rakennettava siten, että talojakamosta jokaiseen alijakamoon asennetaan optinen kaapelointi ja telekaapelilla (ks. kohta 3.14) tai vähintään kategorian 6 komponenteilla toteutettu parikaapelointi.

- Parikaapelointi on toteutettava siten, että jokaisen asuinhuoneiston käyttöön varataan vähintään yksi kategorian 6 parikaapeli tai käytettäessä telekaapeleita vähintään yksi johdinpari. Esimerkiksi asuinkerrostalossa, jossa yhden alijakamon takana on 20 huoneistoa, talojakamosta alijakamoon tulee asentaa yhteensä vähintään 20 kategorian 6 parikaapelia tai vähintään 20-parinen telekaapeli.
- Optinen aluekaapelointi on toteutettava siten, että jokaista asuinhuoneistoa kohden asennetaan vähintään neljä optista yksimuotokuitua. Lisäksi talojakamosta jokaiseen alijakamoon asennetaan vähintään kuusi optista yksimuotokuitua päätettyinä molemmista päistä. Esimerkiksi asuinkerrostalossa, jossa yhden alijakamon takana on 20 huoneistoa, talojakamosta alijakamoon tulee asentaa yhteensä vähintään 86 optista kuitua.

Vastaavasti asuinkiinteistön nousukaapelointi on suunniteltava ja rakennettava siten, että talo- tai alijakamosta jokaiseen asuinhuoneiston kotijakamoon asennetaan vähintään yksi kategorian 6 parikaapeli ja neljä optista yksimuotokuitua. Optiset kaapeloinnit voidaan jatkaa suoraan nousukaapelointiin alijakamossa, eli ne on päätettävä 29 §:n mukaisesti vain talo- ja kotijakamossa.

Jos asuinkiinteistössä on asuinhuoneistojen lisäksi toimitilahuoneistoja, myös näiden alue- ja nousukaapelointi suunnitellaan ja rakennetaan asuinhuoneistoa vastaavalla tavalla. Kun toimitilakiinteistöön rakennetaan asuntoja, niiden sisäverkko on rakennettava asuinkiinteistön vaatimusten mukaisesti.

Jakamojen välisten parikaapeleiden ja optisten kaapeleiden muodostamien pysyvien siirtoteiden suorituskyvystä määrätään määräyksen 12 §:ssä (ks. kohta 12) ja käytettävistä kaapeleista sekä liittämistarvikkeista määräyksen 26 §:ssä (ks. kohta 26).

On myös hyvä huomata, että yhteisantenniverkon talojakamon ja eri rakennuksessa sijaitsevan alijakamon välinen aluekaapelointi on mahdollista toteuttaa yhdellä koaksiaalikaapelilla ja kuudella optisella yksimuotokuidulla. Tällöin yleiskaapeloinnin kanssa yhteisten jakamojen välille asennetaan kokonaisuudessaan 12 optista yksimuotokuitua (ks. kohta 7).

Soveltaminen: optisen kaapeloinnin uudistaminen niin, että olemassa oleva puhelinsisäjohtoverkko jää käyttöön

Määräyksen mukaan sisäverkkoa uudistettaessa momenteissa 1 ja 3 mainittua parikaapelointia ei kuitenkaan ole pakko rakentaa, mikäli kiinteistölle on uudistamisen jälkeen saatavissa kuitu kotiin (FTTH) -liittymiä ja olemassa oleva puhelinsisäjohtoverkko jää käyttöön.

Kuitu kotiin (FTTH) -liittymien saatavuus pitää varmistaa jo sisäverkon uudistushankkeen suunnitteluvaiheessa alueella toimivilta teleyrityksiltä. Jotta parikaapelointia ei tarvitse uudistaa, ainakin yhdeltä teleyritykseltä pitää saada kirjallinen tieto siitä, että teleyritys on valmis tarjoamaan kiinteistöön kuitu kotiin -liittymiä sisäverkon uudistamisen jälkeen. Pelkkä kuitu kiinteistölle (FTTB) -liittymien tarjonta ei siis riitä. Asia on syytä tarkistaa tarjouspyynnöllä tai saatavuuskyselyllä.

Lisäksi vaatimuksena on se, että talojakamosta jokaiseen huoneistoon on oltava vähintään yksi toimintakykyinen johdinpari. Tämän vuoksi vanhan puhelinsisäjohtoverkon toimivuus ja johdinparien kytkennät on tarkistettava huoneistokohtaisesti ja verkosta on laadittava tarkastusasiakirja. Riittää myös jos parikaapeloinnin huoneistokohtainen toimintakyky on todettu 37 §:n mukaisesti.

Mikäli talojakamosta jokaiseen huoneistoon ei ole vähintään yhtä toimintakykyistä johdinparia, on vanhaa puhelinsisäjohtoverkkoa kunnostettava niin, että kyseinen vaatimus täyttyy. Määräyksen mukaan verkosta on laadittava tarkastusasiakirja, johon kirjataan huoneistokohtaiset tulokset.

Lisäksi Traficom suosittelee, että huoneistossa oleva johdinpari kytketään kotijakamoon siten, että se on edelleen kytkettävissä helposti uuteen kotikaapelointiin. Samalla vanha puhelinpistorasia on syytä kytkeä pois käytöstä tai peittää sekä tarkistaa ettei huoneiston sisäiseen puhelinsisäjohtoverkko-osuuteen jää haaroja.

Määräyksessä ei ole säädetty nopeuden mittaamisesta, mutta Traficom suosittelee, että vanhan puhelinsisäjohtoverkon nopeus lisäksi mitataan huoneistokohtaisesti. Siihen voidaan käyttää esimerkiksi ST-kortissa 98.12 [11] kuvattua mittausta. Kortissa on oma ohjeensa sekä ADSL2+-nopeuden että VDSL2-nopeuden mittaamiselle. Traficom suosittelee, että verkosta suoritetaan ainakin VDSL2-mittaukset.

VDSL2-mittauksia tehdessä on muistettava, että mittaustulokseen vaikuttavat itse kaapeloinnin ja sen häiriöympäristön lisäksi mm. mittauksissa käytettävä VDSL2-profiili (taajuusjako ja tehomaski) sekä tavoitteellinen kohinamarginaali.

Traficom suosittelee, että tarkastusasiakirjaan kirjataan nopeusmittausten huoneistokohtaiset tulokset. Lisäksi dokumentissa on suositeltavaa kuvata mittauksessa käytetyt parametrit ja kuvata mittaustulokset tarkasti. Näillä on nimittäin suuri vaikutus mittaustuloksiin.

Soveltaminen: kotikaapelointi

Uudisrakentamisessa kotikaapelointi (ks. kohta 3.11) suunnitellaan ja rakennetaan siten, että kotijakamosta asennetaan jokaiseen asuinhuoneeseen (ks. C-osa kohta 1.1) vähintään kaksi kategorian 6 parikaapelia päätettyinä kaksiosaiseen tai kahteen yksiosaiseen tietoliikennesasiaan. Esimerkiksi keittiöllisessä kaksiosassa (2h+k) olohuoneeseen, makuuhuoneeseen ja keittiöön asennetaan ainakin yksi kaksiosainen tai kaksi yksiosaista tietoliikennesasiaa.

Uudistettaessa sisäverkkoa (ks. kohta 3.21) kotikaapelointi on suunniteltava ja asennettava siten, että kotijakamosta asennetaan vähintään yhteen asuinhuoneeseen (ks. C-osa kohta 1.1) vähintään kaksi kategorian 6 parikaapelia päätettyinä kaksiosaiseen tai kahteen yksiosaiseen tietoliikennesasiaan.

Määräys ei edellytä kotikaapeloinnissa optisten kaapeleiden käyttöä.

Uudistettaessa sisäverkkoa määräykseen on kuitenkin lisätty mahdollisuus jättää kotikaapelointi rakentamatta osakkeenomistajan nimenomaisesta pyynnöstä. Tämä tarkoittaa käytännössä kirjallista huoneistokohtaista pyyntöä. Kotikaapelointia ei siten voi jättää rakentamatta esim. sillä perusteella, että kotikaapelointia ei osattu vaatia osana tarjouspyyntöä tai että taloyhtiö on päättänyt jättää sen toteuttamatta ilman kirjallista pyyntöä jokaiselta asunnon omistajalta. Pyyntö on myös syytä dokumentoida osaksi sisäverkon dokumentointia, jotta jälkikäteen voidaan todeta, oliko poikkeamiselle edellytyksiä.

Isännöintiliitolta saadun tulkinnan mukaan osakkeenomistajan kieltäessä kotikaapeloinnin asennuksen sisäverkon yleiskaapeloinnin uudistamisen yhteydessä, ei osakkeenomistaja voi myöhemminkään vaatia taloyhtiötä sitä rakentamaan. Tällöin osakkeenomistaja luopuu lopullisesti ja myös myöhempiä osakkeenomistajia sitovasti kotikaapeloinnin rakentamisesta ko. huoneistoon. Mahdollinen jälkeenkäynnin rakentaminen tapahtuu siten kulloisenkin osakkaan, ei taloyhtiön kustannuksella.

Parikaapelointien muodostamien pysyvien siirtoteiden suorituskyvystä määrätään määräyksen 12 §:ssä (ks. kohta 12) ja käytettävistä kaapeleista sekä liittämistarvikkeista määräyksen 26 §:ssä (ks. kohta 26).

Soveltaminen: kategorian 6 ja parempien parikaapelien käyttö

Määräykseen on lisätty täsmennys siitä, että kategorian 6 parikaapelien sijaan verkossa saa käyttää myös muita (parempia) kaapeleita, jotka täyttävät kategorian 6 parikaapeloinneille asetetut vaatimukset. Tällä on haluttu täsmentää, että esimerkiksi kategorian 6_A, 7 ja 7_A -kaapelien ja komponenttien käyttö on sallittua.

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että kiinteistön tai rakennuksen:

- jokaiseen tekniseen tilaan ja muihin tarpeellisiksi katsottaviin tiloihin asennetaan vähintään yksi kaksiosainen tietoliikennesäiliö, jotka kaapeloidaan kukin kahdella parikaapelilla tähtimäisesti talojakamoon.
- väestösuojaan asennetaan yksi kaksiosainen tietoliikennesäiliö, joka kaapeloidaan kahdella parikaapelilla tähtimäisesti talojakamoon.
- Väestösuojaan asennetaan antennisäiliö, joka kaapeloidaan koaksiaalikaapelilla talojakamoon.

On hyvä huomata, että väestösuojien viestilaitteista säädetään sisäasiainministeriön asetuksessa 506/2011 [12].

Traficom suosittelee noudattamaan toimitilakiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmien suunnittelussa ST-kortin 681.10 [13] ohjeita.

7 7 § Antenniverkon rakenteen erityisvaatimukset

Tässä määräyksen luvussa määrätään antenniverkon rakenteesta. Pykälä koskee kaikkia antenniverkkoja (ks. kohta 3.3) kiinteistön tyypistä riippumatta eli vaatimukset koskevat niin asuin- kuin toimitilakiinteistöjä ja julkisia kiinteistöjäkin.

Pykälässä asuinkiinteistön runkokaapeloinnille annetut vaatimukset koskevat vain yhteisantenniverkkoja, mutta kotikaapeloinnille annetut vaatimukset koskevat myös sellaisia yhden asuinhuoneiston omakotitaloja, jotka eivät ole osa usean rakennuksen yhteistä verkkoa.

Määräys edellyttää rakentamaan yhteisantenniverkon vähintään jakamoiden suhteen tähtimäiseksi, mikä turvaa laadukkaan palvelujen toimituksen huoneistoihin. Kunnostettaessa (ks. kohta 3.22) yhteisantenniverkkoa, sitä ei ole kuitenkaan pakko muuttaa talojakamon tai koti-/kerrosjakamojen suhteen tähtiverkoksi, kunhan verkon suorituskyky täyttää määräyksen 13 §:n (ks. kohta 13) vaatimukset, eli esimerkiksi verkko mahdollistaa riittävät signaalitasot antennisäiliöihin. Määräys siis käytännössä sallii ns. kerrostähtiverkon rakentamisen kunnostettavista verkoista, kunhan edellä mainitut edellytykset täyttyvät.

Soveltaminen: runkokaapelointi

Yhteisantenniverkon runkokaapelointi niin asuin- kuin toimitilakiinteistöissä ja julkisissa kiinteistöissä toteutetaan siten, että talojakamosta jokaiseen kotijakamoon ja kerrosjakamoon asennetaan koaksiaalikaapelointi. Toisin sanoen esimerkiksi asuinkiinteistöissä kuhunkin asuinhuoneistoon suunnitellaan ja asennetaan talojakamosta, mahdollisten alijakamojen kautta, oma koaksiaalikaapelinsa. Määräyksessä tähän pääsääntöön on kuitenkin annettu seuraavat kaksi aluekaapelointia koskevaa poikkeusta:

1. Jos sisäverkko kattaa useita rakennuksia, voidaan rakennusten välinen, eli talojakamon ja toisessa rakennuksessa sijaitsevan alijakamon välinen aluekaapelointi toteuttaa myös vähintään yhdellä koaksiaalikaapelilla ja kuudella optisella kuidulla (eli tähtipiste on myös alijakamossa). Jos tällaisessa asuinkiinteistössä on yhteisantenniverkon lisäksi yleiskaapelointijärjestelmä, jakamojen välille asennetaan kokonaisuudessaan 12 optista yksimuotokuitua (ks. kohta 6).
2. Aluekaapelointi talo- tai alijakamosta muihin alijakamoihin saman rakennuksen sisällä voidaan toteuttaa myös vähintään yhdellä koaksiaalikaapelilla ja kuudella optisella yksimuotokuidulla tai vaihtoehtoisesti vähintään kolmella koaksiaalikaapelilla.

Kunnostettaessa vanhaa yhteisantenniverkkoa runkokaapelointia ei ole välttämätöntä muuttaa edellä esitetyn mukaiseksi, kunhan kunnostetun verkon suorituskyky täyttää 13 §:ssä (ks. kohta 13) annetut vaatimukset.

Käytettävien koaksiaalikaapeleiden, optisten yksimuotokuitujen ja näiden liittämistarvikkeiden ominaisuuksista määrätään 26 §:ssä (ks. kohta 26). Yhteisantenniverkon muista rakenneosista taas määrätään 27 §:ssä (ks. kohta 27).

Soveltaminen: kotikaapelointi

Uudisrakentamisessa asuinkiinteistöissä asuinhuoneiston sisäinen kaapelointi eli kotikaapelointi toteutetaan siten, että jokaiseen asuinhuoneeseen (ks. C-osa kohta 1.1) asennetaan vähintään yksi antennirasia, jotka kukin kaapeloidaan omilla koaksiaalikaapeleillaan huoneiston kotijakamoon. Esimerkiksi keittiöllisessä kaksiossa (2h+k) olohuoneeseen, makuuhuoneeseen ja keittiöön asennetaan ainakin yksi antennirasia. Kotikaapelointi siis muodostaa kotijakamon suhteen tähtiverkon.

Uudistettaessa antenniverkkoa vähintään yhteen asuinhuoneeseen asennetaan antennirasia, joka kaapeloidaan omalla koaksiaalikaapelillaan kotijakamoon. Luonnollisesti, jos uudistettaessa ja kunnostettaessa asennetaan useampia uusia antennirasioita, nämä kukin kaapeloidaan omilla koaksiaalikaapeleillaan tähtiverkoksi kotijakamoon.

Käytettävien koaksiaalikaapeleiden ja näiden liittämistarvikkeiden ominaisuuksista määrätään 26 §:ssä (ks. kohta 26). Antenniverkon muista rakenneosista, kuten antennirasioista, taas määrätään 27 §:ssä (ks. kohta 27).

Soveltaminen: kerroskaapelointi

Toimitilakiinteistöjen ja julkisten kiinteistöjen kerroskaapelointi (ks. kohta 3.12) toteutetaan huomioiden verkon käyttötarkoitus ja ennakoitavissa olevat laajennustarpeet. Toisin sanoen kerroskaapelointia suunniteltaessa mietitään, mitä käyttötarkoitusta verkko palvelee, minkä perusteella esimerkiksi ratkaistaan asennettavien antennirasioiden lukumäärä ja

sijainti. Tähtimäinen kerroskaapeloinnin rakenne on useimmiten perusteltu, mutta määräys sallii myös tästä poikkeamisen.

Kerroskaapeloinnin toteuttamisessa käytettävistä materiaaleista määrätään määräyksen luvussa 8 (ks. kohdat 25, 26 ja 27).

Suosituksset

Traficom suosittelee noudattamaan yhteisantenniverkon suunnittelussa ST-kortin 621.10 [14] ohjeita.

Traficom suosittelee, että kiinteistön tai rakennuksen:

- jokaiseen tekniseen tilaan ja muihin tarpeellisiksi katsottaviin tiloihin asennetaan vähintään antennirasia, jotka kaapeloidaan kukin omalla koaksiaalikaapelillaan tähtimäisesti talojakamoon.
- väestösuojaan asennetaan yksi antennirasia, joka kaapeloidaan koaksiaalikaapelilla tähtimäisesti talojakamoon.

Luku 3 Televisiolähetysten antennivastaanotto

Tässä määräyksen luvussa määrätään televisiolähetysten antennivastaanoton järjestämisen vähimmäisvaatimuksista.

Määräyksen tämän luvun vaatimuksia sovelletaan vakinaiseen asuinkäyttöön tarkoitettuihin kiinteistöihin (kuten omakotitalot ja kerros-, pari- ja rivitalot) kuin toimitilakiinteistöihin ja julkisiin kiinteistöihin, joissa vastaanotetaan televisiolähetystyksiä maanpäällisestä digitaalisesta joukkoviestintäverkosta eli ns. antennitelevisioverkosta.

Tämän luvun vaatimukseen liittyen on lisäksi hyvä huomata määräyksen muut vaatimukset esimerkiksi käytettävistä kaapeleista (ks. kohta 26) ja antennimaston maadoittamisesta (ks. kohta 16).

Suosituksset

Traficom suosittelee omakotitalojen antennijärjestelmän suunnittelussa ja toteutuksessa hyödyntämään ST-korttia 621.03 [15].

8 8 § Vastaanottoantennit

Tässä pykälässä määrätään televisiolähetysten vastaanottoantenneista; niiden ominaisuuksista ja käytämisestä. Vaatimukset ovat perusteltuja, jotta televisiovastaanotosta rakentuu mahdollisimman laadukas ja häiriötön.

Määräys edellyttää käyttämään eri taajuusalueiden (VHF III ja UHF) lähetteen vastaanottamiseen erillisiä antennejä. Viime vuosina on aiemmin televisioikäyttöön tarkoitettuja taajuuksia siirretty matkaviestinkäyttöön. Viimeiset toteutuneet muutokset ovat 800 MHz:n ja 700 MHz:n taajuusalueiden siirto matkaviestinkäyttöön. Näiden taajuusalueiden matkaviestinkäytön mahdollisesti televisiovastaanotolle aiheuttamilta häiriöiltä suojautumisen vuoksi tässä määräyksessä

edellytetään UHF-antennijärjestelmän taajuusalueen ylärajan olevan 694 MHz eikä sen yli.

Vastaanottoantennien sijoitus ja suuntaaminen (mittaukset) ovat erityistä ammattitaitoa vaativia töitä. Jo pelkästään työturvallisuuden vuoksi, kuten putoamisvaaran takia, näissä töissä on omakotitaloissakin aina syytä turvautua asiansa osaavaan ja paikalliset olosuhteet tuntevaan antenniurakoitsijaan (ks. kohta 3.23).

Soveltaminen

Eri taajuusalueiden (VHF III ja UHF) lähetteen vastaanottamiseen käytetään erillisiä antennia. VHF III-aaltoalue on 174 - 230 MHz ja UHF-aaltoalue on 470 - 694 MHz. Toisin sanoen, VHF III-antennin tulee kattaa VHF-alueen kanavat 5 - 12 ja UHF-antennin tulee kattaa UHF-alueen kanavat 21 - 48.

Aiemmin on esiintynyt sekaannusta, ilmoitetaanko antennin vahvistus verrattuna isotrooppiseen (pallopinnalle säteilevään) antenniin verrattuna (dBi) vai dipoliantenniin verrattuna (dBd). Määräyksessä vahvistus ilmoitetaan verrattuna pistemäiseen vapaassa tilassa olevaa ympärisäteilevään antenniin (dBi). Dipolin teoreettinen vahvistus isotrooppiseen antenniin verrattuna on +2,15 dB. Eli $0 \text{ dBd} = +2,15 \text{ dBi}$ ja vastaavasti $0 \text{ dBi} = -2,15 \text{ dBd}$.

UHF-antennin vahvistus antennin taajuuskaistan yläpäässä on oltava vähintään 14 dBi. VHF III-antennin vahvistus antennin taajuuskaistan yläpäässä on oltava vähintään 11 dBi. Kyse on nimenomaan vähimmäisvaatimuksesta ja suurempaa vahvistusta on syytä käyttää, mikäli vastaanotto-olosuhteet niin vaativat.

Antennit sijoitetaan vapaaseen tilaan vähintään viiden (5) metrin korkeuteen maan pinnasta. Antennit voidaan joutua sijoittamaan korkeammallekin, jos vastaanotto-olosuhteet niin vaativat.

Kuten edellä on todettu, antennin vahvistuksen ja sijoituskorkeuden valintaan vaikuttavat paikalliset vastaanotto-olosuhteet. Onkin hyvä huomata, että UHF-alueen verkkojen peittoaluesuunnittelussa oletetaan katsojan käyttävän tarvittaessa vastaanottoantennia, jonka vahvistus on UHF alueen ylärajataajuudella 17 dBi ja oletetaan katsojan tarvittaessa sijoittavan vastaanottoantennin 10 metrin korkeuteen maan pinnasta. Toisin sanoen erityisesti verkkojen lähettimien näkyvyysalueiden reunoilla vastaanottoantennin sijoittaminen korkeammalle kuin viiden (5) metrin korkeuteen on usein tarpeellista, ja erityisesti UHF-alueella antennia voi olla tarve vahvistaa enemmän kuin 14 dBi. Tarkempia tietoja eri lähetysverkkojen peittoalueista saa kunkin verkon tarjoajalta.

Molemmat antennin suunnataan, kumpikin erikseen, siihen lähettimeen, josta saadaan paras signaali. Antennien suuntaamiseksi pitää siis selvittää, missä suunnassa ovat asennuskohteen voimakkaimmat eri televisioverkkojen lähettimet. VHF III- ja UHF-lähettimet sijaitsevat eri paikoissa, joten vastaanottoantennit suunnataan eri suuntiin.

Suuntauksen paras signaali tarkoittaa sitä, että antennisignaalin laatu on kyseisestä suunnasta vastaanotettaessa parempi kuin mistään muusta suunnasta vastaanotettu signaali. Antennisignaalin laatua arvioidaan kentänvoimakkuuden tason, kohinan ja modulaatiovirhesuhteen perusteella.

On hyvä huomata, että määräys edellyttää nimenomaisesti antennin siihen lähettimeen suuntaamista, josta saadaan paras signaali. UHF-alueen televisioverkossa on täytelähettimiä, joiden TV-kanavatarjonta ei ole aivan vastaava kuin alueen päälähtetimestä. Mahdollisimman häiriöttömän vastaanoton järjestämiseksi vastaanottoantenni tulee kuitenkin tällaisessakin tilanteessa suunnata täytelähettimeen, jos sieltä saadaan paras signaali.

Suosituksukset

Koska pelkkä vastaanottoantenni ei aina vaimenna riittävästi 694 MHz yläpuolisia taajuuksia, Traficom suosittelee, että antennijärjestelmän rakentamisen, uudistamisen ja kunnostamisen yhteydessä antennin perään kytketään 694 MHz yläpuolisia taajuuksia vaimentava alipäästösuodatin tai TV:n UHF alueen (470 -694 MHz) kaistanpäästösuodin, joka vaimentaa myös TV:n UHF alueen alapuolella olevien matkaviestinverkkojen taajuuksia. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää antennia, jossa on sisäänrakennettu suodatin.

VHF-antennin perään suositellaan asennettavaksi ULA FM - radiotaajuuskaistaa vaimentava suodatin (VHF-kaistanpäästö tai VHF-ylipäästösuodatin) silloin, kun ollaan lähellä ULA FM -lähettimiä.

9 9 § Antennimasto

Tässä määräyksen pykälässä annetaan luotettavien mastorakenteiden takaamiseksi antennimaston rakennetta, sijoitusta ja esimerkiksi kiinnitystä koskevat vaatimukset.

Antennimaston paikan valinta (mittaukset) sekä rakennus- ja ylläpitotyöt ovat erityistä ammattitaitoa vaativia töitä. Jo pelkästään työturvallisuuden vuoksi, kuten putoamisvaaran takia, näissä töissä on pientaloissakin aina syytä turvautua asiansa osaavaan ja paikalliset olosuhteet tuntevaan tele- tai antenniurakoitsijaan (ks. kohta 3.23).

Erillistä antennimastoa ei tarvitse käyttää, mikäli määräyksen 8 §:n vaatimus antennien sijoittamisesta vapaaseen tilaan vähintään viiden metrin korkeuteen maan pinnasta täyttyy.

Lisäksi on hyvä huomata, että pykälän vaatimukset liittyvät myös määräyksen luvussa 11 (ks. kohdat 33, 34, 35 ja 36) annettuihin dokumentointivaatimuksiin, sillä esimerkiksi antennimaston paikkaehdotus tulee merkitä suunnitteludokumentteihin ja loppudokumentoinnin tulee sisältää antennimaston lujuuslaskelmat.

Antennimaston maadoituksesta määrätään 16 §:ssä (ks. kohta 16).

Antennimaston paikka valitaan mittaamalla eli mittalaittein tutkitaan, mihin antennimasto on parasta sijoittaa, jotta pystytään vastaanottamaan hyvät ja käyttökelpoiset televisiolähettykset. Maston paikkaa mitattaessa saadaan käytännössä samalla myös käsitys tarvittavien antennien ominaisuuksista (ks. kohta 8). Asennuspaikan soveltuvuus tutkitaan esimerkiksi vastaanoton jännitetasojen mukaan.

Masto- ja tukiputkena tulee käyttää riittävän kestävästä putkesta. Käytännössä putkena käytetään muodoltaan pyöreää (muotokerroin 1,2) saumatonta teräsputkea (ST52).

Mastorakenne asennetaan pystysuoraan. Masto kiinnitetään luotettavasti siten, että se kestää siihen kohdistuvan tuulenpaineen. Mastorakenne vesisuojataan tiivistämällä, jotta rakenteille ei aiheudu kosteus- ja homevaurioita. Tiivistämisessä noudatetaan käytännössä rakennesuunnittelijan ohjeita.

Tukiputki kiinnitetään luotettavasti katon kantaviin rakenteisiin. Myös kiinnitys betonivaluun, betoniseinään tai tiiliseinään on mahdollista. Tukiputken kiinnitetyn osan pituuden tulee olla vähintään kuudesosa koko maston vapaasta pituudesta ja kuitenkin vähintään 60 cm. Tukiputkea ei kuitenkaan vaadita, mikäli antennimasto voidaan kiinnittää muuten riittävän luotettavasti. Tukiputken asentamista suositellaan myös tässä tapauksessa silloin, kun se helpottaa antennimaston irrottamista (kaatamista) antennien huollon yhteydessä.

Maston ja tukiputken kiinnitykset sijoitetaan siten, että ne voidaan tarvittaessa helposti tarkastaa ja kiristää, koska kiinnikkeiden puristusvoima saattaa heiketä.

Vastaanottoantennit kootaan ja käsitellään valmistajan asennusohjeiden mukaisesti. Ylimmäiseksi antenniksi suositellaan asennettavaksi heikoimman signaalin antenni riittävän signaalin saatavuuden varmistamiseksi. Esimerkiksi UHF-antenni ylimmäksi ja seuraavaksi VHF-antenni ja alimmaksi ULA-antenni. Antennien välinen vähimmäisetäisyys on 80 cm ja eri antennien elementit eivät saa päästä koskettamaan toisiaan.

Suositukses

Traficom suosittelee, että antennimaston lujuuslaskenta tehdään ST-käsikirjassa 12 [16] esitetyn ohjeen mukaisesti.

10 10 § Vahvistimet ja taajuusalue

Tässä pykälässä määrätään vahvistimien ominaisuuksista ja käyttämisestä. Vaatimukset ovat perusteltuja, jotta eri televisioverkoista vastaanotetut esimerkiksi voimakkuudeltaan erilaiset signaalit pystytään käsittelemään vastaanotossa oikein.

Soveltaminen

Jos käytetään vastaanottoantenneihin kytkettyjä vahvistimia, on vahvistusta voitava säätää taajuusaluekohtaisesti tai kanavanippuryhmäkohtaisesti.

UHF-alueella on käytettävä taajuusaluekohtaisella tulolla ja kanavanippuryhmäkohtaisilla säädöillä varustettua vahvistinta. Tällä tarkoitetaan vahvistinta, jolla pystytään säätämään signaalien lähtötasoja kanavanippuryhmäkohtaisesti. Kanavanippuryhmä koostuu useista kanavanipuista, joiden vahvistusta voidaan säätää vahvistimessa yhteisesti. Kanavanippujen lukumäärä ei ole rajattu. Kanavanippuryhmään kuuluvat kanavaniput voivat olla vierekkäisiä tai niiden välissä voi olla tyhjiä kanavia.

VHF-alueella on käytettävä vähintään taajuusaluekohtaisella tulolla ja säädöllä varustettua vahvistinta. Taajuusaluekohtaisilla säädöillä tarkoitetaan sitä, että käytettävässä vahvistimessa on oltava erilliset säädöt VHF- ja UHF-alueille.

Laajakaistaisia, usean taajuusalueen kattavia vahvistimia ei saa käyttää suoraan antennista tulevaan kaapeliin kytkettyinä. Tällaisia vahvistimia ei ole tarkoitettu antennin perään kytkettäväksi. Kieltämällä laajakaistaisten antennivahvistimien kytkeminen antennin yhteyteen pienennetään muiden radiojärjestelmien, kuten 800 MHz tai 700 MHz matkaviestinverkkojen aiheuttamaa häiriöriskiä vastaanottojärjestelmälle.

Tarvittaessa voidaan käyttää erillistä, määräyksen vaatimukset täyttävää mastovahvistinta. Tämä tarkoittaa sitä, että jos päävahvistimelle saatava signaalitaso on liian heikko, eli siitä ei saada vastaanottoon kelpavaa signaali-kohinasuhdetta, voidaan käyttää esivahvistinta.

Yhteisantennijärjestelmän vahvistimen lähdössä vierekkäisten kanavanippujen tasot saavat poiketa toisistaan enintään 6 dB. Tasoero säädetään määräyksen mukaiseksi sisäverkon vahvistimessa, eli käytettävä vahvistin tulee valita siten, että tämä vaatimus täyttyy. Siten myös VHF-alueella voidaan joutua käyttämään kanavanippuryhmäkohtaisilla säädöillä varustettua vahvistinta.

Televisiolähetysten antennivastaanoton ylärajataajuus on 694 MHz. Ylärajataajuusvaatimus on asetettu, jotta LTE800- ja LTE700-lähettimet eivät aiheuta häiriötä TV-vastaanottoon antennijärjestelmissä. Vaatimus voidaan toteuttaa lisäämällä antennivahvistimen eteen alipäästösuodatin tai käyttämällä TV-vastaanottoantenneja, joissa on sisäänrakennettu LTE700-suodatin.

Kaikkien käytettävien vahvistimien taajuusvasteen tulee täyttää standardin SFS-EN 50083-2 [17] selektiivisyysvaatimukset.

Luku 4 Suorituskyky ja järjestelmäarvot

Tässä määräyksen luvussa määrätään sisäverkkojen suorituskyvystä ja järjestelmäarvoista.

11 11 § Sisäverkkojen suorituskyky ja järjestelmäarvot

Tässä määräyksen pykälässä määrätään yleisesti kaikkien sisäverkkojen suorituskyvystä ja järjestelmäarvoista. Nimenomaisesti yleiskaapelointijärjestelmän suorituskykyä käsitellään tarkemmin määräyksen 12 §:ssä (ks. kohta 12) ja antenniverkon ja -järjestelmän järjestelmäarvoja määräyksen 13 §:ssä (ks. kohta 13).

Määräys edellyttää, että kaikkien sisäverkkojen suorituskyky ja järjestelmäarvot suunnitellaan ennen kunkin verkon toteuttamista, mikä on perusteltua, jotta sisäverkkotyöt tehdään suunnitelmallisesti ja huomioiden koko prosessin laatu alusta alkaen.

On hyvä huomata, että sisäverkon suorituskyvyn ja järjestelmäarvojen suunnittelun dokumentoinnista määrätään määräyksen 33 §:ssä (ks. kohta 33).

Soveltaminen

Suorituskyvyn ja järjestelmäarvojen suunnittelu ennen verkon toteuttamista tarkoittaa käytännössä etukäteen tehtävää harkintaa rakennettavasta verkosta ja sen käyttötarkoituksesta, sekä kyseisen verkon suorituskykytavoitteiden ja keskeisten järjestelmäominaisuuksien määrittelyä näiden perusteella. Nämä suunnitellut arvot dokumentoidaan määräyksen edellyttämällä tavalla, ja suunnitelmia hyödynnetään esimerkiksi:

- verkon materiaalien ja rakenneosien valinnassa eli siinä, että verkon rakenneosiksi valitaan komponentit, joilla suunniteltu suoritustaso on mahdollista saavuttaa.
- asennustöiden toteuttamisessa, mikä tarkoittaa sitä, että asennustavat valitaan ja asennustyöt suoritetaan esimerkiksi niin, että kaapelointien suorituskyky saavuttaa sille suunnitellun tason.
- valmiin verkon mittaamisessa, jolla varmistetaan, että verkko täyttää sille suunnitellun kyvykkyyden.

12 12 § Yleiskaapelointijärjestelmän suorituskyky

Tässä määräyksen pykälässä määrätään yleiskaapelointijärjestelmän vähimmäisuorituskyvystä. Vaatimukset ovat perusteltuja, jotta yleiskaapelointijärjestelmästä muodostuu nykyaikaisia tarpeita vastaava, teknisesti laadukas ja käyttötavoiltaan joustava sekä pitkäikäinen.

Kun kyse on viankorjauksesta, tämän pykälän suorituskykyvaatimuksia ei voida aina saavuttaa, joten niiden täyttymistä ja mittaamista ei vaadita (ks. kohta 3.22).

Soveltaminen: parikaapelointi

Kategorian 6 komponenteilla toteutetun parikaapeloinnin pysyvien siirtoteiden suorituskyvyn tulee olla vähintään standardin SFS-EN 50173-1 [18] määrittämän luokan E mukainen. Tästä voidaan poiketa vain rakennusten välisillä kaapeloinneilla, joiden pituus ylittää 90 metriä. Luokka

E on parikaapeloinnin suorituskykyluokka, joka on määritelty taajuuteen 250 MHz saakka.

Luokan E pysyvä siirtotie toteutuu, kun:

- asennuksessa käytetään kategorian 6 kaapeleita ja liittämistarvikkeita (ks. kohta 26),
- kaapeloinnissa noudatetaan standardisarjan SFS-50173 [18] - [22] mukaisia kokoonpanoja ja asennuspituuksia,
- asennus tehdään vaatimusten ja ohjeiden mukaan, hyvää asennustapaa noudattaen ja standardisarjan SFS-EN 50174 [23] - [25] mukaisesti (ks. kohta 29) ja kun
- komponenttivalinnoissa ja asennustavoissa otetaan huomioon ympäristöluokitus.

On hyvä huomata, että määräyksen vaatimus on vähimmäisvaatimus, mikä tarkoittaa, että esimerkiksi toimitilakiinteistöissä yleisesti käytetty luokan E_A suorituskyvyn toteuttaminen on myös sallittua ja perusteltua.

Kun kaapeloinnin pituus ylittää 90 m, pysyvien siirtoteiden suorituskyvyn on kuitenkin oltava sen suorituskykyluokan mukainen, minkä pysyvän siirtotien pituus laskennallisesti mahdollistaa, kun kaapeli ja liittämistarvikkeet ovat kategorian 6 mukaiset.

Pysyvän siirtotien pituuden kasvaessa on vaimennus se parametri, joka ensimmäisenä estää luokan E toteutumisen. Standardin SFS-EN 50173-1 liitteen A yhtälöitä käyttäen voidaan osoittaa, että kategorian 6 kaapelilla ja liittämistarvikkeilla toteutetun pysyvän siirtotien laskennallinen vaimennus täyttää luokan D vaatimukset pituuteen 100 m, luokan C vaatimukset pituuteen 155 m saakka. Myös kaikki muut siirtoparametrit vaimennuksen lisäksi täyttävät vastaavasti asianomaisten luokkien vaatimukset. Pituuden vieläkin kasvaessa luokan B vaatimukset täyttyvät pituuteen 260 m saakka ja luokan A vaatimukset pituuteen 2000 m saakka.

Luokka C on kuitenkin matalin luokka, jolle on olemassa valmiit testausvalikot markkinoilla olevissa kenttätestauslaitteistoissa. Tämän vuoksi yli 155 m pitkien pysyvien siirtoteiden vaatimuksena on vain, että tasavirtasilmukkaresistanssi vastaa pysyvän siirtotien pituutta. Vertailuarvon perustana käytetään tällöin tasavirtasilmukkaresistanssin enimmäisarvoa 19,0 Ω/100 m. Jos pysyvän siirtotien pituus on esimerkiksi 180 m, saa tasavirtasilmukkaresistanssi olla enintään 34,2 Ω.

Lisäksi on hyvä huomata, että joka tapauksessa pitkänkin pysyvän siirtotien kaapeleina ja liittämistarvikkeina käytetään määräyksen mukaisia materiaaleja, eli käytännössä vähintään kategorian 6 materiaaleja. Määräyksen mukaiselle telekaapeloinnille ei kuitenkaan ole laadittu tarkempia suorituskykyvaatimuksia ja riittää, että kaapelit ovat standardien SFS 5012 [5], SFS 5013 [6], SFS 5740 [7], SFS 5741 [8] ja SFS 5739 [9] mukaisia.

Soveltaminen: optinen kaapelointi

Optista kaapelointia käsittelevät vaatimukset koskevat nimenomaisesti asuinkiinteistöjä. Toimitilakiinteistöjen ja julkisten kiinteistöjen optiseen

kaapelointiin sovelletaan määräyksen 11 §:ää, eli optisen kaapeloinnin suorituskyky ja rakenne suunnitellaan tapauskohtaisesti ennen verkon toteuttamista.

Asuinkiinteistöjen optisen kaapeloinnin siirtoteiden vaimennus 1310 nm ja 1550 nm aallonpituuksilla saa olla enintään

- 1,2 dB, kun pysyvän siirtotien pituus ≤ 250 m
- 1,4 dB, kun pysyvän siirtotien pituus > 250 m ja ≤ 500 m
- Mikäli pysyvien siirtoteiden kokoonpanossa on käytetty mekaanisia kuitujatkoksia, saa vaimennus olla enintään edellä pysyvän siirtotien pituuden mukaan määritellyn vaatimuksen suuruinen + 0,2 dB jokaista mekaanista jatkosta kohden.

Edellä kuvattujen vaatimusten lähtökohtana on laadukkaiden komponenttien käyttö (katso kohta 26) sekä hyvät asennuskäytännöt. Vaatimukset perustuvat tästä lähtökohdasta laadittuihin komponenttikohtaisiin enimmäisvaimennusarvoihin:

- kuidun (OS2) vaimennus: 0,4 dB/km
- hitsatun kuitujatkoksen jatkosvaimennus: 0,1 dB
- optisen liitinliitoksen liitosvaimennus: 0,3 dB

Pysyvien siirtoteiden enimmäisvaimennusvaatimus on laskettu siten, että hitsattujen kuitujatkosten määrää (0,1 dB) on lisätty pituuden kasvaessa. Tällä on pyritty ottamaan huomioon erilaiset toteutusvaihtoehdot kuten haaroitukset. Mallissa on oletettu ≤ 50 m pituuksilla maksimissaan kolme hitsausjatkosta, > 50 m ja ≤ 250 m pituuksilla enintään neljä hitsausjatkosta ja > 250 m ja ≤ 500 m pituuksilla korkeintaan viisi hitsausjatkosta. Vaatimuksessa on huomioitu osittain myös mittausepäätarkkuus ($\pm 0,1$ dB). Osittaiseen huomiointiin on päädytty, sillä mallin pohjana käytettävissä laskennallisissa komponenttikohtaisissa arvoissa on jo annettu pelivaraa ja täysimittainen huomiointi ei takaisi enää riittävästi asennustyön laatua.

Lisäksi vaatimuksissa on huomioitu mekaaniset jatkokset, jotka lieventävät vaatimusta + 0,2 dB jokaista pysyvän siirtotien varrella käytettyä mekaanista jatkosta kohden.

Kun pysyvän siirtotien pituus ylittää 500 m lasketaan sen enimmäisvaimennus yllä mainittujen komponenttikohtaisten vaimennusarvojen summana ja lisäämällä summaan 0,1 dB (mittausepäätarkkuus). Esimerkiksi kun pysyvän siirtotien pituus on 700 metriä ja sillä on kuusi hitsausjatkosta, on sen enimmäisvaimennuksen laskennallinen arvo $0,7 \cdot 0,4$ dB + $6 \cdot 0,1$ dB + $2 \cdot 0,3$ dB + 0,1 dB $\approx 1,6$ dB.

Soveltaminen: käyttöympäristö

Kaapeloinnin tulee täyttää sitä koskevat siirtotekniset suorituskykyvaatimukset käyttöolosuhteesta riippumatta. Siten kaapeloinnin eri asennuskohteille on määriteltävä SFS-EN 50173-1 [18] mukainen MICE-ympäristöluokitus ja kaapeloinnin rakenneosat ja suojaus on valittava ja toteutettava siten, että pysyväälle siirtotielle asetetut suorituskykyvaatimukset täyttyvät luokituksen mukaisissa olosuhteissa.

MICE-luokituksen kirjaimet M, I, C ja E tulevat rasitustekijöiden englanninkielisistä nimistä: Mechanical eli mekaaninen luokitus, Ingress eli koteloinnin luokitus, Climatic and Chemical eli ilmastollinen ja kemiallinen luokitus sekä Electromagnetic eli sähkömagneettinen luokitus. Ympäristöluokkia on kolme (luokat 1, 2 ja 3) ja niitä käytetään siten, että luvun kasvaessa rasitusaste kasvaa.

Kaapeloinnin ympäristöluokitus, eli MICE-luokka tulee aina määritellä. Tämä koskee kaapeloinnin kaikkia osajärjestelmiä. MICE-luokka tulee määritellä silloinkin, kun se on $M_1I_1C_1E_1$, eli kaikilta osatekijöiltään pienin rasitusaste.

Asuin- ja toimitilakiinteistöissä vallitsee tyypillisesti luokan $M_1I_1C_1E_1$ mukainen ympäristö. Jos samassa kiinteistössä on esim. teollisuustiloja tai varastotiloja, näiden ympäristö voi olla luokitukseltaan myös ankarampi. On myös mahdollista, että pysyvän siirtotien eri osat ovat alttiina erilaisille ympäristöolosuhteille. Ympäristöluokkien parametrit on määritelty tarkemmin standardissa SFS-EN 50173-1 [18].

Ensisijaisesti MICE-luokitus otetaan huomioon valitsemalla komponentit, jotka säilyttävät suorituskykynsä kyseisessä ympäristössä. Mikäli asennuksessa käytetään materiaaleja, jotka eivät täytä kohteeseen määritellyn ympäristöluokan vaatimuksia, tulee asennusympäristössä käyttää suojaustekniikoita ja rakenteita, joilla saadaan aikaan rakenneseosan MICE-luokkaa vastaavat olosuhteet (ks. mm. kohta 25).

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että jos harkitaan vanhan puhelinsisäjohtoverkon tai sisäjohtoverkon kunnostamista, ennen kunnostustöiden suunnittelua ja toteutusta verkosta tehdään kuntotutkimus, jonka tulokset dokumentoidaan. Asuin- ja toimitilakiinteistön puhelinsisäjohtoverkon kuntotutkimuksessa Traficom suosittelee soveltamaan ST-kortteja 98.11 [26] ja 98.12 [11].

13 13 § Antenniverkon ja -järjestelmän järjestelmäarvot

Tässä määräyksen pykälässä määrätään antenniverkon ja -järjestelmän vähimmäissuorituskyvystä ja järjestelmäarvoista. Vaatimukset ovat perusteltuja, jotta antenniverkosta ja -järjestelmästä muodostuu käyttötarkoitustaan vastaava, teknisesti laadukas ja joustava sekä pitkäikäinen.

Kun kyse on viankorjauksesta, tämän pykälän suorituskykyvaatimuksia ei voida aina saavuttaa, joten niiden täyttymistä ja mittaamista ei vaadita (ks. kohta 3.22).

Soveltaminen: vähimmäistaajuusalue

Antenniverkko ja -järjestelmä suunnitellaan ja toteutetaan siten, että se mahdollistaa palvelujen jakelun kaikkiin antennirasioihin tai muihin liitäntärasioihin vähintään taajuusalueella 5 - 1000 MHz. Tämä tarkoittaa sitä, että verkon rakenne (huomaa myös 7 §, ks. kohta 7) suunnitellaan ja

toteutetaan huomioiden taajuusalue. Myös verkon komponentit valitaan siten, että jakelu koko vähimmäistaajuusalueella varmasti onnistuu.

On hyvä huomata, että määräys ei kiellä suuremman taajuusalueen käyttämistä (esim. ylärajataajuus 2150 MHz satelliittivastanotossa). Määräyksen minimivaatimusta laajempi taajuusalue (5 - 1200 MHz) on tarpeellinen myös nopeiden laajakaistapalveluiden takia. Kaapelioperaattorit rakentavat jo nykyisin kaapelimodeemiverkkoa, joka tukee uuden standardin DOCSIS 3.1 mukaista ylärajataajuutta (1218 MHz).

Soveltaminen: signaalitasot antennirasioissa ja järjestelmäarvot

Antenniverkko ja -järjestelmä suunnitellaan, toteutetaan ja ylläpidetään siten, että antennijärjestelmän signaalitasojen ja muiden järjestelmäarvojen tulee olla antennirasioista tai muista liitännärasioista mitattuna standardin SFS-EN 60728-1 [27] mukaisia.

Standardi SFS-EN 60728-1 koskee kaapeliverkkoa, jossa on koaksiaalikaapelilähtö, ja joka on pääasiassa tarkoitettu televisio- ja äänisignaaleille taajuusalueilla 30 - 3000 MHz. Se määrittelee myötäsuunnan järjestelmäarvojen vähimmäisvaatimukset sekä suorituskyvyn mittaamenetelmät.

Standardista SFS-EN 60728-1 poiketen vaatimus vierekkäisten kanavanippujen signaalitason erosta koskee ainoastaan yhteisantennijärjestelmiä, joissa vierekkäisten kanavanippujen signaalitason ero saa olla maanpäällisessä televisiovastaanotossa (DVB-T ja DVB-T2) enintään 6 dB. Syynä poikkeukselle on se, että standardin mukainen 3 dB vaatimus on osin vaikea tai jopa mahdoton saavuttaa, ja se olisi aiheuttanut ylimääräisiä kustannuksia vastaanottojärjestelmälle. Lisäksi poikkeuksen mukainen 6 dB:n vaatimus ei aiheuta kokemusten perusteella ongelmia televisiovastaanotolle. Edellä mainittu vaatimus kanavanippujen signaalitason erosta koskee vain yhteisantennijärjestelmiä. Omakotitalot on jätetty vaatimuksen ulkopuolelle, sillä muuten myös omakotitaloihin pitäisi hankkia yhteisantenniverkoissa käytettävä kalliimpi vahvistin.

Uuden ja uudistetun antenniverkon aiheuttama vaimennus 1000 MHz:llä saa olla enintään 45 dB ja vaimennuksen aiheuttama signaalin tasoero taajuusalueella 47 - 1000 MHz saa olla enintään 15 dB. Kunnostetun antenniverkon vaimennuksen aiheuttama signaalin tasoero taajuusalueella 47 - 1000 MHz saa olla enintään 18 dB.

Standardin SFS-EN 60728-1 lisäosissa SFS-EN 60728-1-1 [28] ja SFS-EN 60728-1-2 [29] on käsitelty erityisesti kotikaapeloinnin (huoneiston sisäisen verkon) ominaisuuksia.

Määräyksen vaatimus tarkoittaa käytännössä antenniverkolle esimerkiksi seuraavia asioita:

- Signaalitasojen antennirasioissa tulee olla eri vastaanottotavoilla ja taajuudesta riippumatta seuraavat:
 - maanpäällinen televisiovastaanotto (DVB-T): 45-74 dB μ V
 - maanpäällinen televisiovastaanotto (DVB-T2): 49-74 dB μ V

- kaapelitelevisiovastaanotto (DVB-C) 64 QAM: 47-67 dB μ V
 - kaapelitelevisiovastaanotto (DVB-C) 128 QAM: 50-70 dB μ V
 - kaapelitelevisiovastaanotto (DVB-C) 256 QAM: 54-74 dB μ V
 - radiovastaanotto (ULA) 50-70 dB μ V
- Viereisten kanavanippujen signaalitason ero saa olla enintään
 - maanpäällinen televisiovastaanotto yhteisantenniverkoissa (DVB-T ja DVB-T2) 6 dB
 - kaapelitelevisiovastaanotto (DVB-C) 3 dB
 - Eri haaroittimiin kytkettyjen antennirasioiden väliltä mitatun erotusvaimennuksen on oltava vähintään 42 dB.

Lisäksi määräyksen mukaan MER-arvojen tulee olla antennijärjestelmän vahvistimen lähdeistä mitattuna vähintään:

- DVB-T-vastaanotossa 26 dB
- DVB-T2-vastaanotossa 25 dB
- DVB-C (128 QAM) -vastaanotossa 29 dB
- DVB-C (256 QAM) -vastaanotossa 32 dB

Vaatus poikkeaa standardin SFS-EN 60728-1 suosituksista DVB-T2-vastaanoton osalta, sillä määräyksen vaatimus (25 dB) on vakiintunut antenniverkkojen tavoitearvoksi kaupallisen T2-verkkotoiminnan kautta, ja tällä on palvelut todettu toimiviksi myös erilaisilla radiokeleillä. T2-signaalin virheenkorjaus (LDPC) on myös oleellisesti parempaa, kuin T1-signaalin (RS), joten standardin mukaista tiukennusta (25 dB \rightarrow 32 dB) vaatimukseen ei voitu pitää perusteltuna verrattuna alan vallitsevaan käytäntöön.

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että jos harkitaan vanhan yhteisantenniverkon ja -järjestelmän kunnostamista, ennen kunnostustöiden suunnittelua ja toteutusta verkosta tehdään kuntotutkimus, jonka tulokset dokumentoidaan. Traficom suosittelee tekemään yhteisantenniverkon kuntotutkimuksen ST-kortin 98.10 [30] mukaisesti.

Traficom suosittelee, että yhteisantenniverkko rakennetaan siten, että se tukee uuden kaapelimodeemistandardin (DOCSIS 3.1) mukaista taajuusalueita (5 - 1218 MHz).

Luku 5 Sähköinen ja sähkömagneettinen suojaaminen

Tässä määräyksen luvussa määrätään sisäverkkojen, niiden rakenteiden ja mm. laitetilojen sähköisestä ja sähkömagneettisesta suojaamisesta, eli esimerkiksi maadoituksista ja potentiaalintasauksista, ylijännitesuojalaitteista sekä häiriösäteilyä ja häiriönsiedosta.

Häiriönsietoa tarvitaan esimerkiksi termostaattikytkimien, staattisen sähkön tai matkaviestimien aiheuttamien häiriöiden sietämiseksi. Häiriösäteilyä taas on rajoitettava esimerkiksi häiriöttömän televisionkatselun varmistamiseksi.

Maadoitusten tarkoituksena on suojata ihmisiä ja itse verkkoa ilmastollisilta ylijännitteiltä, sähköisiltä häiriöiltä sekä vikatilanteiden aiheuttamilta vaarallisilta jännitteiltä.

Sähköisen suojaamisen töitä (mm. maadoitukset) tilattaessa on syytä huolehtia siitä, että töiden tekijällä on riittävä ammattitaito, jonka tulisi olla sellainen, että työn tekijä voi tehdä vahvavirta-asennuksia itsenäisesti. Käytännössä taholla, joka tekee kyseiset kytkennät, tulee olla oikeus sähkötöihin (sähköurakointioikeus).

Liityntäkaapelin maadoittamisesta säädetään määräyksessä 43 [2].

14 14 § Sisäverkkojen suojaaminen

Tässä määräyksen pykälässä määrätään yleisesti kaikkien sisäverkkojen sähköisestä ja sähkömagneettisesta suojaamisesta.

Määräyksessä edellytetään noudattamaan standardeja, mikä on perusteltua, jotta kaikki sisäverkot suojataan asianmukaisesti yleisiä, hyviksi havaittuja käytäntöjä noudattaen.

Pykälän vaatimusta sovelletaan kaikkiin sisäverkkoihin.

Soveltaminen

Sisäverkkojen sähköinen suojaaminen, eli maadoitukset ja erilaiset suojajohtimien eli suojamaadoittamiseen ja potentiaalintasaukseen käytettyjen johtimien kytkennät, on tehtävä standardin SFS 6000-5-54 [31] mukaisesti, jollei tämän määräyksen luvun muista pykälistä muuta johdu. Maadoitusten ja potentiaalintasauksien toteuttamisessa lähtökohtana on se, että irrotettaessa verkon eri osia toisistaan, ei laitteiden tai kaapeleiden runkoon pääse syntymään jännitettä.

Sisäverkkojen sähkömagneettinen suojaaminen on tehtävä standardin SFS 6000-4-44 [32] mukaisesti, jollei tämän määräyksen luvun muista pykälistä muuta johdu.

SFS 6000-5-54 määrää maadoituksista ja potentiaalintasauksesta ja SFS 6000-4-44 EMC (Electro Magnetic Compatibility) -yhteensopivuudesta.

Lääkintätilojen sähköinen ja sähkömagneettinen suojaaminen on tehtävä standardin SFS 6000-7-710 mukaisesti. Lääkintätiloja koskevia erikoisvaatimuksia ovat esimerkiksi ryhmän 2 (G2) tilojen tietoliikennekaapeloinnin potentiaalintasausta koskevat vaatimukset ja niihin liittyvät galvaanisen erotuksen vaatimukset.

Lääkintätilalla tarkoitetaan standardin SFS 6000-7-710 mukaisesti tilaa, jossa potilaita tutkitaan, hoidetaan (mukaan luettuna kosmeettinen hoito) ja valvotaan sähkökäyttöisten lääkelaitteiden avulla. Potilaalla tarkoitetaan elävää olentoa (ihminen tai eläin). Vaatimusta sovelletaan myös lääketieteelliseen tutkimustoimintaan käytettyihin rakennettuihin tiloihin.

15 15 § Yleiskaapelointijärjestelmän suojaaminen

Tässä määräyksen pykälässä määrätään nimenomaisesti yleiskaapelointijärjestelmän sähköisestä ja sähkömagneettisesta suojaamisesta. Pykälän vaatimukset täydentävät 14 §:ssä (ks. kohta 14) annettuja yleisiä vaatimuksia.

Pykälässä edellytetään noudattamaan yleiskaapelointistandardien mukaisia sähköisen ja sähkömagneettisen suojauksen ratkaisuja, mikä on perusteltua, koska määräyksessä nojaututaan muutenkin yleiskaapelointistandardeihin.

Lisäksi pykälässä määrätään yleiskaapelointijärjestelmään asennettavista ylijännitesuojalaitteista. Määräyksessä edellytetään, että suojalaite ei saa heikentää verkolta vaadittua suorituskykyä. Tämä on perusteltua, jotta yleiskaapelijärjestelmä täyttää suojalaitteista huolimatta sille asetetut suorituskyky- ja toimivuusvaatimukset.

Soveltaminen

Yleiskaapelointijärjestelmän sähköinen ja sähkömagneettinen suojaaminen tulee tehdä standardisarjan SFS-EN 50174 [23] - [25] ja standardin SFS-EN 50310 [33] mukaisesti. Standardisarjassa SFS-EN 50174 käsitellään mm. yleiskaapeloinnin ja sähkökaapeloinnin välistä erotusta, ylijännitesuojia ja suojausta salamalta. Potentiaalintasausta ja maadoitusta koskevat asiat taas löytyvät standardista SFS-EN 50310. Mahdollisissa ristiriitatilanteissa nämä standardit (SFS-EN 50174 ja SFS-EN 50310) menevät myös aina standardien SFS 6000-5-54 ja SFS 6000-4-44 edelle.

Rakennusten välisessä kaapeloinnissa standardin SFS-EN 50174-3 [25] mukaan suojat tai muut metalliosat tulisi lähtökohtaisesti maadoittaa molemmissa rakennuksissa. Standardin mukaan maadoitustapa on kuitenkin harkittava tapauskohtaisesti ja riskit (esim. salama) huomioon ottaen, mikäli rakennusten välisessä kaapeloinnissa joudutaan käyttämään metallisuojiilla varustettuja parikaapeleita tai metallisia rakenneosia sisältäviä valokaapeleita. Näin siksi, että rakennusten välinen potentiaaliero voi aiheuttaa suojiin suuria virtoja.

Määräyksen mukaan maadoitustapa on siis harkittava aina erikseen, mikäli on riski, että suojiin syntyy suuria virtoja. Tämä voidaan välttää seuraavin keinoin:

- Suojien/metalliosien maadoittaminen vain toisessa päässä
- Rinnakkaisen maadoitusjohtimen käyttäminen pienentämään rakennusten välistä potentiaaliero ja suojissa kulkevaa virtaa

Asiaa on käsitelty seikkaperäisesti suosituksessa ITU-T K.73: Shielding and bonding for cables between buildings [34].

Suojattujen kaapeleiden suojat on päätettävä käytetyn liittimen edellyttämällä tavalla. On tärkeää, että syntyy luotettava ja pienohminen liitos kaapelin suojan ja liittimen suojan (maadoitusliuska tai liitinrunko) välille. Suojan kosketuksen liittimeen tulee olla täysin ympäri ulottuva

(360-asteinen). Suojien liitännät tulee kiinnittää lujasti, esimerkiksi kiristämällä tai puristamalla.

Häiriöiden välttämiseksi parikaapelit ja sähköverkon kaapelit tulee erotella toisistaan esimerkiksi sijoittamalla ne johtoteillä riittävän kauaksi toisistaan. Standardissa SFS-EN 50174-2 [24] on esitetty erotusta koskevat vaatimukset. Standardin mukaisten erotusvälimatkan puitteissa parikaapeleilla ja sähköverkon kaapeleilla tulisi olla kuitenkin yhteiset reitit, jotta ei syntyisi suuria silmukoita näiden kaapeleiden välille.

Sähköturvallisuusmääräykset voivat sisältää erilaisia erotusvaatimuksia. Näissä tapauksissa turvallisuus on ensisijainen näkökohta, mutta tiukemman vaatimuksen tulee olla ensisijainen. Lisäksi jos valmistajien ohjeissa vaaditaan tiukempia asennuskäytäntöjä, näitä on syytä noudattaa. Tarkempia ohjeita aiheesta on löydettävissä mm. ST-kortin 681.11 [35] luvusta 6.

Yleiskaapelointijärjestelmään saa asentaa ylijännitesuojalaitteita. Liityntä- eli talokaapeliin ylijännitesuojauksesta säädetään Traficomien määräyksessä 43 [2]. On hyvä huomata, että suojalaitteita koskevat tiedot on dokumentoitava tämän määräyksen edellyttämällä tavalla sisäverkon asiakirjoihin.

Ohjeita yleiskaapelointijärjestelmän maadoituksesta ja potentiaalintasauksesta on esitetty myös ST-korteissa 681.10 [13], 681.11 [35] ja 681.30 [36]. Ohjeita löytyy myös Traficomien julkaisemasta selvityksestä Selvitys viestintäverkon sähköisestä suojaamisesta ja maadoituksista [37].

16 16 § Antenniverkon ja -järjestelmän suojaaminen

Tässä määräyksen pykälässä määrätään antenniverkon- ja järjestelmän sähköisestä ja sähkömagneettisesta suojaamisesta. Pykälän vaatimukset täydentävät 14 §:ssä (ks. kohta 14) annettuja yleisiä vaatimuksia.

Vaadittujen maadoitusten ja potentiaalintasausten tarkoituksena on suojata järjestelmän laitteet ilmastollisilta ylijännitteiltä sekä estää vaarallisia kosketusjännitteitä. Antennimaston maadoituksen tarkoituksena on johtaa ilmastolliset ylijännitteet maahan ja estää salaman aiheuttamien vahinkojen syntyminen.

Soveltaminen: antenniverkko- ja järjestelmä

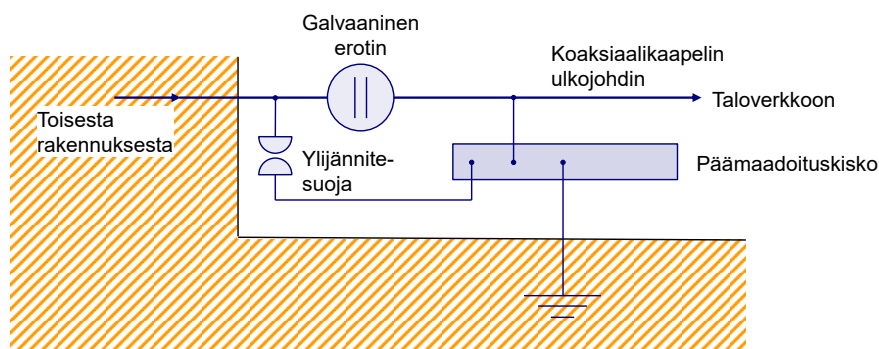
Antenniverkon- ja järjestelmän sähköinen ja sähkömagneettinen suojaaminen tulee tehdä standardien SFS-EN 60728-11 [38], SFS-EN 50083-2 [17] ja SFS-EN 50083-8 [39] mukaisesti. SFS-EN 60728-11 määrittelee miten maadoitus, potentiaalintasaus ja suojautuminen ilmaston aiheuttamilta ylijännitteiltä tulee tehdä. SFS-EN 50083-2 määrittelee laitteiden sähkömagneettisen yhteensopivuuden ja SFS-EN 50083-8 järjestelmien sähkömagneettisen yhteensopivuuden.

Yhteisantennijärjestelmän potentiaalintasaus tehdään rakennuskohtaisesti talo- ja alijakamoiden tähtipisteissä. Tämän määräyksen 17 §:n mukaisesti

laitekotelot, passiiviset rakenneosat ja koaksiaalikaapeleiden ulkojohtimet yhdistetään vähintään 4 mm² (käytännössä usein 6 mm²) kuparijohtimella talo- tai alijakamon potentiaalintasauskiskoon, joka yhdistetään päämaadoituskiskoon, tai jos sellaista ei ole, maadoituselektrodiin menevään maadoitusjohtimeen tai itse maadoituselektrodiin. Johdin voi olla eristetty tai paljas ja eristetyn johtimen väri on keltavihreä-raitainen. Hienosäikeistä (MKEM) johdinta ei saa kuitenkaan käyttää, vaan johtimen tulee olla esim. 7-säikeinen (MK) johdin.

Yhteisantennijärjestelmän ulottuessa useampaan rakennukseen potentiaalintasaus tehdään jokaisessa rakennuksessa. Potentiaalintasaus saattaa aiheuttaa sen, että koaksiaalikaapelin ulkojohtimessa kulkee sähköverkon paluuvirtaa, joka voi aiheuttaa häiriöitä antennijärjestelmän signaaleihin.

Ongelma on ratkaistavissa galvaanisella erottimella, joka estää 50 Hz virran koaksiaalikaapelin ulkojohtimessa. Tällöin kuitenkin myös alkuperäinen tavoite, eli potentiaalintasaus estyy. Jos galvaanista erotinta käytetään, tasataan sen potentiaalit standardin SFS-EN 60728-11 [38] mukaan erottimen kummaltakin puolelta. Toisella puolella potentiaalintasaus kuitenkin tehdään ylijännitesuojan kautta, jotta molemminpuolinen potentiaalintasaus ei oikosulkisi galvaanista erotusta. Ylijännitesuoja myös suojaa galvaanista erotinta ylijännitteiltä, koska se tasaa potentiaalintason ylijännitteen esiintyessä.

Kuva 1: Galvaaninen erotin ja ylijännitesuoja rakennusten välisessä kaapelissa

Kaikki päävahvistimeen tulevat koaksiaalikaapelit on syytä asentaa potentiaalintasauskiskon kautta, jotta kaapeleiden irrottaminen laitteista ei poistaisi potentiaalintasausausta. Vaihtoehtoisesti voidaan kaapelien ulkojohtimien potentiaalit tasata väliaikaisesti ennen kaapelien irrottamista.

Soveltaminen: antennimaston maadoitus

Antennimaston maadoitus tehdään standardin SFS-EN 60728-11 [38] osoittamalla tavalla. Standardissa on käsitelty antennijärjestelmän maadoitusta, potentiaalintasausausta ja salamasuojausta kattavasti. Standardissa antenni- ja mastorakenteen maadoitus- ja potentiaalintasausvaatimukset on esitetty eri tapauksissa, joita ovat:

- 1) antennirakenne on kokonaisuudessaan sisällä tai ulkona ja vähintään 2 m katon alapuolella ja samalla sivusuunnassa alle 1,5 m etäisyydellä rakennuksesta
- 2) rakennuksessa on standardin SFS-EN 62305-3 [40] mukainen salamasuojajärjestelmä
- 3) rakennuksessa ei ole salamasuojajärjestelmää

Taulukko 1: Tiivistelmä standardin SFS-EN 60728-11 vaatimuksista

Antennirakenteen sijainti	Maadoituksen ja potentiaalintasauksen tarve
Rakennuksen sisällä tai ulkona ja vähintään 2 m katon alapuolella ja samalla sivusuunnassa alle 1,5 m rakennuksesta.	Vain potentiaalintasaus
Rakennuksessa on salamasuojajärjestelmä (SFS-EN 62305-3) ja antennirakenne on sen suojaamassa tilassa.	Vain potentiaalintasaus
Rakennuksessa on salamasuojajärjestelmä (SFS-EN 62305-3) ja antennirakenne ulottuu sen suojaaman tilan ulkopuolelle.	Antennimasto maadoitetaan suoraan ja lyhintä tietä salamasuojajärjestelmään. Potentiaalintasaus.
Rakennuksessa ei ole salamasuojajärjestelmää ja antennirakenne on ulkona, eikä se ole vähintään 2 m katon alapuolella ja samalla sivusuunnassa alle 1,5 m rakennuksesta.	Antennimasto maadoitetaan mahdollisimman lyhyttä reittiä ja ilman jyrkkiä mutkia perusmaadoituselektrodiin tai päämaadoituskiskoon.

Antennimaston maadoittamista ei kuitenkaan vaadita, mikäli rakennuksella ei ole 17 §:n 1 momentin mukaista maadoituselektrodiä ja sisäverkon uusinnan yhteydessä ei tehdä kaivutöitä. Poikkeus vastaa sähköalan säädäntöä ja käytäntöjä. Maadoitusvaatimuksesta aiheutuisi merkittäviä lisäkustannuksia uusien antennien lisäämisestä tai antennimastojen rakentamisesta vanhoissa rakennuksissa aiheutuviin kuluihin verrattuna. Vaikka Traficom suosittelee maadoituksen kuntoon laittamista myös näissä tilanteissa, vaatimusta ei voitu pitää kohtuullisena kaikissa tilanteissa etenkin, jos rakennus ei sijaitse riskialueella.

Traficom kuitenkin suosittelee, että myös näissä tilanteissa antennimasto maadoitetaan ja rakennukseen rakennetaan 17 §:n 1 momentin mukainen maadoituselektrodi. Maadoittamaton antennimasto on merkittävä turvallisuusriski, sillä ellei salamavirralla ole järjestetty kunnollista purkaustietä, antennimastoon osunut salama aiheuttaa valokaaren, joka etenee osumiskohdasta lähimpään sisäjohtoon tai sellaisen puuttuessa

maahan. Valokaaren reitillä on yleensä helposti syttyvää ainetta, joten vaara on ilmeinen.

Edellä mainittujen riskien vuoksi antennimaston maadoitus on tehtävä kuntoon, kun rakennukseen rakennetaan 1 momentin mukainen maadoituselektrodi. Maadoituksen rakentamiseen kannattaa varautua jo sisäverkon rakentamisen tai uudistamisen yhteydessä.

Aiheesta löytyy lisää tietoa ja ohjeita Traficomien julkaisemasta selvityksestä Selvitys viestintäverkon sähköisestä suojaamisesta ja maadoituksista [37].

17 17 § Laittilojen maadoitus ja potentiaalintasaus

Tässä määräyksen pykälässä määrätään laitetilojen maadoituksista ja potentiaalintasauksista. Laittilojen maadoittaminen oikein on tärkeää niin laite- kuin henkilöturvallisuuden kannalta.

Soveltaminen

Talopakamoon asennetaan potentiaalintasauskisko tai -liitin, johon potentiaalintasausjohtimet eli suojajohtimet, joilla potentiaalintasaus toteutetaan, kytketään.

Tästä potentiaalintasauskiskosta tai -liittimestä asennetaan oma suoja- eli potentiaalintasausjohdin rakennuksen pienjännitejärjestelmän päämaadoituskiskoon. Jos päämaadoituskiskoa ei ole, johdin asennetaan maadoituselektrodiin menevään maadoitusjohtimeen tai itse maadoituselektrodiin. Jos rakennuksessa ei ole liityntää pienjänniteverkkoon, potentiaalintasauskisko tai -liitin yhdistetään maadoitusjohtimella standardin SFS 6000-5-54 [31] mukaiseen maadoituselektrodiin.

SFS 6000 kohdan 411.4.2 mukaista maadoitusta ei kuitenkaan vaadita, mikäli rakennuksella ei ole ennestään 1 momentin mukaista maadoituselektrodia, eikä sisäverkkotöiden yhteydessä tehdä kaivutöitä. Poikkeus vastaa sähköalan säädäntöä ja käytäntöjä, ja maadoitusvaatimuksesta aiheutuisi merkittäviä lisäkustannuksia. Maadoitus on kuitenkin tehtävä kuntoon, kun rakennukseen rakennetaan 1 momentin mukainen maadoituselektrodi. Maadoituksen rakentamiseen kannattaa varautua jo sisäverkon rakentamisen tai uudistamisen yhteydessä.

Potentiaalintasausjohtimien on oltava standardin SFS-EN 50310 [33] mukaisia. Potentiaalintasauskiskosta - tai liittimestä rakennuksen (pää)maadoituskiskolle vedettävien potentiaalintasausjohtimien poikkipintojen (kuparijohdin) vähimmäisvaatimukset ovat:

- 4 mm² kaapille tai telineelle, joka on matalampi tai yhtä suuri kuin 21 U
 - Huom.: Usein tässä tapauksessa käytetään 6 mm² poikkipintaa
- 16 mm² kaapille tai telineelle, joka on korkeampi kuin 21 U sekä usean kaapin sijoitustiloille (esim. talopakamo tai kerrosjakamo)

- Huom.: usean kaapin sijoitustilojen vaatimus poikkeaa standardin SFS-EN 50310 [33] vaatimuksesta

Talopakamoa ja alijakamoiden kaikki metalliset telineet, kotelot ja jakamoon sijoitettujen telelaitteiden maadoitusliittimet yhdistetään potentiaalintasaukseen. Jokainen kaappi tai teline tulee yhdistää erikseen jakamon potentiaalintasaukiskoon. Potentiaalintasausta ei saa ketjuttaa.

Lisäksi talopakamossa, eli yhdessä pisteessä rakennuksen sisällä kaapeleiden metalliset suojakerrokset yhdistetään potentiaalintasaukseen. Tyypillisesti kaapelille tarkoitettu liitin yhdistää suojavaipan liitinpaneelin kautta potentiaalintasaukseen. Edellä kuvattu pätee myös eri rakennuksissa sijaitseviin alijakamoihin, koska määräys edellyttää tässä tapauksessa toteuttamaan alijakamon maadoituksen siten kuin talopakamonkin. Kaapeleiden metallisten suojakerrosten maadoittaminen yhdessä pisteessä rakennuksen sisällä (ei esim. talopakamon lisäksi kotijakamossa) estää maavirtojen muodostumisen.

Kotijakamon kaappi tulee olla varustettuna potentiaalintasaukiskolla. Kisko yhdistetään jakokeskuksen PE-kiskoon 6 mm² kuparijohtimella. Erillinen kisko tarvitaan siksi, että tietoliikenneasentajan ei tarvitse koskea sähkökeskuksessa olevaan PE-kiskoon. Kyseessä on sähkötyöturvallisuuteen liittyvä vaatimus, koska tietoliikenneasentajalla ei välttämättä ole sähköosaamista.

Kuten edellä on todettu, jos kiinteistön alueella on useita rakennuksia, on eri rakennusten alijakamoiden maadoitukset tehtävä kuten talopakamossa. Eri rakennuksissa sijaitsevien alijakamoiden potentiaalintasaus on siis kytkettävä omalla potentiaalintasausjohtimella kiinteistön päämaadoituskiskoon. Tämä toteutuu esimerkiksi rakennusten välisillä sähköverkon suojajohtimilla (PE) tai erillisillä potentiaalintasausjohtimilla.

Jos rakennuksessa on TN-C-tai TN-C-S-sähköjakelujärjestelmä, on vaarana, että tietyt potentiaalintasaustoimenpiteet aiheuttavat PEN-johtimen virran eli ns. nollavirran osittaisen kulkemisen myös suojatun parikaapelin suojassa tai koaksiaalikaapelin ulkojohtimessa. Määräys kieltääkin tällaisten toimenpiteiden käytön sisäverkossa. Tyypillinen esimerkkitalanne on vanha asuin- tai toimitilakerrostalo, jossa rakennuksen sähköjakelun nousujohdoissa on PEN-johtimet ja TN-S-järjestelmä on käytössä vain ryhmäkeskuksista eteenpäin.

Soveltaminen: Potentiaalintasaus kotijakamossa

Riippumatta rakennuksen sähköjakelujärjestelmästä kotijakamossa on noudatettava seuraavia asennuskäytäntöjä:

- antenniverkon haaroitinta ei saa yhdistää kotijakamon potentiaalintasaukiskoon, eikä se saa olla kosketuksessa kotijakamon metallikaapin rungon kanssa. Tämän vuoksi kotijakamon haaroitin tulee eristää kaapin rungosta sopivan eristerakenteen (esimerkiksi muovi- tai vanerilevyn) avulla.

- suojatun nousukaapelin suoja ei saa yhdistää kotijakamon potentiaalintasauskiskoon, eikä se saa olla sähköisessä yhteydessä kotijakamon metallikaapin runkoon. Edellä mainitut vaatimukset toteutuvat helpoimmin, kun suojatun nousukaapelin suoja katkaistaan, eikä sitä päätetä kotijakamossa lainkaan. Talojakamossa suoja tulee kuitenkin päättää ja potentiaalintasaus toteuttaa.

Luku 6 Turvallisuus

Tässä määräyksen luvussa määrätään sisäverkkojen ja niiden käytön turvallisuuteen vaikuttavista tekijöistä.

18 18 § Tietoturvallisuus

Sisäverkon omistaja vastaa sisäverkon tietoturvallisuudesta. Näin ollen onkin perusteltua, että sisäverkon rakenne ja sen tarvitsemien rakenteiden ja tilojen suojaus tehdään suunnitelmallisesti ja tietoturvallisuusnäkökannat huomioiden.

Määräyksessä kielletään useaa eri tilaajaa palvelevia johtimia sisältävien kytkentäpaikkojen ja tähtipisteiden sijoittaminen yksityisiin tiloihin tai vain tällaisten tilojen kautta kuljettaviin tiloihin. Vaatimuksen tarkoitus on estää sellaisten verkon rakenteiden, joiden kautta voitaisiin loukata muiden tilaajien luottamuksellisen viestinnän suoja, sijoittaminen tiloihin, joissa asiattomat saattaisivat päästä rajoituksetta ja valvomatta käsiksi näihin rakenteisiin. Toisaalta myös halutaan turvata oikeutettua pääsyä kytkentäpaikkoihin ja tähtipisteisiin, jotta esimerkiksi päästään nopeasti korjaamaan havaittuja ongelmia. Tästä syystä kielletään myös useaa tilaajaa palvelevien kytkentäpaikkojen ja tähtipisteiden sijoittaminen sellaisiin tiloihin, joihin voi päästä vain yksityisen tilan kautta.

Soveltaminen

Sisäverkon tietoturvallisuus suunnitellaan ennakolta osana sisäverkon suunnittelua sen perustella, millainen kiinteistö on kyseessä, millaisia liittymiä siihen tulee ja mitä uhkia näihin kohdistuu. Toimitilakiinteistöihin kohdistuu tyypillisesti erilaisia uhkia kuin asuinkiinteistöihin.

Tietoturvallisuuden suunnittelemiseksi tehdään siis niin sanottu riskiarvio, jonka perusteella tarvittavat lukitukset, rakenteellinen murtosuojaus sekä verkon rakenne ja käyttö suunnitellaan ja toteutetaan. Asuinkiinteistön vaatimustaso on tyypillisesti melko matala, kun taas toimitilakiinteistöissä ja julkisissa kiinteistöissä tietoturvakysymykset ovat huomattavasti kriittisempiä ja niiden huomioimista saatetaan säädellä muualla lainsäädännössä. Esimerkiksi asuinkiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmän rakenne on kuitenkin pääsääntöisesti hyvä pyrkiä suunnittelemaan niin, ettei verkon käyttäminen edellytä kiinteistön omistajan tai haltijan itsensä hallinnoimien kytkinten tai muiden aktiivilaitteiden operointia, koska näiden laitteiden tietoturvallisuuden hallinta edellyttää erityistä osaamista.

Useaa eri tilaajaa palvelevia johtimia sisältäviä kytkentäpaikkoja ja tähtipisteitä ei saa sijoittaa asuin- tai toimitilahuoneistoon, muuhun

vastaavaan yksityiseen tilaan tai vain näiden kautta kuljettavissa olevaan tilaan. Esimerkiksi muun kuin omakotitalon talojakamoja tai alijakamoja ei siis tule sijoittaa yksityiseen tilaan, kuten asuinkiinteistöissä jonkun asukkaan kotiin tai vaikkapa vain tämän asukkaan käytössä olevaan varastoon.

Yksityisillä tiloilla tarkoitetaan nimenomaisesti esimerkiksi jonkun asuinkiinteistön asukkaan yksityisessä käytössä olevaa tilaa kuten kotia. Määräys ei siis kiellä useaa tilaajaa palvelevien kytkentäpaikkojen ja tähtipisteiden sijoittamista vaikkapa asunto-osakeyhtiön omistamaan varastotilaan, joka on yhtiön yksityistä omaisuutta.

19 19 § Lukitukset

Tässä pykälässä määrätään sisäverkkojen tarvitsemien tilojen lukituksesta, eli niin oikeudettoman käytön estämisestä ja verkon suojaamisesta, kuin oikeutetusta pääsystä näihin tiloihin. Vaatimukset ovat perusteltuja luottamuksellisen viestinnän suojaamiseksi ja toisaalta, jotta verkon ylläpitotöihin oikeutetut henkilöt pääsevät tarvittaessa mahdollisimman vaivattomasti näihin tiloihin.

Soveltaminen

Asiattomien pääsy sisäverkkojen laitetiloihin ja kytkentäpaikkoihin on estettävä. Toisin sanoen kaikkien näiden tilojen ja paikkojen sijainti ja rakenne on suunniteltava ja toteutettava siten, että asiattomat eivät pääse esimerkiksi muuttamaan tai rikkomaan verkon rakenteita. Laitetilaan johtavien ovien sekä asennuskaappien tai -koteloiden rakenteen, asennuksen ja lukituksen on oltava ilman erityisiä työkaluja tapahtuvan murron kestäviä. Siksi esimerkiksi kanaverkosta tehty koppi ei täytä suojaamisvaatimusta.

Ilman erityisiä työkaluja tapahtuvalla murroilla tarkoitetaan murtoa, jossa laitetilaan murtaudutaan esimerkiksi ovea potkimalla, repimällä, nostamalla tai olkapäällä työntämällä. Tämä vastaa karkeasti standardissa SFS-EN 1627 [111] annettua murronekestävyysluokkaa (resistance class) 1.

Mikäli laitetila tai kytkentäpaikka on asennettu samaan tilaan muun kiinteistön infrastruktuurin kuten sähkökeskuksen tai lämpökeskuksen kanssa, se on suojattava erikseen kuten yleiseen tilaan asennetut laitetilat tai kytkentäpaikat. Esimerkiksi lukittu ovellinen ja taka- sekä sivuseinillä varustettu kaappi täyttää tämän vaatimuksen, kun se on ilman erityisiä työkaluja tapahtuvan murronekestäviä. Ei siten esimerkiksi riitä, että vain yhdistettynä jakamona ja sähkökeskuksena toimivan huoneen ovi on lukittu.

Useaa eri tilaajaa palvelevat jakamot kuten talojakamo, alijakamot, kerrosjakamot, soluhuoneistoon asennettu soluhuoneiden yhteinen kotijakamo ja yleisiin tiloihin pinta-asennetut kytkentäpaikkoja tai telelaitteita sisältävät muut ovelliset kotelot ja rasiat lukitaan yksilölliseen avaimeen perustuvalla lukituksella tai muulla luotettavalla tavalla. Lukitus voidaan toteuttaa joko mekaanisella tai sähköisellä yksilöllisellä avaimella. Kiinteistön omistaja vastaa avainten hallinnasta.

Myös useaa tilaajaa palvelevan kotijakamon avainhallinta tulee toteuttaa niin, että esteetön pääsy kotijakamoon on mahdollista asennusten sekä viankorjausten suorittamiseksi.

Talojakamon sekä sinne vievien kulkuväylien lukitus järjestetään niin, että sellaisten viestintäpalveluja kiinteistöön toimittavien teleyritysten ja -urakoitsijoiden henkilökunta, jolla on kiinteistön omistajan tai haltijan antama oikeutus, pääsee tarvittaessa viivytyksettä tilaan.

Suosituksat

Traficom suosittelee soveltamaan asuinkiinteistöjen laittilojen lukituksessa aihealueesta julkaisemaansa suositusta 306/2015 S [41].

20 20 § Paloturvallisuus

Tässä pykälässä määrätään sisäverkkojen paloturvallisuudesta. Vaatimus on lisätty määräykseen, sillä aiheesta ei ole säädetty kattavasti missään muualla. Määräyksessä annetaan vaatimuksia kaapeloinnin, kaapelireittien ja läpivientien paloturvallisuudelle siten, että rakennuksen paloturvallisuudelle asetetut olennaiset tekniset vaatimukset täyttyvät ja että paloturvallisuus toteutetaan standardien mukaisesti. Sisäverkkojen paloturvallisuusvaatimukset on määritelty sähkökaapeloinnin vaatimusten perusteella tarkoituksena harmonisoida sähkö- ja telekaapelien vaatimukset. Nämä vaatimukset on esitetty standardisarjassa SFS 6000.

Rakennuskohteisiin kiinteästi asennettujen kaapelien ja johtimien pitää täyttää EU:n rakennustuoteasetuksen (Construction Product Regulation 305/2011, CPR) [42] vaatimukset.

Määräyksessä veloitetaan myös kiinnittämään huomiota eri tilojen, kuten uloskäytävien ja lääkintätilojen paloturvallisuuden erityisvaatimuksiin.

Määräys asettaa velvoittaviksi standardit SFS 6000-5-52 [44], 6000-4-42 [45] ja SFS 6000-7-710 [46]. Vaatimuksella pyritään turvaamaan tietty paloturvallisuuden perustaso sekä harmonisoimaan kiinteistön sisällä tehtävien sähkö- ja teleasennusten paloturvallisuusvaatimuksia.

Sisäverkkoja suunniteltaessa ja rakennettaessa on syytä ottaa selvää ja noudattaa tämän määräyksen lisäksi myös muita mahdollisia viranomaisvaatimuksia. Aihetta on käsitelty laajemmin kohdassa "Soveltaminen: muut viranomaisvaatimukset".

Pykälässä mainittujen standardien lisäksi on olemassa joukko muitakin, esimerkiksi tiettyihin erikoisolosuhteisiin tai käyttötarkoituksiin sovellettavia paloturvallisuusstandardeja ja -ohjeita, joihin on hyvä tutustua ja joita on hyvä noudattaa. Esimerkiksi turvajärjestelmien kaapelien tulisi toimia myös palon aikana. Uloskäytäviin asennettaville kaapeleille on omat erityisvaatimuksensa ja vaatimuksiin voi vaikuttaa myös rakennuksen käyttötarkoitus.

Edellä mainittuja standardeja ja ohjeita käsitellään tarkemmin jäljempänä soveltamissuosituksien yhteydessä.

Soveltaminen: muut viranomaisvaatimukset

Sisäverkkoja suunniteltaessa ja rakennettaessa on syytä ottaa selvää tämän määräyksen lisäksi myös muista mahdollisista viranomaisvaatimuksista. Syynä tähän on se, että sisäverkkojen paloturvallisuus ei kuulu selvästi vain yhdelle viranomaiselle, vaan siihen liittyy useita eri toimijoita.

Rakennusten paloturvallisuudesta säädetään ympäristöministeriön rakentamismääräyksessä E1 [43]. Tuossa määräyksessä määritellään tällä hetkellä muun muassa rakennustarvikkeiden paloluokitus sekä uloskäytäviä ja läpivientejä koskevat yleiset vaatimukset. Muilta osin sisäverkossa käytettäville kaapeleille ei ole ainakaan vielä esitetty vaatimuksia.

Paloturvallisuudelle asetetuista olennaisista teknisistä vaatimuksista on säädetty maankäyttö- ja rakennuslain pykälässä 117 b [47].

Ympäristöministeriön julkaisemassa ympäristöoppaassa 39 [48] havainnollistetaan määräysten ja ohjeiden mukaisia ratkaisuja sekä valotetaan määräysten taustaa ja tarkoitusta. Oppaan kuvitetut esimerkit ja lisätiedot on tarkoitettu rakennusten suunnittelijoiden ja toteuttajien sekä viranomaisten tueksi.

Lisäksi esimerkiksi Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten rakennusvalvonnat ovat laatineet joukon yhteisiä rakentamismääräyskokoelman tulkintakortteja rakennusten paloturvallisuudesta. Nämä määräykset ja ohjeet löytyvät osoitteesta <http://www.pksrava.fi/>. Paikallinen pelastusviranomainen voi ottaa kantaa näihin kysymyksiin antaessaan rakennusvalvontaviranomaiselle asiantuntijalausunnon lupa-asiassa tai muutoin palotarkastuksen yhteydessä. Siksi myös pelastusviranomaisen näkemys on hyvä olla tiedossa. Asiaa ei ole käsitelty enempää tässä yhteydessä.

Soveltaminen: rakennustuoteasetus ja paloturvallisuusstandardit

Euroopan unionin rakennustuoteasetuksen (CPR) [42] myötä on tullut käyttöön uudentyyppinen sisäkaapeleiden paloturvallisuutta koskeva luokitus. Sähkötuotteita koskeva harmonisoitu tuotestandardi on tällä hetkellä kaapelien palo-ominaisuuksia koskeva standardi SFS-EN 50575 [49]. Standardin SFS-EN 50575 mukaan kaapelit jaetaan niiden palokäyttäytymisen perusteella seitsemään luokkaan (A_{ca} , $B1_{ca}$, $B2_{ca}$, C_{ca} , D_{ca} , E_{ca} ja F_{ca}) vastaavalla tavalla kuin muutkin rakennustuotteet.

Näistä luokan A_{ca} vaatimukset täyttävä kaapeli on käytännössä tehty lähes kokonaan palamattomista aineista ja F_{ca} puolestaan on kaapeli, jonka palo-ominaisuuksia ei tunneta tai joka ei täytä luokan E_{ca} vaatimuksia. Luokissa $B1_{ca}$, $B2_{ca}$, C_{ca} ja D_{ca} käytetään lisämääreitä $s1$, $s2$ ja $s3$, jotka koskevat kaapelien savunmuodostusominaisuuksia, lisämääreitä $d0$, $d1$ ja $d2$, jotka koskevat palavien pisaroiden tai osien muodostumista, sekä lisämääreitä $a1$, $a2$ ja $a3$, jotka koskevat palamiskaasujen happamuutta ja syövyttävyyttä.

Rakennustuoteasetus ei ota kantaa siihen, missä erilaisia tuotteita käytetään, vaan tämä esitetään kansallisissa säädöksissä. Nämä paloluokat on määritelty kansallisesti standardeissa SFS 6000-4-42 [45] ja SFS 6000-5-52 [44]. Lisäksi lääkintätilojen uudisasennukset on toteutettava standardin SFS 6000-7-710 [46] mukaisesti. Nämä standardit on asetettu sisäverkkojen osalta velvoittaviksi tällä määräyksellä.

Soveltaminen: yleiset paloturvallisuusvaatimukset

Yleinen vaatimus sisäverkon kaapelien palo-ominaisuuksista on standardin SFS 6000-5-52 [44] kohdassa 527.1.3, jossa vaaditaan vähintään luokan E_{ca} käyttöä. Luokka E_{ca} vastaa aikaisempaa vaatimusta, koska testausstandardi SFS-EN 60332-1-2 [51] on sama kuin aikaisemmin.

Soveltaminen: uloskäytävien erityisvaatimukset

Monessa yhteydessä kaapelien paloturvallisuusvaatimuksia on asetettu vain uloskäytävillä, mikä onkin luontevaa huomioiden niiden kriittisyys poistumisteinä rakennuksen palaessa.

Rakentamismääräyksen E1 [43] mukaan uloskäytävään ei saa sijoittaa sellaisia tarvikkeita, rakennusosia eikä laitteita, jotka lisäävät palokuormaa tai savunmuodostuksensa takia vaarantavat henkilöturvallisuutta. Aihetta käsitellään tarkemmin ympäristöministeriön julkaisemassa ympäristöoppaassa 39 [48].

Uloskäytävällä tarkoitetaan rakennuksen poistumistietä. Tarkemmin uloskäytävä on määritelty Suomen rakentamismääräyskokoelman määräyksessä E1 (2011) Rakennusten paloturvallisuus, määräykset ja ohjeet [43] seuraavasti: "*Poistumisalueelta suoraan ulos johtava ovi taikka rakennuksessa tai sen ulkopuolella oleva tila, jonka kautta turvallinen poistuminen on palon sattuessa mahdollista maan pinnalle tai muulle turvalliselle paikalle.*"

Jos uloskäytäviin joudutaan sijoittamaan sisäverkon kaapeleita, ne on standardin SFS 6000-4-42 [45] kohdan 422.2.1 mukaisesti suojattava vähintään palonkestävyysluokan EI 30 mukaisella rakenteella. Suomessa rakennusvalvojat suosivat tällaista rakenteiden avulla suojaamista.

Jos sisäverkon kaapelointien suojaaminen palonkestävällä rakenteella ei ole mahdollista korjaus-, muutos- ja laajennustöissä, pitää käyttää kaapeleita, jotka täyttävät vähintään standardin SFS 6000-4-42 kohdan 422.2.1 mukaisesti määritellyn luokan C_{ca}-s1,d1,a2 vaatimukset.

Lisäksi voidaan käyttää muuta menetelmää, josta on olemassa puolueettoman tutkimuslaitoksen puoltava lausunto.

Esimerkiksi Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten rakennusvalvonnat ovat laatineet aiheeseen liittyvän yhteisen tulkintakortin E1-1002 Sähköasennukset uloskäytävissä [52].

Soveltaminen: ulkokaapelien tuominen rakennuksen sisään

Standardin SFS 6000-5-52 [44] kohdan 527.1.4 mukaisesti kaapeleita, jotka eivät täytä rakennuskohteissa vähintään paloluokan E_{ca} (luokka F_{ca}) vaatimuksia, saa käyttää tuotaessa rakennuksen ulkopuolelta tietoliikennekaapeleita enintään 5 m pituudelta. Tällaisia kaapeleita ei saa viedä palo-osastosta toiseen, eivätkä ne palosuojattunakaan saa ylittää 5 m pituutta rakennuksen sisätiloissa. Tällaiset kaapelit tulee enintään 5 m etäisyydellä sisääntulokohdasta päättää tai jatkaa vähintään luokan E_{ca} kaapeliin. Tämä vaatimus vastaa sähköverkon liittymiskaapeleille asetettua velvoitetta.

Soveltaminen: lääkintätilat

Standardin SFS 6000-7-710 [46] kohta 710.522 edellyttää luokan $C_{ca-s1,d1,a2}$ kaapelien käyttöä lääkintätilojen uudisasennuksissa.

Lääkintätilalla tarkoitetaan standardin SFS 6000-7-710 mukaisesti tilaa, jossa potilaita tutkitaan, hoidetaan (mukaan luettuna kosmeettinen hoito) ja valvotaan sähkökäyttöisten lääkintälaitteiden avulla. Potilaalla tarkoitetaan elävää olentoa (ihminen tai eläin). Vaatimusta sovelletaan myös rakennettuihin tiloihin, joita käytetään lääketieteelliseen tutkimustoimintaan.

Soveltaminen: läpiviennit

Osastoivien rakennusosien läpiviennit tulee tiivistää siten, että osastoinnille määritelty paloluokitus säilyy. Läpivienti on tiivistettävä siten, että rakennuksen osalle vaadittu palotekninen luokka pysyy samana kuin ilman läpiviintiä. Paloteknisesti osastoivassa rakenteessa oleva kaapelin läpivienti (mm. seinät ja välipohjat) suojataan kyseisen rakenteen palonkestoaikaa vastaavalla menetelmällä. Menetelmän on oltava sellainen, että kaapeleiden lisääminen ja vaihtaminen on jälkeinpäin mahdollista. Asennustyön aikana on tärkeää, että läpiviintiä ei jätetä myöskään työn keskeytyessä auki, vaan se tiivistetään tilapäisesti esim. palamattomalla mineraalivillalla.

Asiaa koskeva määräys löytyy ympäristöministeriön rakentamismääräyksen E1 [43] luvusta 7.4.1, jossa määrätään läpivienneistä seuraavaa:
"Osastoivan rakennusosan läpi saa johtaa tarpeelliset putket, roilot, kanavat, johdot ja hormit sekä kuljetin-laitteistojen edellyttämät läpiviennit edellyttäen, ettei olennaisesti heikennetä rakennusosan osastoivuutta."

Aihetta käsitellään tarkemmin standardin SFS 6000-5-52 [44] luvussa 527.2, jonka mukaisesti läpivientien paloturvallisuus on toteutettava.

Soveltaminen: kaapelireitit

Kaapelireittien suunnittelussa on syytä ottaa huomioon, että paljon kaapeleita sisältävät alas lasketut katot ja korotetut lattiat keräävät usein runsaasti syttymisherkkää pölyä ja ovat siten paloturvallisuusriski.

Suosituks

Rakennuksissa ja laitteistoissa, joissa ihmisten ja/tai laitteiden turvallisuus edellyttää kaapelin toimivuutta tietyn ajan tulipalon aikana, tulee käyttää palonkestäviä kaapeleita. Palonkestäviä kaapeleita on hyvä käyttää myös sellaisten laitteiden ja toimintojen kaapeloinnissa esim. teollisuudessa, joiden toimintahäiriöistä aiheutuva käyttökeskeytys aiheuttaisi suuria kustannuksia. Samalla saadaan pienennettyä mahdollista kaapelista johtuvaa oikosulkuriskiä.

Palonkestävien kaapelien kanssa on syytä käyttää myös palonkestäviä tarvikkeita (esim. kaapelihyllyt, kiinnikkeet ja rasiat).

Vaatimuksia palonkestävien kaapelien käytöstä on käsitelty standardisarjassa SFS 6000. Esimerkiksi turvajärjestelmien syöttöä koskevat vaatimukset löytyvät standardista SFS 6000-5-56 [53] ja siinä kaapelien palonkestävyyttä koskevat vaatimukset kohdasta 560.8.1.

Lisäksi standardin SFS 6000-5-52 [44] opastavassa liitteessä 52X selostetaan rakennustuoteasetuksen vaatimuksia, ja siinä on suosituksia luokan D_{ca}-s2,d2,a2 käytöstä tiloissa, joissa oleskelee paljon henkilöitä.

ST-kortissa 51.06 [54] esitetään käytännön suunnitteluohjeita ja toteutustapoja, joiden avulla voidaan täyttää rakentamismääräyksessä E1 [43] sekä pienjännitesähköasennuksia koskevassa SFS 6000 - standardisarjassa vaaditut, palonkestäville johtojärjestelmille sekä turvajärjestelmille asetetut toimintakyky- ja suojausvaatimukset. Traficom suosittelee ottamaan huomion tämän kortin ohjeet sisäverkkojen suunnittelussa ja rakentamisessa.

Sähköinfo Oy on julkaissut muitakin paloturvallisuutta käsitteleviä ohjeita ST-kortistossa. Traficom suosittelee huomioimaan myös kortit ST 51.18.02 [55], ST 51.17 [56] ja ST 51.36 [57] sisäverkkojen paloturvallisuuden toteuttamisessa.

Luku 7 Laitetilat

Laittilojen maadoituksista ja potentiaalintasauksista säädetään määräyksen 17 §:ssä (ks. kohta 17). Määräyksessä annettujen veloitteiden lisäksi kiinteistön omistajan tai haltijan on myös syytä huolehtia laitetilojen siisteydestä, jotta pöly ja laitetiloihin kuulumaton ylimääräinen tavara eivät vaaranna sisäverkon toimivuutta, rakennuksen paloturvallisuutta ja asentajien työturvallisuutta.

21 21 § Talojakamo

Pykälässä määrätään talojakamon (ks. kohta 3.15) suunnittelusta, sijoituksesta, mitoituksesta ja toteutuksesta. Vaatimusten tarkoituksena on, että sisäverkkojen osat voidaan asentaa asianmukaisesti paikoilleen niille soveltuviin tiloihin, joissa ne toimivat pitkään. Sisäverkkojen osia pitää voida lisäksi ylläpitää ja huoltaa.

Talojakamoihin asennetaan nykyisin aktiivilaitteita, jotka kuluttavat sähköä ja tuottavat lämpöä. Tästä syystä pykälässä määrätään myös talojakamon

sähkönsyötön vähimmäisvaatimuksista ja olosuhteista, kuten valaistuksesta, ilmanvaihdosta ja kosteudesta.

Talopakamon täsmällistä fyysistä kokoa ei ole määritelty määräyksessä, sillä tilan tarve vaihtelee rakennettujen sisäverkkojen ja käytettävien laitteiden tyypistä ja laajuudesta riippuen. Talopakamoksi ei ole koskaan kannatettavaa valita kovin pientä tilaa tai kaappia, jotta esimerkiksi sisäverkkojen kaapelit (myös kytkentäkaapelit) voidaan asentaa jakamoon niitä vaurioittamatta ja toisaalta, jotta talopakamossa on riittävästi tilaa myös tulevien uusien asennusten varalle.

Määräyksessä ei myöskään määritellä nimenomaisesti sitä, mihin talopakamo tulisi kiinteistöllä sijoittaa. Kiinteistössä voi olla myös useampia talopakamoita ja siten sisäverkkoja. Määräystä valmistelleessa työryhmässä keskusteltiin useasti siitä, että talopakamon tulisi sijaita sisätiloissa. Vaikka Traficom ei voi määräyksellään asettaa tällaista rakennusten rakenteeseen liittyvää vaatimusta, kehottaa virasto huomioimaan sen, että käytännössä useat sisäverkkoihin liittyvät laitteet ovat toimintalämpötila-alueeltaan sellaisia, ettei niitä voida sijoittaa ulkotiloihin. Sijoituspaikan valinnassa tuleekin siis harkita useiden eri tekijöiden vaikutuksia asiaan, lämpötila-alueen lisäksi tällaisia tekijöitä ovat mm. verkon rakenne ja liitännät yleiseen verkkoon sekä kulku jakamoon.

Määräyksessä annetaan vähimmäisvaatimukset asuinkiinteistöjen talopakamojen sähköpistorasioiden määrälle sekä sähkönsyötön järjestämiselle. Toimitilakiinteistöjä ja julkisia kiinteistöjä koskien määräyksessä annetaan sähköistyksen järjestämiseen erityinen suunnitteluvuolite. Tämä vaatimusten ero näiden kiinteistötyyppien välillä on perusteltua, koska toimitilakiinteistöissä ja julkisissa kiinteistöissä voi olla hyvinkin erilaisia sähkönsyötön tarpeita ja toisaalta toimitilakiinteistön tai julkisen kiinteistön sisäverkkotyön tilaaja on todennäköisesti asuinkiinteistöä valvutuneempi harkitsemaan itse sähköistystarpeita.

Soveltaminen

Talopakamon suunnittelu, sijoitus, mitoitus ja toteutus tehdään siten, että:

- 1) liityntäkaapeleille tai yhteisantennijärjestelmän antennille meneville kaapeleille saadaan tarkoituksenmukaiset ja turvalliset kaapelireitit. Kaapelireittien on liityttävä luontevasti talopakamoon. Käytännössä siis esimerkiksi talopakamon sijainnin valinnassa on syytä ottaa huomioon, mistä teleyrityksen kiinteän viestintäverkon kaapeli tulee sisään taloon, jotta nämä tulot voidaan rakentaa asianmukaisesti.
- 2) tilaan tai sen lähellä olevaan muuhun tilaan on mahdollista tarvittaessa sijoittaa yleiseen viestintäverkkoon kuuluvia, kiinteistöön kytkettävien liittymien tarvitsemia laitteita ja kaapeleita. Talopakamoon on siis käytännössä voitava sijoittaa teleyrityksen omistamia laitteita ja kaapeleita. On hyvä huomata, että usea eri teleyritys voi tarjota kiinteistöön palveluja ja näin ollen talopakamoon voi olla tarve sijoittaa usean eri teleyrityksen laitteita ja kaapeleita, mikä on huomioitava talopakamon tilavarauksessa.

Esimerkiksi, jos kolme eri teleyritystä tuo asuinkiinteistön talojakamoon laitteita, tyypillinen tilavaraus näille laitteille on avoteline tai laitekaappi, jonka korkeus on 2000 mm, leveys 600 mm ja syvyys 600 mm. Yhteisantennijärjestelmän päävahvistimelle tyypillinen tilavaraus taas on laitekaappi, jonka korkeus on 1000 mm, leveys 600 mm ja syvyys 250 mm. Tilavaraus riittää, eli talojakamoon ei tarvitse asentaa valmiiksi kaappeja teleyrityksiä varten.

- 3) sisäverkot voidaan rakentaa, huoltaa ja ylläpitää tarkoituksenmukaisesti Jakamon koon, rakenteen ja sijainnin tulee olla sellainen, että sinne voidaan tuoda ja sijoittaa tarvittavat komponentit ja laitteet, kuten kytkin, kytkentäpaneeli, vahvistin ja tähtipiste. Nämä laitteet ja komponentit tulee voida huoltaa ja tarvittaessa vaihtaakin kohtuullisin ponnistuksin. Huolto ja ylläpito tulee onnistua jakamon rakenteita purkamatta.

Jakamoon on voitava sijoittaa sisäverkon käytössä tarvittavia laitteita.

Jakamon sijainnin taas tulee olla sellainen, että jakamoon pystyy kulkemaan ja sinne pystyy tuomaan rakenneosia ja laitteita mahdollisimman vaivattomasti. Esimerkiksi paikat, jonne kulku tapahtuu vain ulkotikkaiden tai kattoluukun kautta, eivät ole hyviä jakamopaikkoja. Myöskään ei ole järkevää sijoittaa ulkona olevaa jakamoa sellaiseen paikkaan, johon talvisin kerätään aurauklumet, koska tällöin kulku jakamoon vähintäänkin vaikeutuu. Käytännön ohjenuorana jakamon paikan valinnassa voi pitää sitä, että jakamoon tulisi voida kulkea kantaen molemmissa käsissä työkaluja, mittalaitteita tms.

- 4) sisäverkkojen kaapeloinneille saadaan tarkoituksenmukaiset kaapelireitit Kaapelireittien on liityttävä luontevasti jakamoon. Jakamon sijainnissa ja rakenteessa huomioidaan se, että sisäverkon kaapelireitit pystytään rakentamaan ja käyttämään tarkoituksenmukaisesti. On hyvä kiinnittää erityistä huomiota siihen, että kaapelireitit alkavat talojakamosta asti, jottei kaapeleita jää roikkumaan vaikkapa jakamon oven ylle.

Jakamojen sijoittelussa taas on syytä huomioida esimerkiksi parikaapelointien enimmäispituudet, jotta vaadittu suorituskyky pystytään käytännössä toteuttamaan. (ks. kohta 12)

- 5) tilan ilmanvaihto, lämpötila-alue, kosteus ja valaistus ovat riittävät sinne sijoitettaville laitteille ja rakenneosille Jakamojen tulee lähtökohtaisesti olla tasalämpöisiä, pölyttömiä sisätiloja (+15 - +25 °C), ja esimerkiksi yhteisantennijärjestelmän vahvistimia ei tulisi sijoittaa ulkotiloihin. Mikäli jakamoa ei voida toteuttaa tasalämpöisiin tiloihin, on syytä varmistaa, että ulko-olosuhteisiin asennettavat rakenneosat ja laitteet toimivat riittävän suurella lämpötila-alueella (esim. SFS-EN 60728-5 [81] mukaan -40 - +55 °C).

Koska jakamotiloihin asennetaan aktiivilaitteita, jotka tuottavat lämpöä, on jakamon toteutuksessa lisäksi syytä huomioida tilakohtaiset ilmanvaihto- tai jopa jäähdytystarpeet esimerkiksi tilavarauksena.

Jakamossa on oltava riittävä valaistus, jotta siellä pystyy suorittamaan sisäverkon asennus- ja ylläpitotöitä, kuten liittymien kytkentöjä.

- 6) tilaa jää myös kohtuullisiin tulevaisuuden tarpeisiin. Tuleviin muutoksiin, kuten uusiin kaapelointeihin, laitteisiin tai esimerkiksi jäähdytystarpeisiin tulee varautua mm. jakamon sijainnin valinnassa ja koon määrittämisessä.

Edellisten lisäksi talojakamoon on suunniteltava ja toteutettava asianmukainen, mm. riittävän kokoinen säilytystila kaikille sisäverkkojen asiakirjoille, kuten sisäverkkojen piirustuksille, kytkentäluetteloille ja mittauspöytäkirjoille.

Asuinkiinteistön talojakamossa on oltava vähintään neljä sähköpistorasiaa ja jakamon sähkönsyöttö on järjestettävä omana ryhmänään. Pistorasian ylivirtasuojan (sulake tai johdonsuojakatkaisija) mitoitusvirran tulee olla vähintään 10 A (ampeeria). Ylivirtasuojan käyttötarkoitus merkitään asianmukaisesti.

Toimitilakiinteistöjen ja julkisten rakennusten talojakamon sähköpistorasioiden määrä ja sähkönsyötön järjestäminen on suunniteltava ja toteutettava ottaen huomioon kiinteistön suunniteltu ja ennakoitavissa oleva käyttötarkoitus. Tämä tarkoittaa sitä, että talojakamon sähköistyksessä on huomioitava sisäverkon käyttäjämäärä ja sinne suunniteltujen sisäverkkojen käyttötarkoitus sekä tulevaisuuden mahdolliset laajennustarpeet.

22 22 § Alijakamot

Pykälässä määrätään mahdollisten alijakamojen, eli toisiotalojakamojen (ks. kohta 3.16) suunnittelusta, sijoituksesta, mitoituksesta ja toteutuksesta sekä sähkönsyötön toteuttamisesta ja olosuhteista. Vaatimusten tarkoituksena on, että sisäverkot kaikkine osineen ja tarvittavine laitteineen voidaan asentaa, huoltaa ja ylläpitää asianmukaisesti.

Alijakamoa koskevat pitkälti samat vaatimukset kuin talojakamoakin. Pois on jätetty ainoastaan yleisen viestintäverkon liityntää koskevat vaatimukset, koska liittynät yleiseen verkkoon tehdään lähtökohtaisesti talojakamossa. Lisäksi on hyvä huomioida, että määräyksen vaatimukset skaalautuvat kunkin alijakamon käyttötarkoituksen mukaan.

Soveltaminen

Alijakamoiden suunnittelu, sijoitus, mitoitus ja toteutus on tehtävä siten kuin edellä luvun 21 "Soveltaminen" -kohdan numeroiduissa kohdissa 3 - 6 on kuvattu. Vaatimusten soveltamisessa huomioidaan alijakamon käyttötarkoitus, eli esimerkiksi sen kautta kulkevien runkokaapelointien määrä sekä sinne asennettavat mahdolliset laitteet.

Alijakamoon on suunniteltava ja toteutettava asianmukainen, mm. riittävän kokoinen säilytystila kyseisessä jakamossa tarvittaville sisäverkkojen asiakirjoille, kuten alijakamon kytkentöjen luetteloille.

Lisäksi kussakin asuinkiinteistön alijakamossa on oltava vähintään neljä sähköpistorasiaa ja sähkönsyöttö on järjestettävä omana ryhmään. Pistorasian ylivirtasuojan (sulake tai johdonsuojakatkaisija) mitoitusvirran tulee olla vähintään 10 A (ampeeria). Ylivirtasuojan käyttötarkoitus merkitään asianmukaisesti.

Toimitilakiinteistöjen ja julkisten rakennusten alijakamojen sähköpistorasioiden määrä ja sähkönsyötön järjestäminen on suunniteltava ja toteutettava ottaen huomioon kiinteistön suunniteltu ja ennakoitavissa oleva käyttötarkoitus.

23 23 § Kotijakamot

Pykälässä määrätään kotijakamojen (ks. kohta 3.17) suunnittelusta, sijoituksesta, mitoituksesta ja toteutuksesta sekä sähkönsyötön toteuttamisesta ja olosuhteista. Vaatimusten tarkoituksena on, että huoneistokohtaiset sisäverkkojen osat ja niiden käytössä tarvittavat laitteet voidaan asentaa, huoltaa ja ylläpitää asianmukaisesti.

Kotijakamoja koskevat sinällään pitkälti samat vaatimukset kuin talojakamoja ja alijakamojakin. Veloitteiden käytännön soveltaminen skaalautuu jakamon käyttötarkoituksen, eli esimerkiksi kotikaapeloinnin laajuuden mukaan.

Muista tämän määräyksen jakamoja koskevista vaatimuksista poiketen kotijakamolle on määrätty lisäksi vähimmäismitat. Tämä on perusteltua, koska käytäntö on osoittanut, että kotijakamot mitoitetaan nykyisellään usein liian pieniksi, jolloin niihin ei saada mahtumaan kaikkia verkkojen käytössä tarvittavia laitteita, tai esimerkiksi kaapeleiden taivutussäteet muodostuvat liian pieniksi aiheuttaen kaapeloinnin ja kytkentöjen laadun heikkenemistä.

Yksityiskohtaisempaa komponenttien sijoittelua ei ole erikseen määritelty, vaan on haluttu jättää pelivaraa kaappien ja koteloiden suunnittelijoille/valmistajille. Tarkoitus on, että kotijakamoon mahtuu sekä yhteisantenniverkon että yleiskaapeloinnin kalustukset. Myöskään aktiivilaitteille varattua tilaa ei ole erikseen säännelty.

Soveltaminen

Kotijakamoiden suunnittelu, sijoitus, mitoitus ja toteutus on tehtävä siten kuin edellä luvun 21 "Soveltaminen" -kohdan numeroiduissa kohdissa 3 - 6 on kuvattu. Vaatimusten soveltamisessa huomioidaan kotijakamon käyttötarkoitus, eli esimerkiksi kotikaapeloinnin laajuus. Nämä huomioon ottaen kotijakamon mittojen tulee kuitenkin olla sellaiset, että jakamon hyötysyvyys on vähintään 90 mm ja jakamon asennuspinta-ala (korkeus x leveys) on uudisrakennuskohteissa vähintään 0,24 m² ja sisäverkkoa uudistettaessa tai kunnostettaessa vähintään 0,12 m². Uudisrakennuskohteissa vaadittava 0,24 m² asennuspinta-ala saavutetaan esimerkiksi käyttämällä jakamoja, jonka korkeus on 600 mm ja leveys on 400 mm.

Edellä mainittujen vähimmäisvaatimusten lisäksi kotijakamon suunnittelulle ja sinne tulevien komponenttien sijoittelulle on annettu lisävaatimuksia, jotta kotijakamossa tarvittavat kaapelit ja aktiivilaitteet voidaan asentaa oikein kotijakamon sisään. Tämän vuoksi yleiskaapeloinnin liittimet ja antennihaaroitin (antennihaaroittimen tila) on sijoitettava siten, että kaapelit voidaan liittää niihin riittävän suurella taivutussäteellä ovi suljettuna. Lisäksi pistorasiat tulee sijoittaa siten, että aktiivilaitteiden pistotulpalla varustetut teholähteet sopivat niihin ovi suljettuna.

Kotijakamossa on oltava tila asiakkaan päätelaitteille, sekä säilytystila sisäverkkojen käytössä tarvittaville asiakirjoille, kuten vaikkapa kuvaukselle huoneistossa käytettävissä olevista viestintäpalveluista tai aktiivilaitteiden käyttöohjeille.

Kussakin kotijakamossa on oltava vähintään kaksi sähköpistorasiaa. Sähköpistorasiana voidaan käyttää yhtä kaksiosaista sähköpistorasiaa tai kahta yksiosaista sähköpistorasiaa. Uudisrakennuskohteissa sähkönsyöttö on järjestettävä omana ryhmänä ja tämä on suositeltava toimintatapa myös kunnostus- ja uudistuskohteissa, mikäli sulakkeita on vapaana. Uudisrakennuskohteissa pistorasian ylivirtasuojan (sulake tai johdonsuojakatkaisija) mitoitusvirran tulee olla vähintään 10 A (ampeeria). Ylivirtasuojan käyttötarkoitus merkitään asianmukaisesti.

Sisäverkkoa uudistettaessa tai kunnostettaessa pistorasian ylivirtasuojan mitoitusvirran tulee olla vähintään 2,5 A.

Vähimmäisvaatimusta on laskettu sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa sähköturvallisuusvaatimuksien takia uuden kotijakamon asentaminen edellyttäisi myös kaikkien samassa huonetilassa alle 4 metrin etäisyydellä olevien maadoittamattomien pistorasioiden vaihtamista maadoitetuiksi.

Kotijakamon asennuksessa tulee noudattaa sähköturvallisuusvaatimuksia eli käytetäänkö kotijakamossa sisäverkkoa uudistettaessa maadoitettuja vai maadoittamattomia pistorasioita. Tällä hetkellä vaatimukset on kuvattu standardissa SFS 6000-8-802 [50]. Metallisessa kotijakamossa tulee olla valmis kaapelireitti kotijakamon ulkopuolisille kytkennöille, kuten ulostuloreikä ovesa tai kaapin yläreunassa, jotta kotijakamoon sijoitettavan WLAN-tukiaseman antenni on mahdollista kytkeä kaapin ulkopuolelle.

Suositus

Traficom suosittelee, että uudisrakennusten kotijakamot ovat leveydeltään vähintään 300 mm.

Traficom suosittelee WLAN kuuluvuuden parantamiseksi käyttämään metallisissa kotijakamoissa muovista valmistettuja ovia. Traficom suosittelee myös, että kotijakamon ovi olisi avattavissa ilman työkaluja.

24 24 § Kerrosjakamot

Pykälässä määrätään kerrosjakamojen (ks. kohta 3.18) mitoituksesta ja sijoituksesta sekä sähkönsyötön toteuttamisesta ja olosuhteista.

Vaatimusten tarkoituksena on, että toimitilan sisäverkkojen osat ja niiden käytössä tarvittavat laitteet voidaan asentaa, huoltaa ja ylläpitää asianmukaisesti.

Kerrosjakamoja koskevat sinällään pitkälti samat vaatimukset kuin talojakamoja ja alijakamojakin. Velvoitteet on kirjoitettu siten, että niiden käytännön soveltaminen, kuten vaikkapa tilatarve, skaalautuu jakamon tarkoituksen, eli sisäverkon ja kiinteistön käyttötärpeen ja -laajuuden mukaan.

Soveltaminen

Kerrosjakamoiden mitoitus ja sijoitus on tehtävä siten kuin edellä luvun 21 "Soveltaminen" -kohdassa numeroiduissa kohdissa 3 - 6 on kuvattu. Vaatimusten soveltamisessa huomioidaan kerrosjakamon käyttötarkoitus, eli esimerkiksi kerroskaapeloinnin laajuus ja sinne mahdollisesti asennettavat laitteet. Kerrosjakamossa on myös oltava säilytystila tarvittaville sisäverkkojen asiakirjoille.

Kerrosjakamojen sähköpistorasioiden määrä ja sähkönsyötön järjestäminen on suunniteltava ja toteutettava ottaen huomioon kiinteistön suunniteltu ja ennakoitavissa oleva käyttötarkoitus.

Luku 8 Materiaalit ja rakenneosat

Tässä määräyksen luvussa määrään sisäverkkojen rakenneosien ominaisuuksista ja käytettävistä materiaaleista, eli sisäverkkojen kaapelireittien eli johtoteiden suunnittelusta, toteutuksesta ja käyttämisestä sekä mm. käytettävistä kaapeleista ja liittämistarvikkeista.

On hyvä huomata, että tämän luvun vaatimukset koskevat kaikkien erilaisten sisäverkkojen materiaaleja ja rakenneosia, myös omakotitalojen antenniverkkoa.

Kaapelireittien paloturvallisuudesta määrätään tämän määräyksen 20 §:ssä (ks. kohta 20).

25 25 § Kaapelireitit

Määräyksen mukaan kaikille kiinteistöllä oleville, sisäverkkoihin tavalla tai toisella liittyville kaapeleille ja johtimille on oltava tarkoituksenmukaiset ja riittävän kokoiset kaapelireitit, joihin nämä kaapelit ja johtimet sijoitetaan ja jossa nämä ovat asianmukaisesti suojassa.

Kaapelireittejä ovat esimerkiksi kaapelihyllyt ja -tikkaat, johtokanavat ja -listat sekä kaapelikourut ja -putket. Kaapelireitit voivat sijaita rakennusten sisällä tai ulkona, joten määräyksen vaatimukset esimerkiksi kaapelien suojaamisesta koskevat kaikkia asennustapauksia.

Kaapelireitit palvelevat useimmiten koko rakennuksen eliniän, joten niissä olevia kaapelointeja on voitava mahdollisimman vaivattomasti muunnella, lisätä ja huoltaa. Koska toimitilakiinteistöissä ja julkisissa kiinteistöissä ilmenee asuinkiinteistöjä useammin tarve rakentaa uusia kaapelointeja ja

muuttaa verkkojen rakennetta, määräyksessä on nimenomaisesti edellytetty, että näissä kiinteistöissä kaapelireittien laajennusvara huomioidaan erityisen tarkasti.

Lisäksi määräyksessä on annettu vaatimus huomioida kaapeleiden sijoittamisessa kaapelireitteihin erityyppisten kaapeleiden aiheuttamat mahdolliset sähköiset häiriösaiteilyt. Vaatimus on tarpeen, jotta voidaan minimoida esimerkiksi sähköverkon kaapeleiden tietoliikenteeseen aiheuttamia häiriöitä. On hyvä huomata, että määräyksen luvussa 5 (ks. kohdat 14-17) annetaan erityisiä sähköisen ja sähkömagneettisen suojaamisen vaatimuksia, mukaan lukien vaatimuksia erityyppisten kaapeleiden erotusvaatimuksista.

Yleiskaapelointijärjestelmän kaapelireittien toteutukseen voi vaikuttaa myös asennuskohteen MICE-ympäristöluokitus, jonka määrittelystä ja huomioimisesta määrätään määräyksen 12 §:ssä (ks. kohta 12).

Soveltaminen

Kaikille sisäverkkojen kaapeleille ja johtimille on rakennettava kiinteistöön soveltuvat ja riittävän kokoiset kaapelireitit, joihin kaikki nämä kaapelit ja johtimet sijoitetaan. Kaapelireittien on siis oltava asennus- ja käsittelytiloiltaan riittävät, reittiratkaisujen on oltava systemaattisia ja niiden on vastattava asennettavien verkkojen rakennetta.

Kaapelireittien on vastattava asennusympäristöään, eli niiden tulee tarjota suoja kaapeleille niin mekaanisia kuin ilmastollisiakin rasituksia vastaan. Toisin sanoen kaapeleiden tulee esimerkiksi sijaita koko asennusmatkallaan kaapelireitillä, jottei kaapeliin kohdistu turhia vetovoimia. Lisäksi yleiskaapelointijärjestelmän kaapelireittien toteutukseen, kuten kaapelireitin suojausominaisuuksiin voi vaikuttaa MICE-ympäristöluokituksen mukaiset asennusympäristökohtaiset vaatimukset. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jos toteutettu kaapelointi ei itsessään täytä määriteltyä ympäristöluokkaa, on yleiskaapelointijärjestelmän suorituskyvyn täyttymisestä huolehdittava kaapelireittien suojauksella.

Vaatimus koskee kaikkia kaapelointeja, myös kotikaapelointia. Siten esimerkiksi kotikaapelointia ei saa jättää lattialle tai jalkalistan päälle ilman kiinnityksiä tai kiinnittää suojaamatonta kaapelointia naulakiinnikkeillä. Kotikaapelointi voidaan upottaa rakenteisiin kuten seinän sisään, mutta myös lista-asennus, jossa kaapelointi asennetaan tarkoitukseen suunnitellun asennuslistan sisään, on sallittu. Yleiskaapeloinnin osalta aiheesta löytyy lisätietoa esimerkiksi Sähköinfon julkaisemasta asennusoppaasta [58].

Kaapelireittejä pitkin on voitava helposti toteuttaa, lisätä ja huoltaa sisäverkkojen kaapelointeja. Esimerkiksi maaputkitukset tulee toteuttaa päästä-päähän, jotta myöhemmin ei tarvitse tehdä kaivutöitä. Maaputkitukset on lisäksi hyvä varustaa vetolangoin uusien kaapeleiden asennuksen helpottamiseksi. Tyypillinen käytännön tapa kaapeliputkien koon valintaan on se, että putken kooksi valitaan kertaluokkaa isompi putki kuin mitä asennettujen kaapeleiden yhteispoikkipinta-ala on.

Erityisesti toimitilakiinteistöissä ja julkisissa kiinteistöissä on kiinnitettävä erityistä huomiota kaapelireittien laajennusvaraan. Käytännössä kaapelireitteihin tulee siis, huomioiden kiinteistön käyttötarkoitus, varata kohtuullisesti vapaata tilaa myöhempiin tarpeisiin. Kaapelireittien tulee myös olla sellaisia, että mahdolliset myöhemmät laajennukset voidaan toteuttaa mahdollisimman vaivattomasti.

Yleiskaapelointijärjestelmän kaapelireittien mitoitus ja toteutus koskevia ohjeita löytyy standardista SFS-EN 50174-2 [24].

Kaapeleita kaapelireitteihin asennettaessa on huomioitava erityyppisten kaapeleiden aiheuttamat mahdolliset sähköiset häiriösaiteilyt. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että tietoteknisen kaapeloinnin ja sähköverkon kaapeloinnin väliset erotusvälimatkat on huomioitava kaapeleiden asennuksessa kaapelireitteihin. Yleiskaapelointia koskevat erotusvaatimukset ovat tämän määräyksen 15 §:ssä (ks. kohta 15), jossa käsitellään sähköistä ja sähkömagneettista suojaamista. Käytännössä yleiskaapeleiden sijoittamisessa on noudatettava standardin SFS-EN 50174-2 [24] vaatimuksia. Lisäksi esimerkkinä voidaan mainita, että koaksiaalisten kaapeleiden asentamista suurjännitekaapeleiden (yli 10 kV) läheisyyteen tulee välttää, koska suurista sähköisistä kentänvoimakkuuksista saattaa aiheutua antenniverkkoon ja -järjestelmään häiriöitä.

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että kaikessa uudisrakentamisessa runkokaapeloinnin kaapelitiet suunnitellaan ja rakennetaan siten, että kiinteistöön pystytään myöhemmin rakenteita rikkomatta ja vanhoja kaapelointeja purkamatta lisäämään kokonaan uusia sisäverkkojen kaapelointeja.

Seuraavassa on esitetty tyypillisiä esimerkkejä käytännössä toimiviksi havaituista kaapelireittitoteutuksista ja niiden tilavarauksista:

- Nousukanavasta jokaiseen huoneistoon vähintään 2 x JM25 -putkitus
- Kotikaapelointien kaapelireitit JM20-putkellisena
- Maanpäällisten joukkoviestintäverkkojen antennikaapelointia varten vähintään 5 x JM20-putkitus vesikatolta talojakamoon, vaikka talo liittyisi kaapelitelevisioverkkoon
- Satelliittitelevisiovastaanoton antennikaapeleille joko 5 x JM20- tai 2 x JM50 -putkitus ja erillinen JM20-putki ukkosmaadoitusjohtimelle
- Antennimaston ukkosmaadoitukselle oma JM20-putki lyhintä mahdollista reittiä tukiputken alapäästä päämaadoituskiskolle tai potentiaalintasauskiskolle
- Liityntäkaapelille, eli talokaapelille vetonarullinen M110-suojaputki teleyrityksen kaapelin tulosuunnasta talojakamoon rakennuksen perustuksien läpi

Maakaapelien asennuksessa Traficom suosittelee noudattamaan Rakennustieto ry:n ohjetta InfraRYL 33110 [59]. Kyseisessä ohjeessa esitetään maa- ja kanavakaapelirakenteita ja niiden eri asennusmenetelmiä koskevat yleiset laatuvaatimukset.

26 26 § Kaapelit ja liittämistarvikkeet

Pykälässä annetaan vaatimukset parikaapeleiden, optisten kaapeleiden ja koaksiaalikaapeleiden sekä näiden liittämistarvikkeiden ominaisuuksille. Määräys edellyttää käyttämään standardien mukaisia rakenneosia ja materiaaleja. Standardien mukaisten kaapeleiden käyttäminen yhdessä niille sopivien liittämistarvikkeiden, kuten liittimien kanssa takaavat verkon yhteenliitettävyyttä, minimoivat huoltotarvetta ja mahdollistavat verkon suorituskyvyn pysyvän kunnossa.

Soveltaminen: parikaapelit ja niiden liittämistarvikkeet

Määräyksen mukaan kategorian 6 parikaapeleiden tulee täyttää vähintään standardin SFS-EN 50288-6-1 [60] (suojaamaton) tai SFS-EN 50288-5-1 [61] (suojattu) vaatimukset. Tämä koskee myös tilanteita, joissa parikaapeloinnin pysyvän siirtotien asennuspituus on yli 90 metriä.

Markkinoille on tullut kategorian 5e ja 6 parikaapeleita, joiden johtimet ovat kuparipäällysteistä alumiinia ja joista käytetään yleisesti lyhennettä CCA (Copper Clad Aluminium). Nämä kaapelit eivät täytä standardien SFS-EN 50288-6-1 tai SFS-EN 50288-5-1 vaatimuksia, eikä niitä siten saa käyttää määräyksen soveltamisalaan kuuluvissa sisäverkoissa. CCA-kaapeleiden käyttöön liittyy monia riskejä ja siksi niitä tulisi ehdottomasti välttää. Nämä riskit liittyvät mm. mekaaniseen kestävyyskykyyn, sähkö- ja siirtotekniseen suorituskäyttöön sekä hapettumiseen ja sähkökemiallisiin ilmiöihin.

Kategorian 6 komponenteilla toteutetun parikaapeloinnin liittämistarvikkeiden taas tulee täyttää vähintään kategorian 6 liittämistarvikkeita koskevan standardin SFS-EN 60603-7-4 [62] (suojaamaton) tai SFS-EN 60603-7-5 [63] (suojattu) vaatimukset. Käytännössä esimerkiksi parikaapeloitu runkokaapelointi päätetään molemmista päistään kategorian 6 liittinyksiköihin. Kotikaapelointi taas päätetään huoneissa kategorian 6 liittinyksiköillä varustettuun kaksiosaiseen tai kahteen yksiosaiseen tietoliikennesasiaan.

Aluekaapeloinnissa käytettävien telekaapelien (ks. kohta 3.14) tulee täyttää kyseisen SFS-standardin (SFS 5012 [5], SFS 5013 [6], SFS 5740 [7], SFS 5741 [8] tai SFS 5739 [9]) vaatimukset. Telekaapelilla toteutetun parikaapeloinnin liittämistarvikkeina tulee käyttää joko standardin SFS-EN 60352-3 [64] tai SFS-EN 60352-4 [65] mukaisin liittimin varustettuja hahloliitosrimoja, jotka soveltuvat johdinhalkaisijoille 0,5 mm ja 0,6 mm tai standardisarjan SFS-EN 60603-7 [66] mukaisia 8-koskettimisia liittinyksiköitä.

Soveltaminen: asuinkiinteistöjen optiset kaapelit ja niiden liittämistarvikkeet

Sisäverkoissa (pääsääntöisesti yleiskaapelointijärjestelmässä) käytettävien optisten kuitujen on oltava standardisarjan SFS-EN 50173 [18] - [22] mukaisia kategorian OS2 yksimuotokuituja.

Optisina liittiminä on käytettävä APC (Angle Physical Contact) -hiottuja eli vinohiottuja tyyppin LC- tai SC-liittimiä. Näiden liittimien on täytettävä

vaimennusluokan B ja heijastusvaimennusluokan 1 vaatimukset standardin SFS-EN 61755-2-2 [67] mukaisesti sekä optisen liitännän geometriset vaatimukset standardin EN 61755-3-2 [68] mukaisesti. LC-liittimien ja -adaptereiden rakenteen ja liitännämittojen tulee olla standardin SFS-EN 61754-20 [69] mukaiset ja SC-liittimien ja -adaptereiden rakenteen ja liitännämittojen tulee olla standardin SFS-EN 61754-4 [70] mukaiset.

Käytännössä esimerkiksi yleiskaapelointijärjestelmän optinen runkokaapelointi, tai yhteisantenniverkossa rakennusten välinen optinen kaapelointi toteutetaan kategorian OS2 yksimuotokuiduilla, jotka päätetään molemmista päistä edellä kuvatuilla liittimillä varustettuun päätteeseen.

Standardissa SFS-EN 61755-2-2 [67] määritelty luokan B liitosvaimennuksen arvo ($\leq 0,25$ dB) perustuu olettamukseen, että liitettävien yksimuotokuitujen muotokenttien halkaisijat ovat $9,2 \pm 0,4$ μm . Onkin suositeltavaa, että kaapeloinnissa ja kytkentäkaapeleissa käytettävät kategorian OS2 yksimuotokuidut ovat muotokentän halkaisijaltaan $9,2 \pm 0,4$ μm .

Optisista liittimistä löytyy lisätietoa esimerkiksi Sähköinfon julkaisemasta ST-kortista ST 681.03 [71].

Soveltaminen: koaksiaalikaapelit ja niiden liittämistarvikkeet

Antenniverkoissa käytettävien koaksiaalisten kaapeleiden on oltava asennusympäristö huomioiden standardisarjan SFS-EN 50117 mukaisia. Kyseiseen standardisarjaan kuuluvat mm. seuraavat standardit:

- SFS-EN 50117-1 [72]: Coaxial cables. Part 1: Generic specification
- SFS-EN 50117-2-1 [73]: Coaxial cables. Part 2-1: Sectional specification for cables used in cabled distribution networks - Indoor drop cables for systems operating at 5 MHz - 1000 MHz
- SFS-EN 50117-2-2 [74]: Coaxial cables. Part 2-2: Sectional specification for cables used in cabled distribution networks - Outdoor drop cables for systems operating at 5 MHz - 1 000 MHz
- SFS-EN 50117-2-3 [75]: Coaxial cables. Part 2-3: Sectional specification for cables used in cabled distribution networks - Distribution and trunk cables for systems operating at 5 MHz - 1 000 MHz

Asennusympäristön huomioiminen tarkoittaa sitä, että edellä luetelluista standardeista sovelletaan kyseessä olevaan asennusympäristöön tarkoitettuja spesifikaatioita. Esimerkiksi ulkoasennuskaapeleita asennetaan vain ulkotiloihin ja sisäasennuskaapeleita sisätiloihin. On myös hyvä huomata, että edellä esitetty informatiivinen listaus sisältää nimenomaisesti vähimmäissuorituskyvyltään tämän määräyksen mukaisessa antenniverkossa käytettävät kaapelistandardit. Standardisarja SFS-EN 50117 sisältää myös osia, joissa käsitellään koaksiaalikaapeleiden vaatimuksia taajuusalueelle 5 - 2150 MHz, ja myös näitä standardeja tulee noudattaa, mikäli verkko on suunniteltu kyseiselle taajuusalueelle.

Standardisarjan SFS-EN 50117 standardeissa koaksiaali-kaapelit on kategorisoitu suojauskyvyn perusteella luokkiin A++, A+, A, B ja C.

Sisäverkoissa on käytettävä suojauskyvyltään vähintään luokan A koaksiaalikaapeleita. Tällaisten kaapeleiden kytkentäimpedanssin tulee olla $\leq 5 \text{ m}\Omega/\text{m}$ taajuusalueella 5 - 30 MHz ja suojausvaimennus esimerkiksi taajuusalueella 30 - 1000 MHz $\geq 85 \text{ dB}$.

Edellä mainitut vaatimukset edellyttävät kaapelirakennetta, jonka ulkojohtimessa on riittävästi metallia pientaajuusvaatimusten täyttymiseksi, ja jonka ulkojohdin on riittävän tiivis suurtaajuusvaatimusten täyttymiseksi. Sellaiset kaapelit, joiden ulkojohdin muodostuu hyvin harvasta (pieni määrä lankoja) palmikosta ja hyvin ohuesta foliosta, eivät täytä lähimainkaan yllä mainittuja standardin minimivaatimuksia. Suunnittelijan ja urakoitsijan tulee olla tarkkana, sillä kaikki markkinoilla olevat kaapelit eivät täytä näitä minimivaatimuksia.

Liittiminä on käytettävä valitun koaksiaalikaapelin kanssa mekaanisesti ja sähköisesti yhteensopivia kaapelikoon mukaisia liittimiä. Liittiminä ei saa kuitenkaan käyttää kierrettäviä, eli kiertämällä kaapeliin liitettäviä liittimiä. Kierrettävä liitin voidaan helposti asentaa väärin, jolloin kaapelin vaippa saattaa vaurioitua ja liitoksen heijastus- ja suojausvaimennus eivät täytä niille asetettuja vaatimuksia.

Käytännössä antenniverkkojen kiinteissä asennuksissa käytetään yleisesti standardin SFS-EN 61169-24 [76] mukaista F-liitintä ja liitántärasioissa standardin SFS-EN 61169-2 [77] mukaista type 9,52 -liitintä (IEC).

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että antenniverkossa liitosjohtoina käytetään standardin SFS-EN 60966-2-5 [78] mukaisia johtoja mm. riittävän sähkömagneettisen suojauksen varmistamiseksi.

27 27 § Antenniverkon ja -järjestelmän muut rakenneosat

Määräyksessä edellytetään, että antenniverkon ja -järjestelmän kaikki rakenneosat ovat standardien mukaisia. Kaapeleita ja liittämistarvikkeita koskevat nimenomaiset vaatimukset on annettu määräyksen 26 §:ssä (ks. kohta 26) ja tässä määräyksen pykälässä annetaan muita rakenneosia koskevat vaatimukset.

Standardien mukaisten rakenneosien käytön edellyttäminen on perusteltua, jotta antenniverkosta ja -järjestelmästä rakennetaan laadukas, luotettava ja pitkäikäinen.

On hyvä huomata, että määräyksen luvussa 3 (ks. kohdat 8, 9 ja 10) on annettu tähän pykälään liittyviä, nimenomaisesti antennitelevisiovastaanottoa koskevia vaatimuksia, eli kyseisessä luvussa käsitellään mm. vastaanottoantenneja ja antennimaston rakennetta koskevia asioita.

Soveltaminen

Antenniverkon ja -järjestelmän rakenneosat, kuten vahvistimet, antennirasiat, jaottimet ja haaroittimet on valittava siten, että seuraavissa standardeissa esitetyt vaatimukset täyttyvät:

- SFS-EN 60728-3 [79] käsittelee verkon aktiivisia komponentteja
- SFS-EN 60728-4 [80] käsittelee verkon passiivisia komponentteja
- SFS-EN 60728-5 [81] koskee päävahvistinta
- SFS-EN 60728-6 [82] määrittää yhteisantenniverkossa ja -järjestelmässä nimenomaisesti televisiovastaanottotarkoituksessa käytettävien optisten lähettimien, vastaanottimien, vahvistimien, haaroittimien ja esimerkiksi liittimien ominaisuuksia.

Luku 9 Asennuskäytännöt

Tässä määräyksen luvussa annetaan sisäverkkojen asennustöitä koskevat vähimmäisvaatimukset.

28 28 § Sisäverkkojen asennukset

Määräyksessä edellytetään, että kaikki sisäverkot asennetaan siten, että tämän määräyksen vaatimukset näiden verkkojen järjestelmäarvoista sekä häiriönpäästöstä ja -siedosta täyttyvät. Näiden asennustöitä koskevien veloitteiden antaminen on perusteltua, jotta sisäverkot rakennetaan laadukkaiksi, pitkäikäisiksi ja käyttötarkoitustaan varmasti palveleviksi. Asennustyössä on syytä noudattaa valmistajan antamaa ohjeistusta, ja etenkin ulkotiloissa kaapeliliitokset on suojattava.

Lisäksi määräyksessä edellytetään, että kaikki sisäverkkojen kaapeloinnit päätetään molemmista päistä. Vaatimus on perusteltu, koska kaapelointien päättämättä jättäminen johtaisi käytännössä siihen, että asennettu verkko ei tosiasiallisesti olisi käytettävissä. Ilman päättämistä sisäverkoista ei myöskään voi tehdä määräyksessä vaadittuja testauksia (ks. kohdat 30, 31 ja 32).

Määräyksen 35 §:ssä (ks. Jakamot on valokuvattava) veloitetaan liittämään loppudokumentointiin valokuvat jakamoista ja niihin sijoitetuista päätepaneeleista, päätekoteloista, jatkoksista ja jaottimista. Valokuvista tulee käydä ilmi erityisesti päätepaneeleiden, -koteloiden ja jatkoksien sisäiset asennusmenetelmät. Valokuvaus on hyvä suorittaa heti asennuksen valmistuttua ennen paneeleiden/koteloiden kansien sulkemista.

Käytettävistä asennusmateriaaleista ja rakenneosista määrätään muutoin määräyksen luvussa 8 (ks. kohdat 25, 26 ja 27).

Soveltaminen

Käytännössä määräyksen vaatimusten täyttäminen edellyttää sitä, että asennustyöt tehdään suunnitelmallisesti ja huolellisesti käyttäen vaatimusten mukaisia materiaaleja ja tehtävään työhön tarkoitettuja työvälineitä.

Seuraavassa esitetään muutamia esimerkkejä asianmukaisista asennuskäytännöistä:

- Asennustöiden tekeminen suunnitellaan ennakolta ja töiden suorittamiseen varataan riittävästi aikaa, jotta esimerkiksi kaapelit saadaan sijoitettua kaapelireitteihin asianmukaisesti.
- Kaapeleita ei taivuteta yli sallittujen taivutussäteiden tai puristeta nippusiteillä niiden rakenteita rikki. Kaapelit puretaan keloilta pyörittämällä kela, ei kaapelista vetäen. On hyvä huomata, että vaurioitunutta kaapelia ei voi korjata vaan se on korvattava kokonaan uudella kaapelilla.
- Kaapit ja telineet kootaan valmistajan ohjeiden mukaisesti ja tarvittaessa kiinnitetään asianmukaisesti.
- Liitäntäasiat ja liittimet asennetaan valmistajan ohjeiden mukaisesti ja oikeita, valmistajan tarkoittamia työkaluja käyttäen.
- Kaapelit, tietoliikennesasiat, yms. merkitään asianmukaisesti.
- Ulkotiloissa kaapeliliitokset on suojattava vedeltä ja kosteudelta.

Kaikki kaapeloinnit päätetään molemmista päistään määräyksenmukaisiin liittimiin, ja tämän jälkeen liittimet asennetaan erikseen niitä varten tarkoitettuihin tietoliikennesasioihin, antennirasioihin, päätepaneeliin tai -koteloihin. Päättämiseksi ei siten riitä, että kaapeloinnin päihin laitetaan pelkkä liitin, ja asentamisessa ei saa käyttää esimerkiksi sähkökaapeleille tarkoitettuja rasioita. Esimerkiksi sisäverkkoa ja teleyrityksen verkkoa (optisia kuituja) ei siis saa jatkaa (hitsata) talojakamossa yhteen, vaan talojakamossa on oltava liitinpaneelit tai kytkentärimat, joihin sisäverkon kaapeloinnit on päätetty ja joihin teleyritys kytkee oman verkkonsa (ks. myös kohta 5 sisäverkon ja yleisen verkon rajapinnasta). Myöskään kategorian 6 ja ylempien kategorioiden parikaapeleita ei saa jatkaa johdinliitoksiin. Kaapelin tulee olla yhtenäinen ja ilman jatkoksia päättämiskohtien välillä.

Koska kaapelointi voi määritelmänsä (ks. kohta 3.6) mukaisesti sisältää passiivisia jatkoksia, vaatimus ei siis estä sitä, että alijakamoissa esimerkiksi sisäverkon optinen aluekaapelointi voidaan jatkaa suoraan optiseen nousukaapelointiin (ks. kohta 29). Kaikki tällaiset kaapeloinnit (ks. kohta 3.6) osana olevat passiiviset komponentit, kuten jatkokset sekä yhteisantenniverkon haaroittimet ja jaottimet, asennetaan valmiiksi siten, että kaapeloitu yhteys on päästä-päähän täysin käyttövalmis ja käyttämättömät lähdöt on päätetty.

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että asuinkiinteistöjen sisäverkkoasennuksissa noudatetaan ST-korttien 621.30 [83] ja 681.30 [36] ohjeita.

Traficom suosittelee, että kuitujen päättämiseen jätetään riittävästi työvaraa. Tällöin myös paneeliin voidaan tehdä jälkikäteen muutoksia ja myös liittimien vaihto onnistuu tarvittaessa.

29 29 § Yleiskaapelointijärjestelmän asennusten erityisvaatimukset

Määräyksessä edellytetään, että yleiskaapelointijärjestelmän asennustöissä noudatetaan yleiskaapelointistandardien mukaisia menettelyjä. Määräyksen

vaatimus tarkoittaa 28 §:ssä (ks. kohta 28) annettuja, yleisesti kaikkia sisäverkkoasennuksia koskevia vaatimuksia. Standardinmukaisen asennuskäytännön edellyttäminen on perusteltua, koska määräyksessä muutoinkin edellytetään noudattamaan yleiskaapelointistandardeja.

Standardisarja SFS-EN 50174 [23]-[25] edellyttää laatusuunnitelman laatimista, mutta asiaa on haluttu korostaa määräyksessä vielä erikseen. Mikäli laatusuunnitelma jää tekemättä, asennusten standardinmukaisuus jää tulkinnanvaraiseksi esim. testausten hyväksymisperusteiden ja liitinpäiden puhtauden todentamismenettelyn osalta.

Laatusuunnitelma on urakoitsijalle hyvä työkalu, jolla voidaan ennalta ehkäistä monet mahdolliset ongelmatilanteet. Laatusuunnitelmaa laatiessaan urakoitsija joutuu miettimään juuri niitä asioita, joista voi tulla ongelmia tai erimielisyyksiä osapuolien kesken asennusprojektin aikana tai sen jälkeen. Kun nämä asiat sovitaan riittävän tarkasti etukäteen laatusuunnitelmassa, ei hankalia tilanteita ja epämiellyttäviä yllätyksiä pääse syntymään. Laatusuunnitelmassa määritellään monia asioita, joilla on taloudellista merkitystä, ja siksi se olisi hyvä miettiä mahdollisimman valmiiksi jo tarjousvaiheessa.

Lisäksi määräyksessä edellytetään, että yleiskaapelointijärjestelmän kytkeminen teleyrityksen yleiseen viestintäverkkoon ja kytkennät kotijakamoissa ja kerrosjakamoissa tehdään ristikytkennöin. Tämä on perusteltua, jotta asennettuja kaapelointeja pystytään hyödyntämään huoneistokohtaisesti, eli eri teleyritykset voivat kytkeytyä eri huoneistoihin, ja jotta huoneistojen sisäisiä kaapelointeja voidaan vastaavasti hyödyntää ja kytkentöjä muuttaa joustavasti. Määräyksessä asetetaan laatuvaatimukset myös käytettäville kytkentäkaapeleille.

Määräyksessä edellytetään, että optinen nousukaapelointi päätetään kotijakamossa erilliseen kannelliseen päätekoteloon. Päätekotelon rakenteen tulee mahdollistaa optisten kuitujen asentaminen ja päättäminen niin, etteivät kuidut altistu mekaanisille rasitteille kuten liian jyrkille taivutuksille. Vaatimus on perusteltu, sillä käytettäessä esimerkiksi yhteistä RJ45-liitinpaneelia, jossa kuituadaptereille on varattu kytkentäaukot, ovat paneelin takana vapaasti roikkuvat kuidut alttiita vaurioitumaan ja likaantumaan huolto- ja ylläpitotöissä.

Lisäksi määräys edellyttää, että jos päättämisessä käytetään menetelmää, joka vaatii jatkossuojien käyttöä, tulee näitä varten olla päätekotelon sisäpuolella kiinteästi asennettu jatkossuojapidike. Vaatimus on perusteltu, sillä usein tarkastuksissa on havaittu käytettävän erilaisia teippivirityksiä.

Määräyksessä (29 §) myös edellytetään, että huoneistokohtaisen parikaapeloinnin ja optisen kaapeloinnin on muodostettava valmiiksi kytketty yhteys talojakamosta kotijakamoon. Vaatimus on perusteltu, koska tällöin huoneiston käyttäjä pystyy itse ottamaan tilaamansa palvelun käyttöön kotijakamossa ilman erillisiä kytkentöjä. Määräyksen vähimmäisvaatimus on kohdistettu nimenomaisesti asuinhuoneistoihin, koska erityisesti näille käyttäjille sisäverkon käyttöönoton helppous on korostuneen tärkeää.

Määräys edellyttää, että kotijakamossa on kytkettävä valmiiksi parikaapeliyhteys yhdelle asuinhuoneiston tietoliikenneserialle (ns. valmiuskytkentä). Tämä asia on merkittävä numerolla 1. Vaatimus on perusteltu, koska tällöin huoneiston käyttäjällä on heti käytettävissä toimiva yhteys yhdeltä tietoliikenneserialta.

Soveltaminen

Kaikki yleiskaapelointijärjestelmän asennukset tehdään standardisarjan SFS-EN 50174 mukaisesti:

- SFS-EN 50174-1 [23] käsittelee kaapeloinnin asennuksen spesifiointia ja laadunvarmistusta
- SFS-EN 50174-2 [24] käsittelee kaapeloinnin asennuksen suunnittelua ja asennuskäytäntöjä sisätiloissa
- SFS-EN 50174-3 [25] käsittelee kaapeloinnin asennuksen suunnittelua ja asennuskäytäntöjä ulkotiloissa

Standardin SFS-EN 50174-1 mukaan urakoitsijan tulee laatia laatusuunnitelma, jonka kaapeloinnin omistajan tai tämän edustajan tulee hyväksyä ennen kuin asennustyöt aloitetaan. Laatusuunnitelmassa urakoitsijan tulee esittää menetelmät ja periaatteet, joilla se varmistaa asennetun kaapeloinnin spesifikaationmukaisuuden. Standardissa SFS-EN 50174-1 on määritelty, mitä asioita laatusuunnitelman tulee vähintään sisältää.

Standardin vaatimusten mukainen laatusuunnitelmalomake on julkaistu ST-korttina 681.43 [84]. Mainittu ST-kortti ja sen liitteenä oleva täyttöohje on laadittu niin, että ne ohjaavat urakoitsijaa asianmukaisen laatusuunnitelman laatimiseksi.

Määräyksen mukaan talo- ali-, kerros- ja kotijakamoissa tapahtuvat ristikytkennät ja laiteliitännät tulee toteuttaa kytkentäkaapelein. Kytkentäkaapelien tulee vastata suorituskyvyltään, rakenteeltaan ja muilta ominaisuuksiltaan määräyksen 26 §:ssä esitettyjä pysyvän siirtotien rakenneosien vaatimuksia. Määräyksen vaatimus koskee vain sisäverkkoa. Tästä huolimatta määräys kattaa myös talojakamot, sillä talojakamossa voi olla kiinteistön omistajan tai haltijan tai käyttäjien hallinnassa olevia, yleisen viestintäverkon ja 5 §:n 1 momentissa tarkoitettun päätteen väliin kytkettäviä aktiivilaitteita ja tätä kautta myös vaatimuksen piiriin kuuluvia sisäverkon ristikytkentöjä ja laiteliitäntöjä. Määräys edellyttää myös, että huoneistokohtainen parikaapelointi ja optinen kaapelointi kytketään valmiiksi niin, että kaapelointi muodostaa valmiiksi kytketyn yhteyden talojakamosta kotijakamoon.

Huoneistokohtaisten aluekaapeloinnin ja nousukaapeloinnin vähintään neljän optisen kuidun on muodostettava valmis yhteys talojakamosta kotijakamoon. Esimerkiksi mikäli nämä osajärjestelmät päätetään alijakamossa, ne on ristikytkettävä kytkentäkaapelein yhteen vasta suorituskyvymittausten suorittamisen jälkeen. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää yhtenäistä kaapelia olosuhteiden sen salliessa, tai aluekaapeloinnin kuidut voidaan jatkaa alijakamossa suoraan nousukaapeloinnin kuituihin.

Suosituksset

Traficom suosittelee, että yleiskaapelointijärjestelmän asennustoissa noudatetaan ST-kortin 681.30 [36] ohjeita.

Luku 10 Testaaminen ja tarkastaminen

Tässä määräyksen luvussa annetaan vähimmäisvelvoitteet sisäverkkojen testaamisesta ja tarkastamisesta.

Testaukseen kuuluvat mittausten lisäksi myös kalibrointi, testauskoonpanon rakentaminen ja alkuasetusten tekeminen. Sisäverkon mittaaminen on se keino, jota testauksessa käytetään tarvittavan tiedon hankkimiseksi kaapeloinnista.

30 30 § Sisäverkkojen testaaminen ja tarkastaminen

Määräyksen mukaan kaikkien:

- rakennettujen sisäverkkojen,
- uudistettujen, eli olemassa olevien sisäverkkojen tilalle tai rinnalle rakennettujen kokonaan uusien sisäverkkojen ja
- kunnostettujen (ks. kohta 3.22) sisäverkkojen muutetuilta osin vaatimustenmukaisuus on mitattava ja tarkastettava ennen verkon tai kunnostettaessa verkon osan käyttöönottoa.

Tehtyjen asennusten testaaminen ja tarkastaminen on tärkeää, jotta voidaan todeta, että sisäverkko on laadukas ja toimiva sekä vaatimusten eli määräysten, standardien, ohjeiden ja sopimusten mukainen. Käytännössä verkon testaa ja tarkastaa se teleurakoitsija, joka on suorittanut asennustyöt.

Mittaukset tehdään aina käyttäen kalibroituja mittauslaitteita. Tämä on perusteltua, koska mittauslaitteiden tarkkuus huononee ajan kuluessa ja siksi ne onkin kalibroitava valmistajan ohjeiden mukaisesti. Ainoastaan oikein näyttämään säädetyillä mittauslaitteilla saadaan aikaan luotettavat mittaustulokset.

Määräyksen 31 §:ssä (ks. kohta 31) määrätään yleiskaapelointijärjestelmän vähimmäismittauksista ja 32 §:ssä (ks. kohta 32) antenniverkon ja -järjestelmän vähimmäismittauksista.

Ennen sisäverkkojen käyttöönottoa verkon toteutus ja asennusten laatu tarkastetaan mittausten lisäksi dokumenttien perusteella ja aistinvaraisesti. Tämä on perusteltua, jotta voidaan varmistua siitä, että asennettu verkko vastaa määräyksiä ja suunnitelmia, ja että se palvelee käyttötarkoitustaan.

Tehtyjen mittausten ja tarkastusten dokumentoinnista määrätään määräyksen 34 §:ssä (ks. kohta 34).

Soveltaminen: mittaaminen

Kaikkien sisäverkkojen, eli niin yleiskaapelointijärjestelmien, antenniverkkojen ja -järjestelmien kuin esimerkiksi mahdollisten langattomien verkkojen asennukset mitataan kalibroiduilla mittauslaitteilla. Kalibroidun mittauslaitteen käyttäminen tarkoittaa sitä, että kalibrointi on suoritettu laitteen valmistajan ohjeiden mukaisesti, ja että mittauslaitteen kalibrointiväli ei ole ylittynyt.

Seuraavassa on lueteltu tyypillisiä kiinteiden sisäverkkojen mittauslaitteita:

- yhteisantenniverkko ja -järjestelmä
 - signaali-/kohinageneraattori
 - tasomittari (taajuusalueelle 5 - 1000 MHz)
 - kaapelitutka
- yleiskaapelointijärjestelmä
 - parikaapelitesteri
 - optinen tehomittapari
 - valokaapelitutka

Soveltaminen: tarkastaminen

Tarkastaminen suoritetaan tutkimalla sisäverkon kokoonpano dokumenttien perusteella ja aistinvaraisesti. Erityisesti yleiskaapelointijärjestelmistä laaditaan ennen asennusta suunnitteluvaiheessa laatusuunnitelma, jonka määrittelyjen mukaisesti tarkastus voidaan tehdä. Tarkastettavia asioita ovat:

- 1) Kaapeloinnin, kaapeliteiden ja laitetilojen asennukset
Käytännössä tarkastetaan mm. kaapeliteiden toteutus, kaapeleiden ja johtimien asennukset kaapeliteillä, kaapeleiden läpiviennit ja palokatkot, kaapeleiden asennukset ja hallinta laitetiloissa, kaapeleiden päättämiset ja laitetilojen toteutukset.
- 2) Sähkönsyötön, maadoitusten ja potentiaalintasausten toteutus
Käytännössä tarkastetaan, että laitetilojen sähkönsyöttö ja maadoitukset on toteutettu vaatimusten mukaisesti.
- 3) Verkon rakenne ja mitoitus
Tutkitaan, että sisäverkon rakenne ja mitoitus on vaatimusten ja suunnitelmien mukainen.
- 4) Verkon merkinnät ja piirustukset
Tarkastetaan, että tietoliikennesasioiden, antennirasioiden, kytkentäpaneelien, kaapeleiden ja telineiden merkinnät on tehty ja dokumentoitu. Talo- ja alijakamoissa kytkentäpaneelin merkinnät tulee tehdä huoneistonumeroin tai -tunnuksin. Tarkastuksessa huolehditaan siitä, että dokumentit ovat selkeitä ja vastaavat kaikilta osin verkon rakennetta ja toteutusta sekä tämän määräyksen vaatimuksia verkon dokumentoinnin vähimmäistasosta (ks. kohdat 34 ja 35).
- 5) Asennusten laatu
Tarkastetaan dokumenttien perusteella ja aistinvaraisesti esim. tietoliikennesasioiden ja mahdollisten keskityskohtien asennus.

Optisten siirtoteiden rajapinnoissa olevien optisten liittimien ja adaptereiden puhtaus ja kunto tarkastetaan tarvittaessa standardin SFS-EN 61300-3-35 [3] mukaisella kuitumikroskoopilla. Tarkastus tulee suorittaa, jos esimerkiksi kuitujen mittaustulokset eivät ole määräyksen vaatimissa rajoissa. Standardin kohdan 5.4.2 mukaisesti kuitumikroskoopin tulee kyetä näyttämään ympyrän halkaisijaltaan vähintään 250 µm alueen standardin mukaisella 2 µm erottelukyvyltä.

Liitinpäät sekä liitinadapterit puhdistetaan liasta ennen mittausta ja kuidun käyttöönottoa. Kuitumikroskoopilla tarkastettaessa naarmuja tai virheitä, kuten koloja, säröjä tai lohkeamia, ei saa esiintyä liitinpäissä kooltaan suurempina tai lukumäärältään enemmän kuin standardissa SFS-EN 61300-3-35 on määritelty.

Määräyksessä ei aseteta velvoitteita tarkastettujen liittimien dokumentoinnin tarkkuudelle ja laajuudelle, joten asiasta tulee sopia erikseen tilaajan kanssa etukäteen laatusuunnitelmassa ennen tarkastustyön aloittamista. Jotta saadut urakkatarjoukset ovat vertailukelpoisia, tilaajan tulisi ottaa asia huomioon ja määritellä omat vaatimuksensa jo tarjouspyynnössä (esim. sähkötyöselostuksessa) urakoita kilpailutettaessa.

Suosituksset

Traficom suosittelee, että optisten siirtoteiden rajapinnoissa olevien optisten liittimien ja adaptereiden puhtauden ja kunnan tarkastamiseen käytetään videomikroskooppia ja järjestelmää, joka mahdollistaa kuvien tallentamisen. Lisäksi on suositeltavaa käyttää tarkastuslaitteistoa, joka skannaa ja analysoi liitinpäiden ja tekee automaattisesti PASS/FAIL-päätöksen standardin SFS-EN 61300-3-35 [3] kriteerein. On kuitenkin syytä muistaa, että mittaustuloksesta tulee dokumentoida myös suorituskyykyyn vaikuttavat parametrit, ei pelkkää pass/fail -lopputulosta. Traficom suosittelee noudattamaan ja soveltamaan yleiskaapelointijärjestelmien mittauksissa ja tarkastuksissa ST-kortteja 681.02 [85] ja 681.42 [86].

31 31 § Yleiskaapelointijärjestelmän testaaminen

Tässä määräyksen pykälässä määrätään rakennetuista, uudistetuista tai kunnostetuista yleiskaapelointijärjestelmistä suoritettavista vähimmäismittauksista.

Pykälässä määritellään mitä parikaapeloinneista ja optisista kaapeloinneista mitataan, mistä mittaukset suoritetaan ja millaisilla mittauslaitteilla. Tämä on perusteltua, jotta yleiskaapelointijärjestelmistä mitataan systemaattisesti kaikki tarvittavat tekijät oikeilla mittauslaitteilla.

Tehtyjen mittausten dokumentoinnista määrätään tämän määräyksen 34 §:ssä (ks. kohta 34). Lisäksi on hyvä huomata, että saatujen mittaustulosten perusteella määräyksen 35 §:n mukaisesti loppudokumentteihin (ks. kohta 35) tulee arvioida sitä, mitä palveluja verkko mahdollistaa.

Soveltaminen: parikaapelointi

Parikaapeloinnin siirtotekninen suorituskyky mitataan osajärjestelmittäin pysyvän siirtotien rajapinnoista (ks. kohta 34). Pysyvä siirtotie (ks. kohta 3.7) ei sisällä ristikytkentöjä ja esimerkiksi kotikaapeloinnissa se muodostuu kotijakamon kytkentäpaneelin ja tietoliikennesierasian välisestä kaapelista sekä liitoksista molemmissa päissä.

Jos toimitilakiinteistössä kerroskaapelointi ulottuu ensivaiheessa vain keskityskohtaan, mitataan suorituskyky CP (Consolidation Point, keskityskohta) -siirtotien rajapinnoista. Kun CP-siirtotie myöhemmin laajennetaan pysyväksi siirtotieksi, mitataan tämä silloin pysyvän siirtotien rajapinnoista.

Kategorian 6 komponenteilla toteutetun parikaapeloinnin kaikki pysyvät siirtotiet mitataan standardin SFS-EN 50174-1 [23] liitteen E mukaisin parametrein ja soveltaen kyseisen spesifikaation mukaisia näytteenoton tasoja. Suorituskyvyn hyväksymiskriteerinä on, että pysyvä siirtotie täyttää sille määritellyn suorituskykyluokan vaatimukset, mikäli se on pysyvän siirtotien asennuspituuden perusteella käytännössä mahdollista. Tämän määräyksen (ks. kohta 12) mukaan 90 metriä pitkän tai sitä lyhyemmän parikaapeloinnin suorituskykyluokka on vähintään E. Kun kaapeloinnin pituus on tätä suurempi, siirtoteiden suorituskyvyn tulee täyttää □.2 §:ssä määritellyt kaapeloinnin pituuden mukaan määräytyvät vähimmäisvaatimukset.

Kategorian 6 komponenteilla toteutetun parikaapeloinnin mittauslaitteiston tulee täyttää standardin SFS-EN 50174-1 [23] liitteessä E määritellyt tasovaatimukset, joita mitattava suorituskykyluokka edellyttää. Mittauslaitteiston tulee olla kalibroitu valmistajan ohjeiden mukaisesti, ja mittauslaitteen kalibrointiväli ei saa olla ylittynyt.

Mittauksissa tulee ottaa huomioon myös mittaustarkkuus. Standardin SFS-EN 61935-1 mukaan pysyvän siirtotien tasavirtasilmukaresistanssin mittaustarkkuuden tulee olla $\pm(1 \Omega + 1 \%)$. Jos pysyvän siirtotien pituus on esimerkiksi 180 m, saa tasavirtasilmukaresistanssi olla enintään 34,2 Ω . Esimerkin tapauksessa vaadittava mittaustarkkuus on siis $\pm 1,3 \Omega$.

Telekaapeleilla toteutetun aluekaapeloinnin osalta on tarkistettava, että parien johtimien kytkentäjärjestys on telekaapelin värijärjestelmän mukainen ja että kaapeloinnissa ei esiinny johtimien katkoksia, eikä johtimien välisiä tai johtimien ja kaapelin metallivaipan välisiä oikosulkuja. Tarkistus voidaan suorittaa esimerkiksi tähän tarkoitukseen sopivalla kenttäpuhelimella. Tarkistuksen tarkoituksena on varmistaa toimiva galvaaninen yhteys telekaapelilla toteutetun aluekaapeloinnin päätteiden välillä.

Soveltaminen: optinen kaapelointi

Kuten parikaapeloinnissa, myös optisessa kaapeloinnissa kaikki pysyvät siirtotiet mitataan osajärjestelmittäin.

Optisessa kaapeloinnissa suorituskyvyn hyväksymiskriteerinä on, että pysyvän siirtotien vaimennus määritellyillä aallonpituuksilla on enintään 12 §:ssä määritellyn suuruinen (ks. kohta 12).

Optisen pysyvän siirtotien vaimennus mitataan tehomittaparilla tai valokaapelitutkalla standardin EN 61280-4-2 [87] mukaisesti ja kyseisen standardin vaatimusten mukaisilla laitteilla. Laitteiden tulee olla kalibroitu valmistajan ohjeiden mukaisesti, eikä kalibroitiväli saa olla ylittynyt.

Suosituksset

Traficom suosittelee noudattamaan ja soveltamaan yleiskaapelointijärjestelmien mittauksissa ST-korttia 681.42 [86].

32 32 § Antenniverkon ja -järjestelmän testaaminen

Tässä pykälässä annetaan antenniverkon ja -järjestelmän mittaamisen vähimmäisvelvoitteet. Tällaisten vähimmäismittausvaatimusten antaminen on perusteltua, jotta kaikista verkoista ja -järjestelmistä suoritetaan kaikki oleelliset toimivuuden ja suorituskyvyn mittaukset.

Jos yhteisantenniverkon jokin osa on toteutettu käyttäen optista kaapelointia, kyseinen kaapelointi mitataan siten kuin tämän määräyksen 31 §:ssä (ks. kohta 31) määrätään. Käytännössä yhteisantenniverkossa optisella kaapeloinnilla voidaan toteuttaa suurissa kiinteistöissä rakennusten välisiä kaapelointeja (ks. kohta 3.3 ja kohta 7).

On hyvä huomata, että määräyksen edellyttämät vahvistinmittaukset voidaan käytännössä suorittaa vasta, kun yhteisantenniverkko on liitetty yleiseen (langattomaan tai langalliseen) verkkoon. Näin ollen niissä tilanteissa, joissa yhteisantennijärjestelmän vahvistin on teleyrityksen omaisuutta (ks. kohta 5), määräyksen vaatimukset eivät koske sisäverkon omistajaa eli kiinteistöä. Toisin sanoen jos teleyritys omistaa kiinteistön vahvistimen, sisäverkon teleurakoitsijan ei tarvitse mitata tätä vahvistinta.

Tehtyjen mittausten dokumentoinnista määrätään tämän määräyksen 34 §:ssä (ks. kohta 34).

Soveltaminen

Määräyksen lähtökohtana on, että antenniverkon jokaisesta antennirasiasta mitataan passiivisen antenniverkon (jakoverkon) signaalitasot ala- ja ylärajataajuuksilla (47 ja 1000 MHz).

Taajuusvastemittaus toteutetaan kytkemällä kiinteistön tähtipisteeseen kohinageneraattori, jonka lähettämän (taajuusalueella 47 - 1000 MHz ja tyypillisesti signaalitasolla n. 90 dB μ V) valkoisen kohinan taso, eli rasian jännitetaso mitataan kaikista antennirasioista. Lisäksi mitataan antenniverkkoon syötetyt signaalitasot. Tasot mitataan vähintään verkon ala- ja ylärajataajuuksilta. Käytännössä usein myös näiden välisiltä taajuuksilta suoritetaan mittauksia. Tyypillisiä mittaustaajuuksia ovat 47 MHz, 146 MHz, 300 MHz, 606 MHz ja 862 MHz.

Koska monien käytössä olevien mittauslaitteiden (kohinageneraattorit ja antennimittarit) taajuuskaista loppuu kuitenkin 862 MHz:iin, määräyksessä on mahdollistettu myös näiden laitteiden käyttö. Tällöin mitataan ylärajataajuuden (862 MHz) signaalitaso ja 1000 MHz:n taso lasketaan vähentämällä saadusta mittaustuloksesta 1,5 dB.

Saatujen tulosten perusteella jokaiselle antennirasiolle lasketaan ja dokumentoidaan antenniverkon vaimennus ja sen aiheuttama vaimennus mitatuilla ala- ja ylärajataajuuksilla (47 ja 1000 MHz). Verkon vaimennusta laskettaessa tulee huomioida myös mahdollinen ero antenniverkkoon syötetyissä signaalitasoissa. 13 §:n mukaan signaalitaso ei saa myöskään vaimentua jakoverkossa 1000 MHz:llä yli 45 dB:ä.

Tuloksissa tarkastellaan verkon maksimi- ja minimivaimennukset. Käytännössä esimerkiksi (ks. kohta 13) antennirasiassa vierekkäisten kanavanippujen signaalitason ero saa olla enintään 6 dB yhteisantenniverkoissa maanpäällisessä televisiovastaanotossa (DVB-T ja DVB-T2) ja 3 dB kaapelitelesivovastaanotossa.

Mitattujen vaimenemien perusteella lasketaan vahvistimen minimi- ja maksimilähtötasot verkossa välitettävien signaalimuotojen osalta (ks. jäljempänä antennijärjestelmän vahvistimen mittauksia koskeva kohta 1).

Antenniverkon vahvistimen tuloista ja lähdöistä mitataan vähintään seuraavassa luetellut asiat:

1) signaalitasot

Vahvistimien tulotaso, eli signaalitaso vahvistimen tuloissa tulee mitata ja säätää siten, että riittävä signaali-kohinasuhde saavutetaan muuttuvissakin olosuhteissa.

Vahvistimien lähtötaso, eli signaalitaso vahvistimien lähdöissä mitataan ja säädetään vahvistimen valmistajan ja verkkosuunnitelmien mukaisesti (ks. myös edellä passiivisen yhteisantenniverkon mittauksia koskeva kohta 1 antennirasioiden signaalitasojen mittauksesta) siten, että antennirasioihin saadaan oikea signaalitaso (ks. kohta 13).

2) modulaatiovirhesuhde eli MER-arvo

Modulaatiovirhesuhdemittaus (MER, Modulation Error Ratio) kuvaa vastaanotetun signaalin laatua. Se kertoo miten tarkasti vastaanotin sijoittaa vastaanotetut symbolit oikein I/Q-tasossa.

MER-arvojen vahvistimien lähdöissä tulee olla vähintään:

- DVB-T-vastaanotossa 26 dB
- DVB-T2-vastaanotossa 25 dB
- DVB-C (128 QAM) -vastaanotossa 29 dB
- DVB-C (256 QAM) -vastaanotossa 32 dB

Jos yhteisantenniverkon osa on toteutettu käyttäen optista kaapelointia, kyseinen kaapelointi mitataan siten kuin 31 §:ssä määrätään.

Luku 11 Dokumentointi

Tässä määräyksen luvussa määrätään sisäverkkojen dokumentoinnista. On hyvä huomata, että dokumentointi koskee kaikkia erilaisia sisäverkkoja (ks. kohta 2).

Sisäverkkojen huolellinen dokumentointi kaikissa verkon elinvaiheissa on verkon omistajan, eli kiinteistön omistajan ja haltijan etu, koska ilman ajantasaista dokumentaatiota sisäverkon ylläpito ja esimerkiksi vikojen tai häiriöiden selvittäminen on usein hankalaa ja kallista.

33 33 § Suunnitteludokumentointi

Tässä pykälässä määrätään sisäverkkojen suunnittelun dokumentoinnista. Suunnittelun dokumentoinnin vähimmäisvelvoitteet on lisätty tähän määräykseen siksi, että rakennettavien, uudistettavien tai kunnostettavien verkkojen ja niihin liittyvien asennusten huolellinen suunnittelu muodostavat pohjan sisäverkkojen niin taloudelliselle kuin teknisellekin toteutukselle. Suunnittelulla määritellään verkkojen toteutus ja asetetaan vaatimukset tekniselle toimivuudelle.

Suunnitteludokumentointi paitsi helpottaa asennustöiden tekemistä ja verkon käyttöönottoa (kuten järjestelmäarvojen säätämistä), se mahdollistaa myös suoritettujen asennusten määräysten- ja sopimustenmukaisuuden todentamisen.

Soveltaminen

Rakennettavista, uudistettavista eli olemassa olevan sisäverkon rinnalle tai tilalle rakennettavista, sekä kunnostettavista sisäverkoista kunnostamista koskevilta osin on laadittava suunnitteludokumentit. Täydellinen suunnitteludokumentti on laadittava vain uudesta rakennettavasta verkosta, ei käyttöön jätettävästä vanhasta verkosta (ks. alla kohta 2). Dokumentit laaditaan käytännössä ennen asennustöiden kilpailuttamista.

Suunnitteludokumenteissa esitetään kiinteistöön tai rakennukseen rakennettavien, uudistettavien tai kunnostettavien sisäverkkojen kokonaiskuva ja laajuus. Suunnitteludokumenteista tulee myös ilmetä suunniteltu verkon suorituskyky.

Suunnitteluvaiheen dokumenteista tulee riittävällä tarkkuudella esittää ainakin seuraavat asiat:

- 1) Rakennettavien tai kunnostettavien eri sisäverkkojen tyypit ja rakenne (johtokaaviosuunnitelmat)
Suunnitteludokumenteissa kuvataan, mitä kaikkia verkkoja (kuten yleiskaapelointijärjestelmä ja antenniverkko/-järjestelmä) rakennetaan tai miten verkkoa kunnostetaan ja millainen näiden verkkojen rakenne tulee olemaan.
- 2) Sisäverkkoa uudistettaessa tieto mahdollisista rinnalle jätettävistä sisäverkoista

Jos sisäverkko uudistetaan (ks. kohta 3.21) ja käyttöön aiotaan jättää myös olemassa oleva sisäverkko, suunnitteludokumenteissa kerrotaan selvästi tästä, jotta osataan olla muuttamatta olemassa olevaa sisäverkkoa.

- 3) Huoneistonumerointi
Jos sisäverkko on useassa eri huoneistossa, suunnitteludokumentteihin tulee kaikkiin tarpeellisiin kohtiin merkitä huoneistojen numerot, jotta suunnitelmista ilmenee huoneistokohtaiset suunnitellut asennukset.
- 4) Liityntäkaapelien sisääntulot
Suunnitelmiin merkitään teleyritysten liityntäkaapeleiden sisääntulot, eli tiedot siitä, mistä ja millaisin rakentein liityntä- eli talokaapelit tulevat talojakamoon.
- 5) Antennit ja antennimaston paikkaehdotus
Jos asennettavaan sisäverkkoon kuuluu antenni, suunnitteludokumentteihin merkitään niiden tiedot ja suunniteltu asennuspaikka. Asennuspaikan suunnittelu tehdään käytännössä etukäteismittauksin. Antennimaston varsinainen sijoitus voi muodostua asennustöiden yhteydessä muuksikin kuin mitä suunnitelmissa on ehdotettu, koska teleurakoitsija etsii vastaanottopisteelle käytännössä optimaalisimman paikan.
- 6) Suunniteltu suorituskyky ja järjestelmäarvot
Sisäverkkojen suunniteltu suorituskyky ja järjestelmäarvot merkitään selvästi, osoitetaan esimerkiksi yleiskaapelointijärjestelmän suunniteltu suorituskyky (eri pysyvien siirtoteiden suorituskykyluokitus) ja ympäristöluokitus. Tavanomaisesti yleiskaapelointijärjestelmän suorituskyky ja esim. asennukset suunnitellaan käyttäen yleiskaapelointistandardeissa [18] - [22] määriteltyä laatusuunnitelmaa, jota hyödynnetään myös verkon mittauksessa ja tarkastuksessa.

Jos kiinteistöön tai rakennukseen rakennetaan esimerkiksi yhteisantenniverkko ja -järjestelmä, suunnitteludokumentteihin tulee merkitä taajuusalue (tämän määräyksen mukaisesti, vähintään 5 - 1000 MHz), jolle verkko mitoitetaan ja komponentit valitaan. Dokumenteista tulee myös selvittää yhteisantenniverkon ja -järjestelmän suunniteltu mitoitus, kuten verkon vaimennukset.
- 7) Päävahvistimen ja tähtipisteiden rakenne ja sijoitus
Antenniverkon ja -järjestelmän päävahvistimen ja tähtipisteiden (kuten kiinteistön tähtipiste, huoneistojen tähtipisteet) rakenne ja suunniteltu sijainti kuvataan yksityiskohtaisesti, jotta nämä osataan rakentaa suunnitelman mukaiseksi.
- 8) KytKentäpaikkojen numerointi, rakenne ja sijainti
KytKentäpaikkojen numerointi ja merkinnät, rakenne ja sijoitus kiinteistöön suunnitellaan etukäteen.
- 9) RistikytKentöjen kytKentäluettelot

Sisäverkon ristikytkenneiden kytkennot suunnitellaan ja dokumentoidaan ennen asennustöiden aloittamista (huomaa myös edellä kuvailtu vaatimus huoneistonumeroinnista).

- 10) Tietoliikenne- ja antennirasioiden ja muiden liitännäisrasioiden esimerkkityypit ja sijoitus
Kaikkien verkon liitännäisrasioiden esimerkkityypit ja fyysiset sijainnit merkitään tarkasti suunnitteludokumentteihin.
- 11) Suunnitellut materiaalit ja mahdolliset asennettavat laitteet
Kaikki sisäverkoissa käytetyt materiaalit, kuten kaapelien esimerkkityypit ja liittimien malliesimerkit ja vaatimuksenmukaisuus, dokumentoidaan, jotta verkon rakenneosat osataan hankkia siten, että niillä pystytään toteuttamaan asennukset suunnitelmien mukaisesti.

Jos sisäverkkoon aiotaan asentaa joitakin laitteita, kuten vaikkapa yleiskaapelointijärjestelmän käyttämiseksi kytkimiä, tämä kerrotaan suunnitteludokumenteissa.
- 12) Kaapelireitit
Käytettävät kaapelireitit (niin olemassa olevat kuin rakennettavatkin) suunnitellaan mahdollisimman tarkasti etukäteen. Suunnitelmissa on hyvä kuvata kaapelireittien sijainti ja tyyppi (esim. kaapelihylly, putkitus).
- 13) Kaapelien suunnittelupituudet
Kaapelien suunnittelupituuksia hyödynnetään paitsi verkon järjestelmäarvojen suunnittelussa myös materiaalihankinnoissa. Suunnittelupituuksia ovat lyhin ja pisin pituus.

Yleiskaapelointijärjestelmän suunnitteludokumentteihin esimerkiksi merkitään parikaapeloinnin ja optisen kaapeloinnin pysyvien siirtoteiden lyhimät ja pisimmät pituudet erikseen.
- 14) Laitetilojen, kaappien, koteloiden ynnä muiden sellaisten varustukset, lukitus ja sijainnit
Kaikki kiinteistöillä jo olevat tai sinne rakennettavat tai asennettavat laitetilat, kaapit, kotelot yms. merkitään suunnitteludokumentteihin. Dokumenteissa ilmoitetaan näiden sijainnit, nimet/numerot, rakenne, sisältö, lukitukset, yms. asennustöissä tarvittavat tiedot.
- 15) Sähkönsyötöt mahdollisine varmuuksineen
Sisäverkon tarvitsemat sähkönsyötöt ja esimerkiksi laitetiloihin asennettavat sähköpistorasiat suunnitellaan ja dokumentoidaan ennen asennustöiden aloittamista. Jos sähkönsyötölle on tai rakennetaan varmuuksia (erityisesti toimitilakiinteistöissä), myös nämä kaikki dokumentoidaan.
- 16) Maadoitukset ja potentiaalintasaukset
Sisäverkkojen maadoitukset ja potentiaalintasaukset, eli näiden rakenne ja liittyminen kiinteistön maadoitusjärjestelmään suunnitellaan ja kuvataan huolellisesti.

- 17) Paloturvallisuutta koskevat mahdolliset kohdekohtaiset erityisvaatimukset.
Paloturvallisuustekijät (ks. kohta 20) huomioidaan sisäverkon suunnittelussa ja mahdolliset asennuskohteelle kohdistuvat paloturvallisuuden toteuttamiseen liittyvät erityisratkaisut sekä -vaatimukset kuvataan suunnitteludokumenteissa.

Suosituksset

Traficom suosittelee noudattamaan ja soveltamaan sisäverkkojen laitteiden ja tilojen merkitsemisessä ST-korttia 51.25 [88].

34 34 § Tarkastuspöytäkirjat

Teleurakoitsija on velvollinen suorittamaan tarkastuksen rakentamalleen sisäverkolle sekä laatimaan tästä tarkastuksesta pöytäkirjan, josta ilmenee tämän määräyksen vaatimusten täyttyminen. Tässä määräyksen pykälässä annetaan vähimmäisvaatimukset tarkastuspöytäkirjan sisällölle.

Pykälän vaatimukset liittyvät oleellisesti tämän määräyksen luvussa 10 (ks. kohdat 30, 31 ja 32) annettuihin vaatimuksiin sisäverkkojen mittauksesta ja tarkastuksesta.

Tarkastusten ja mittausten tekeminen ja niistä pöytäkirjan laatiminen on tärkeää, jotta voidaan todeta asennetun verkon täyttävän kaikki sille niin määräyksissä kuin sopimuksissakin annetut vaatimukset. Tästä syystä tarkastuspöytäkirjat on laadittava ja luovutettava työn tilaajalle hyvissä ajoin ennen verkon käyttöönottoa. Teleurakoitsijan tulee myös kahden vuoden ajan säilyttää tarkastuspöytäkirjoja itsellään, jotta verkon käytön alkuvaiheissa nämä asiakirjat ovat saatavilla työn suorittajaltakin.

Soveltaminen

Tavanomaisesti tarkastuspöytäkirja laaditaan kullekin sisäverkon tyypille erikseen. Tarkastuspöytäkirjan muodosta ei kuitenkaan ole erityisiä vaatimuksia, kunhan siitä ilmenee kaikkia rakennettuja verkkoja koskien kaikki seuraavat asiat:

- 1) Ajankohdat, jolloin määräyksen mukaisuus on todettu
Pöytäkirjaan merkitään, minä ajankohtina tarkastus on suoritettu.
- 2) Vaatimusten mukaisuuden toteaja
Pöytäkirjaan merkitään kuka tai ketkä henkilöt ja mistä yrityksistä ovat tehneet tarkastuksen. Pöytäkirjaan on hyvä merkitä myös näiden tahojen yhteystiedot.
- 3) Selvitys tämän määräyksen 30 §:n 3 momentin (ks. kohta 30) edellyttämistä tarkastuksista
Pöytäkirjassa kuvataan asennetun kaapeloinnin, käytettyjen kaapeliteiden ja laitetilojen tarkastus siten, että pöytäkirjassa osoitetaan verkon täyttävän sille asetetut vaatimukset. Tarkastuksessa myös varmistetaan, että sähkönsyöttö, maadoitukset ja

potentiaalintasaukset on toteutettu asianmukaisesti. Verkosta laaditut loppudokumentit, verkon mitoitus ja merkinnät tarkistetaan.

- 4) Kuvaus mittauksissa käytetyistä testauskokoontenpanoista ja mittauslaitteista
Verkon suorituskyvyn ja toimivuuden mittaukset kuvataan siten, että tarkastuspöytäkirjasta ilmenee testauskokoontenpano ja käytetyt mittauslaitteet. Tarkastuspöytäkirjassa kerrotaan esimerkiksi passiivisen yhteisantenniverkon taajuusvasteiden mittauksessa käytetyn kohinageneraattorin tiedot mukaan lukien kohinageneraattorin lähtötasot.
- 5) Tämän määräyksen luvun 10 (ks. kohdat 30, 31 ja 32) edellyttämien mittausten tulokset
Tarkastuspöytäkirjaan sisällytetään tai liitetään dokumentoidut mittaustulokset kaikista suoritetuista mittauksista ja näiden perusteella lasketuista 32.2 §:n mukaisista suorituskykyarvoista. Ei riitä, että mittauksista dokumentoidaan vain pelkkä mittauksen lopputulos (pass/fail), vaan tarkastuspöytäkirjaan pitää liittää myös mittaustulokset pysyvän siirtotien suorituskykyyn vaikuttavista parametreista (ks. SFS-EN 50173-1). Näin osoitetaan, että verkko on toimiva ja suorituskyvyltään tämän määräyksen mukainen.
- 6) Selvitys tämän määräyksen 6 §:n 4 momentin edellyttämistä tarkistuksista.

Määräyksen 6 §:n 4 momentissa on annettu poikkeus parikaapeloinnin rakentamisvaatimukseen sisäverkkoa uudistettaessa. Tällöin vanhasta puhelinsisäjohtoverkosta on laadittava tarkastusasiakirja, johon kirjataan huoneistokohtaiset tulokset. Asiakirjasta on käytävä ilmi vanhan puhelinsisäjohtoverkon toimivuus ja se, että talojakamosta jokaiseen huoneistoon on vähintään yksi toimintakykyinen johdinpari.

Tarkastuspöytäkirjat laaditaan ennen verkkojen käyttöönottoa ja myös teleurakoitsija säilyttää ne vähintään kaksi (2) vuotta työn luovuttamisen jälkeen.

Suosituks

Traficom suosittelee käyttämään yleiskaapelointijärjestelmien sekä antenniverkkojen ja -järjestelmien tarkastuspöytäkirjoina ST-kortteja ST 611.40 [89], ST 681.40 [90] ja ST 621.40 [91].

Traficom suosittelee, että tarkastuspöytäkirjat luovutetaan sekä tulostettuina, että sähköisessä muodossa työn tilaajalle. Alan yleinen käytäntö on ollut, että yhteenvetoraportti luovutetaan tilaajalle paperiversiona ja yksittäiset tarkemmat raportit sähköisesti (CD/DVD tai USB-tikku).

35 35 § Loppudokumentointi

Kun sisäverkon asennus- ja muutostyöt ovat valmistuneet, laaditaan verkosta loppudokumentit. Käytännössä siis jos kiinteistölle on rakennettu

uusia sisäverkkoja (joko uudisrakennus tai uudistaminen) tai olemassa olevia verkkoja on kunnostettu, laaditaan näistä ajantasaiset dokumentit.

Loppudokumentoinnin, eli käyttöönoton dokumentoinnin tärkein tehtävä on antaa sisäverkon omistajalle verkon käytössä ja ylläpidossa tarvittavat dokumentit. Dokumentoinnin tulee ennen kaikkea vastata tehtyjä asennuksia ja se tulee luovuttaa työn tilaajalle ennen verkon käyttöönottoa, jotta dokumentit tulee varmasti laadittua.

Soveltaminen

Loppudokumenteissa esitetään kiinteistölle rakennettujen sisäverkkojen tai kunnostettujen sisäverkkojen kokonaiskuva ja laajuus. Täydellinen loppudokumentointi on laadittava vain kokonaan uudesta verkosta, ei käyttöön jätetystä vanhasta verkosta tai verkon osasta.

Jos uuden rakennetun verkon rinnalle jätetään uudistettaessa käyttöön vanha verkko, tulisi lähtökohtaisesti vanhasta verkosta olla olemassa dokumentointi, joka on siis edelleen relevantti. Jos tällaista vanhan verkon dokumentointia ei syystä tai toisesta ole, ei sellaista edellytetä tehtäväksi. Tällaisessa tapauksessa on tosin hyvä uuden verkon dokumenteissa lyhyesti mainita esimerkiksi, että "käytettävissä on myös aiempi ketjumainen yhteisantenniverkko".

Vastaavasti jos sisäverkkoa tai sen osaa on kunnostettu, ei ole välttämätöntä laatia täydellistä uutta loppudokumentointia tästä kunnostetusta verkosta. Loppudokumentointi voidaan tehdä merkitsemällä aiempiin verkon dokumentteihin esimerkiksi vaihdettujen osien tiedot.

Loppudokumentit tehdään ja luovutetaan töiden tilaajalle, eli käytännössä yleensä rakennuksen rakennuttajalle tai omistajalle ennen sisäverkon käyttöönottoa.

Loppudokumenteista tulee riittävällä tarkkuudella esittää ainakin seuraavat asiat:

- 1) Käytettävissä olevien eri sisäverkkojen tyypit ja rakenne (johtokaaviot) Loppudokumenteissa kuvataan mitä kaikkia verkkoja (kuten yleiskaapelointijärjestelmä ja antenniverkko/-järjestelmä) kiinteistöllä on ja millainen on näiden verkkojen rakenne.

Jos verkko on kunnostettu, merkitään loppudokumentteihin mahdolliset tehdyt rakenteelliset muutokset. Jos taas uudistettaessa uuden verkon rinnalle käyttöön on jätetty jokin vanha sisäverkko, on hyvä mainita asiasta myös uusien verkkojen dokumenteissa. Vanhasta verkosta ei kuitenkaan tarvitse laatia täysin uusia johtokaavioita.

- 2) Huoneistonumerointi Loppudokumentteihin merkitään kaikkiin tarpeellisiin kohtiin huoneistojen numerot, jotta dokumenteista ilmenee huoneistokohtaiset asennukset.
- 3) Liityntäkaapelien sisääntulot

Dokumentteihin merkitään teleyritysten liityntäkaapeleiden sisääntulot eli tiedot siitä, mistä ja millaisin rakentein liityntäkaapelit tulevat talojakamoon. Käytännössä tämä tarkoittaa siis tietoja siitä, mihin ja minkä teleyrityksen kiinteisiin yleisiin viestintäverkkoihin sisäverkko on liitetty tai voidaan liittää.

- 4) Antennit, antennimaston sijainti ja antennimaston lujuuslaskelmat Jos kiinteistöön on asennettu antennia, merkitään loppudokumentteihin näiden kaikki tiedot (kuten tyyppi) ja sijoitus eli antennimaston paikka. Lisäksi loppudokumenteissa esitetään antennimaston lujuuslaskelmat, eli selvitys masto- ja tukiputken kestävydestä.

Traficom suosittelee, että antennimaston lujuuslaskelma raportoidaan ST-kortissa 621.40 [91] esitetyn mukaisesti.

- 5) Suorituskyky ja järjestelmäarvot sekä arvio verkkojen mahdollistamista palveluista Sisäverkkojen suorituskyky ja järjestelmäarvot merkitään selvästi. Esimerkiksi osoitetaan yleiskaapelointijärjestelmän suorituskyky ja ympäristöluokitus sekä yhteisantenniverkon ja -järjestelmän taajuusalue (tämän määräyksen mukaisesti vähintään 5-1000 MHz) ja verkon vaimennukset (ks. kohta 32).

Lisäksi kirjataan arvio siitä, mitä palveluja verkon kautta, kokonaisuus huomioiden, voidaan tarjota. Yhteisantenniverkosta ja -järjestelmästä voidaan esimerkiksi todeta, että tavanomaisten televisiolähetysten välittäminen onnistuu. Yleiskaapelointijärjestelmästä taas arvioidaan pysyvien siirtoteiden asennuspituuksien ja mittaustulosten sekä verkkoon asennettujen laitteiden tai tehtyjen kytkentöjen perusteella sitä, millaisia sovelluksia järjestelmä tukee. Jos huoneistojen parikaapeloitu runkokaapelointi koostuu esimerkiksi kahdesta osuudesta, joiden asennuspituudet ovat vaikkapa 85 metriä ja 60 metriä, ja nämä kaapeloinnit on kytketty alijakamon ristikytkennässä suoraan yhteen (välissä ei siis ole aktiivilaitetta), on koko kaapeloinnin pituus 145 metriä, mikä ei välttämättä enää tue Ethernet-palvelujen välittämistä. Ohjeistusta yleiskaapelointijärjestelmästä tehtävien arvioiden tueksi löytyy standardin SFS-EN 50173-1 [18] liitteestä F.

- 6) Päävahvistimen ja tähtipisteiden rakenne ja sijoitus Antenniverkon ja -järjestelmän päävahvistimen ja tähtipisteiden (kiinteistön tähtipiste, huoneistojen tähtipisteet) rakenne ja sijainnit kuvataan yksityiskohtaisesti.
- 7) Kytkentäpaikkojen numerointi, rakenne ja sijainti Kytkentäpaikkojen numerointi/merkinnät, rakenne ja sijoitus kiinteistöön kuvataan.
- 8) Ristikytkentöjen kytkentäluettelot Tehdyt ristikytkentöjen kytkennät dokumentoidaan (huomaa myös vaatimus huoneistonumeroinnista).

- 9) Tietoliikennesasioiden, antennirasioiden ja muiden liitännärasioiden tyypit ja sijoitus
Kaikkien verkon liitännärasioiden tyypit (antennirasioissa esim. myös vaimennusluokka) ja fyysiset sijainnit merkitään tarkasti.
- 10) Käytetyt materiaalit ja mahdolliset asennetut laitteet
Kaikki sisäverkoissa käytetyt materiaalit, kuten kaapelien tyypit ja liittimien mallit ja vaatimuksenmukaisuus dokumentoidaan huolellisesti.
- Jos sisäverkkoon on asennettu jotakin kiinteistön omistajan tai haltijan hallintavastuuseen kuuluvia laitteita, kuten vaikkapa yleiskaapelointijärjestelmän käyttämiseksi kytkimiä, kuvataan näiden tiedot ja sijainnit loppudokumenteissa.
- 11) Kaapelien sijainnit, pituudet ja asennustapa
Kaapelit, niiden sijainnit, pituudet (metreinä) ja asennustapa merkitään niin tarkasti, että kaapeloinnin määräyksenmukaisuuden toteaminen onnistuu jälkikäteen.
- 12) Kaapelien, johtojen ja kuitujen numerointi
Kaikkien asennettujen kaapelien, johtojen ja kuitujen numerointi dokumentoidaan, jotta dokumenttien perusteella pystytään paikallistamaan kaapelit ja tunnistamaan niiden käyttötarkoitus.
- 13) Kaapelireitit
Loppudokumentteihin merkitään kaapelireitit, eli näiden sijainnit ja materiaalit ja esimerkiksi paloturvallisuustekijät, kuten läpivientien tiivistäminen, jotta esimerkiksi kaapeloinnin paikallistaminen kaapelien päiden ja fyysisen sijainnin perusteella onnistuu helposti jälkikäteen.
- 14) Laitetilojen, kaappien, koteloiden ynnä muiden sellaisten varustukset, lukitus, sijainnit ja kulkureitit
Kaikki kiinteistön laitetilat, kaapit, kotelot yms. merkitään loppudokumentteihin. Dokumenteissa ilmoitetaan näiden sijainnit, nimet/numerot, mitat, rakenne, sisältö, lukitukset, laitetiloihin kulku yms. tilojen käytössä tarvittavat tiedot.
- 15) Sähkönsyötöt
Sisäverkon sähkönsyötöt, eli esimerkiksi jakamoihin asennetut sähköpistorasiat dokumentoidaan huolellisesti. Myös sähkönsyötön mahdolliset varmennukset dokumentoidaan.
- 16) Maadoitukset ja potentiaalintasaukset
Sisäverkkojen maadoitukset ja potentiaalintasaukset eli näiden rakenne ja liittyminen kiinteistön maadoitusjärjestelmään kuvataan huolellisesti.
- 17) Paloturvallisuutta koskevat mahdolliset kohdekohtaiset erityisvaatimukset.
Mahdolliset paloturvallisuuden toteuttamiseen liittyvät erityisratkaisut, kuten vaikkapa palokatkot, kuvataan loppudokumenteissa.
- 18) Jakamot on valokuvattava

Kaikki jakamot ja niihin sijoitetut päätepaneelit, päätekotelot, jatkokset ja jaottimet on valokuvattava niin, että valokuvista käy selkeästi ilmi kaapeleiden asianmukainen asennustapa, liitännät ja jatkokset sekä päätepaneelien ja laitteiden asettelu. Valokuvista tulee käydä ilmi myös umpinaisten päätteiden ja jatkoksien sisäpuoliset asennusmenetelmät. Valokuvien perusteella tulee olla mahdollista todeta asennustyön määräyksenmukaisuus.

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että jos sisäverkkoa kunnostetaan tai uudistettaessa rinnalle käyttöön jätetään vanha sisäverkko, myös sen dokumentointi ajantasaistetaan kunnostuksen ja uudistuksen yhteydessä, jotta myös vanhasta verkosta olisi varmasti saatavilla verkon käyttöä helpottavat asiakirjat.

Traficom suosittelee noudattamaan ja soveltamaan yleiskaapelointijärjestelmien dokumentoinnissa ST-korttia 681.41 [92] ja sisäverkkojen laitteiden ja tilojen merkitsemisessä ST-korttia 51.25 [88].

36 36 § Asiakirjojen ylläpito ja säilytys

Tässä määräyksen pykälässä määrätään sisäverkon asiakirjojen ylläpidosta ja säilytyksestä. Sisäverkon omistaja tai haltija vastaa verkon asiakirjoista.

Sisäverkon asiakirjat, eli käytännössä loppudokumentit ja tarkastuspöytäkirjat (tai niiden jäljennökset) on määräyksen mukaan pidettävä ajan tasalla ja saatavilla kiinteistön talojakamossa tai muussa turvallisessa paikassa, josta ne ovat helposti saatavilla. Tämä on tärkeää, jotta kiinteistöön tilattujen toimintojen ylläpito ja muutokset olisivat tasapuolisesti ja mahdollisimman vaivattomasti mahdollisia.

Soveltaminen

Sisäverkon omistajan tai haltijan tulee huolehtia siitä, että sisäverkoista on olemassa ajantasaiset asiakirjat (loppudokumentit ja tarkastuspöytäkirjat). Jos sisäverkkoon tilataan esimerkiksi muutoksia, tilaukseen tulee muistaa sisällyttää dokumentoinnin päivitys.

Sisäverkkojen asiakirjat (tai niiden kopiot) säilytetään helposti kaikkien niitä asianmukaisiin tarkoituksiin tarvitsevien saatavilla. Ensisijainen säilytyspaikka asiakirjojen tulosteille on talojakamo.

Viimeisimmät ajantasaiset sisäverkkojen asiakirjat säilytetään koko sen ajan kun sisäverkko on miltään osin käytössä tai käytettävissä.

Suosituksukset

Traficom suosittelee, että sisäverkon omistaja säilyttää sisäverkon asiakirjoja turvallisessa paikassa myös sähköisessä muodossa.

Luku 12 Olemassa olevan sisäverkon suorituskyvyn todentaminen

Tämä luku liittyy lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:ssä asetettuun velvollisuuteen uudistaa olemassa oleva sisäverkko kiinteistön tai rakennuksen merkittävän, rakenteellisia muutoksia koskevan peruskorjaushankkeen yhteydessä. Lain mukaan sisäverkko on uudistettava, jos kiinteistössä tai rakennuksessa ei ole nopeita laajakaistayhteyksiä tukevaa sisäistä viestintäverkkoa ja fyysisen infrastruktuurin ja sisäisen viestintäverkon rakentaminen peruskorjaushankkeen yhteydessä on rakennusteknisesti perusteltua.

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:n perustelujen [1] mukaan nopeita laajakaistayhteyksiä tukevalla sisäisellä viestintäverkolla tarkoitetaan viestintäverkkoa, joka kykenee vähintään 30 Mbit/s yhteysnopeuteen. Tämä laajakaistayhteyden nopeusvaatimus perustuu EU-direktiivin 2014/61/EU [110] vaatimuksiin.

Tässä luvussa määritellään se, miten olemassa olevan sisäverkon suorituskyky todennetaan ja milloin sen suorituskyky täyttää edellytetyn 30 Mbit/s yhteysnopeusvaatimuksen.

Jos olemassa olevan sisäverkon suorituskyky täyttää tämän edellytyksen, sisäverkkoa ei ole pakko uudistaa lain sähköisen viestinnän palveluista tarkoittaman peruskorjaushankkeen yhteydessä. Tästä huolimatta vanhan sisäverkon uudistaminen voi olla järkevää. Asiaa on käsitelty tarkemmin seuraavassa suosituksessa.

Suosituksset

Sisäverkot ovat osa kiinteistön perusinfrastruktuuria ja käyttäjät olettavat voivansa käyttää kotonaan nopeita laajakaistayhteyksiä sekä katsoa televisio-ohjelmia. Siksi on tärkeää, että kiinteistön omistaja tai haltija pitää huolta myös sisäverkkojen kunnosta ja uudistaa niitä vastaamaan tämän päivän tarpeita. Sisäverkon rakentamisessa peruskorjaushankkeen yhteydessä on myös kyse merkittävästä kiinteistön arvoa kohottavasta uudistuksesta.

Käytännössä sopiva ajankohta sisäverkkojen kunnostamiseen ja uudistamiseen on laajamittaisten peruskorjaushankkeiden kuten linjasaneerauksen yhteydessä. Sen sijaan sisäverkon kunnostaminen tai uudistaminen erikseen voi kasvattaa eri projektien yhteenlaskettuja kokonaiskustannuksia merkittävästi. Sisäverkon rakentaminen on peruskorjaushankkeiden yhteydessä rakennusteknisesti perusteltua ja taloudellisesti mielekästä silloin, kun rakennuksen rakenteita joudutaan avaamaan/purkamaan ja uudelleen rakentamaan. Esimerkiksi linjasaneerauksen edetessä kerroksesta toiseen joudutaan lähes aina avaamaan rakenteita ja reittejä, jotka sopivat myös kaapeleille. Myös nykyisin paljon käytetyissä tehdasvalmisteisissa putkistomuoduuleissa on tilavaraus sähkö- ja telekaapeleille, joihin uudet nousukaapeloinnit on helppo asentaa.

Traficom suosittelee, että vaikka olemassa olevan sisäverkon suorituskyky riittäisi lain mukaiselle 30 Mbit/s -tasolle, sisäverkot uudistetaan peruskorjaushankkeen yhteydessä vastaamaan nykyisiä ja tulevia tarpeita. Tämä on tärkeää etenkin, jos olemassa oleva sisäverkko on vanha ja rakennettu ennen 90-lukua, sillä nykyaikaisten sisäverkon kaapelointien suorituskyky on parantunut merkittävästi vuosien mittaan.

On hyvä huomata, että vaikka tietoliikenneyhteyksiä voidaan toteuttaa myös langattomasti, kaapeleilla toteutettu sisäverkko on perusta monipuoliselle palvelujen käytölle myös pitkälle tulevaisuuteen.

37 37 § Olemassa olevan parikaapeloinnin ja optisen kaapeloinnin suorituskyvyn todentaminen

Puhelinsisäjohtoverkon kaapeloinnissa tapahtui selvä loikka parempaan suorituskykyyn 1980-luvun puolivälin paikkeilla, kun MHS-kaapeli kehitettiin ja otettiin käyttöön. MHS-kaapeloidut ja tätä uudemmat sisäverkot täyttävät lähtökohtaisesti lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:ssä tarkoitettujen nopeiden laajakaistayhteyksien 30 Mbit/s yhteysnopeusvaatimuksen silloin, kun kaapelit ovat riittävän toimintakykyisiä. Tällöin suorituskyvyn todentamiseksi riittää toimintakyvyn toteaminen, eikä kaapelien suorituskykyä tarvitse tarkemmin mitata. Muiden kaapelien osalta suorituskyky on mitattava määräyksen mukaisesti.

Soveltaminen

Määräyksen mukaan kiinteistön tai rakennuksen olemassa oleva parikaapelointi tai optinen kaapelointi on suorituskyvyltään lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:ssä tarkoitetulla tavalla nopeita laajakaistayhteyksiä tukeva, mikäli talojakamosta jokaiseen huoneistoon on rakennettu ja asennettu toimintakykyinen optinen kaapelointi ja/tai parikaapelointi käyttäen vähintään MHS-tyypin kaapeleita ja VMOHBU-tyypin (tai VMHBU tai VMOPU) ulkokaapelia rakennusten välisenä kaapelina.

Olemassa olevan sisäverkon toimintakyvyn todentaminen voidaan suorittaa soittamalla parikaapelin johdinparit ja valokuidut läpi tai mittaamalla toimintakyky ja kaapelin suorituskyky. Todentaminen on suoritettava jokaisen huoneiston osalta.

Muilla vanhemmilla kaapeleilla toteutettujen sisäverkkojen osalta riittävästä suorituskyvystä ei ole takeita, joten suorituskyky on todennettava määräyksen mukaisesti mittaamalla lain tarkoittaman peruskorjaushankkeen yhteydessä. Mittaaminen on tehtävä, mikäli taloyhtiö pitää sisäverkkoaan nopeita laajakaistayhteyksiä tukevana, eikä halua uudistaa sitä merkittävän peruskorjaushankkeen yhteydessä. Jos mittaustulos ei täytä vaadittua 30 Mbit/s yhteysnopeutta, sisäverkko on uudistettava 249 §:n mukaisella tavalla suoraan lain nojalla, eikä sisäverkon uudistamisesta voida päättää toisin. Sisäverkon omistaja voi kuitenkin aina päättää, uudistaako se olemassa olevan parikaapeloinnin tai antenniverkon tai molemmat. Vaatimusten kannalta oleellista on kuitenkin se, että kiinteistössä on vähintään yksi lain vaatimukset täyttävä sisäverkko.

Mittaaminen tehdään ST-kortin 98.12 mukaisella VDSL2-mittauksella. Mittauksessa käytetään ensisijaisesti profiilia 30a ja tehomaskia 998ADE30-M2x-NUS0-M ja toissijaisesti profiilia 17a ja tehomaskia 998ADE17-M2x-NUS0-M. Liikenne asetetaan symmetriseksi siten, että profiililla 30a tavoitellaan nopeuksia 100/100 Mbit/s ja profiililla 17e nopeuksia 50/50 Mbit/s. Tavoitteelliseksi kohinamarginaaliksi (target noise margin) tulee asettaa 6 dB molemmissa siirtosuunnissa.

Olemassa olevan kaapeloinnin suorituskyky on riittävä, mikäli jokaisesta huoneistosta talojakamoon mitattu siirtonopeus on vähintään 30 Mbit/s ja mittaus on suoritettu vaatimusten mukaisesti. Mikäli sama johdinpari mitataan useampaan kertaan peruskorjaushankkeen yhteydessä ja mittaustulokset ovat ristiriitaisia, riittää, että hyväksyttävä tulos on saatu mitattua yhden kerran. Sisäverkon suorituskyky riippuu muun muassa vallitsevista sähkömagneettisista ominaisuuksista, ja mittaus voidaan tehdä kahdella eri profiililla. Siksi on täysin mahdollista, että toistettaessa mittaus samalle johdinparille voidaan saada myös toisistaan poikkeavat mittaustulokset.

Olemassa olevan sisäverkon suorituskykyä tai rakennetta ei tarvitse todentaa tämän pykälän mukaisilla mittauksilla, mikäli sisäverkko uudistetaan. Näin myös siinä tapauksessa, että olemassa oleva sisäverkko jää käyttöön uuden verkon rinnalle. Mikäli rakentamisessa kuitenkin sovelletaan 6 §:n FTTH-poikkeusta, verkon toimivuus on todettava kyseisen pykälän mukaisesti.

Määräyksen mukaan mittausten raportointi on tehtävä ST-kortin 98.12 mukaisesti. ST-kortin mukaisessa lausunnossa on lisäksi syytä kiinnittää erikseen huomiota ST-kortin kohdan 7.4 mukaisiin mittaustuloksiin ja siihen täyttävätkö tulokset kaikkien huoneiston osalta vaaditun 30 Mbit/s -suorituskykytason.

38 38 § Olemassa olevan antenniverkon suorituskyvyn todentaminen

Kaapeliverkkojen siirtonopeuksien kasvu on perustunut kaapelilaajakaistatekniikan kehittymiseen (kaapelireitittimet ja modeemit), jossa on kyetty optimaalisesti hyödyntämään radiotaajuudella toimivia antenniverkkoja. Tällä hetkellä vallalla olevalla DOCSIS 3.0 -spesifikaation mukaisilla laitteilla ja järjestelmillä voidaan välittää 1 Gbit/s nopeuksia asiakkaille, ja tulevalla DOCSIS 3.1 -standardin mukaisilla laitteilla ja järjestelmillä päästään useiden Gbit/s nopeuksiin.

Suomessa on noin 2,5 miljoonaa kotitaloutta. Kaapelikotitalouksia, joissa yllämainitut nopeudet ovat saavutettavissa, on näistä n. 1,5 miljoonaa. Kiinteistön antenniverkko ei siten aseta kaapelilaajakaistapalvelun tiedonsiirtonopeudelle samalla tavalla rajoitteita kuin vanha puhelinsisäjohtoverkko. Kuitenkin määräyksessä mainittujen perusedellytysten tulee toteutua.

Määräyksen mukaan kiinteistön tai rakennuksen olemassa oleva antenniverkko on lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:ssä tarkoitetulla tavalla nopeita laajakaistayhteyksiä tukeva, mikäli jokaiseen asuinhuoneistoon on rakennettu ja asennettu toimiva antenniverkon kaapelointi ja antenniverkon:

- 1) rakenne on koaksiaalinen ketju- tai tähtiverkko;
- 2) komponentit ovat paluusuuntakelpoisia (5-65 MHz);
- 3) taajuusalue on vähintään 5 - 606 MHz;
- 4) maksimivaimennus on enintään 45 dB taajuusalueella 47 - 606 MHz;
- 5) vaimennuksen aiheuttama signaalin tasoero on enintään 18 dB taajuusalueella 47 - 606 MHz.

Mikäli kiinteistön antenniverkko on jo liitettynä operaattorin kaapelimodeemiverkkoon, voidaan perustellusti olettaa, että verkko on toimintakykyinen ja täyttää lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:n vaatimuksen. Tällöin myöskään olemassa olevan antenniverkon suorituskykyä ei tarvitse enää erikseen todentaa.

Mikäli antenniverkkoa ei ole liitetty operaattorin kaapelimodeemiverkkoon, verkon suorituskyvyn riittävydestä ei kuitenkaan voida olla varmoja, ja mikäli antenniverkon omistaja haluaa välttyä verkon uudistamiselta, verkon suorituskyvyn riittävyys on todettava seuraavin mittauksin: Jokaisesta antennirasiasta on mitattava passiivisen antenniverkon signaalitasot ala- ja ylärajataajuuksilla (47 ja 606 MHz). Tämä mittaus riittää todentamaan myös määräyksen mukaisen paluusuuntakelpoisuuden (5-65 MHz). Traficom suosittelee, että mittaukset suoritetaan myös taajuuksilla 862 MHz ja 1000 MHz.

Mittausten perusteella jokaiselle antennirasialle on laskettava antenniverkon vaimennus ja sen aiheuttamasignaalin tasoero mitatuilla ala- ja ylärajataajuuksilla (47 ja 606 MHz). Näin saadaan todettua, täyttääkö antenniverkko tämän pykälän mukaiset suorituskykyvaatimukset ja tätä kautta vaaditun 30 Mbit/s yhteysnopeuden. Tällöin sisäverkko on uudistettava 249 §:n mukaisella tavalla suoraan lain nojalla ja sisäverkon uudistamisesta ei voida päättää toisin. Sisäverkon omistaja voi kuitenkin aina päättää, uudistaako se olemassa olevan parikaapeloinnin tai antenniverkon tai molemmat. Vaatimusten kannalta oleellista on kuitenkin se, että kiinteistössä on vähintään yksi lain vaatimukset täyttävä sisäverkko. On kuitenkin hyvä huomata, että parikaapeloinnin ja optisen kaapeloinnin puuttuminen rajoittaa käytännössä käyttäjän valinnan vapautta.

Olemassa olevan sisäverkon suorituskykyä tai rakennetta ei tarvitse todentaa tämän pykälän mukaisilla mittauksilla, mikäli sisäverkko uudistetaan. Näin myös siinä tapauksessa, että olemassa oleva sisäverkko jää käyttöön uuden verkon rinnalle.

Luku 13 Voimaantulo ja julkaiseminen

Tämä määräyksen luku sisältää määräyksen voimaantuloa, siirtymäsäännöksiä, tiedonsaantia ja julkaisemista koskevat säännökset.

39 39 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Määräys tulee voimaan 1.10.2019 ja sitä sovelletaan:

- uudisrakennuskohteissa sellaisiin projekteihin, joiden rakennuslupa on myönnetty 1.10.2019 tai sen jälkeen.
- sisäverkkoja uudistettaessa tai kunnostettaessa sellaisiin projekteihin, joiden suunnittelu on aloitettu 1.10.2019 tai sen jälkeen. Suunnittelun aloittamisajankohdaksi katsotaan yhtiökokouksen, hallituksen tai muun päätösvaltaisen elimen päätös suunnittelun tilaamisesta tai omakotikiinteistön tilaus tele- tai antenniurakoinnista. Pienempien viankorjaustoimenpiteiden osalta sovellettava määräys määräytyy työn tilausajankohdan mukaan, mikäli urakasta ei laadita erillistä suunnitelmaa.
- 12 luvun osalta sovelletaan sellaisiin rakennushankkeisiin ja kiinteistön tai rakennuksen merkittävään, rakenteellisia muutoksia koskeviin peruskorjaushankkeisiin, joiden rakennuslupahakemus on jätetty 1.1.2017 tai sen jälkeen.

Määräystä sovelletaan radiohäiriöiden poistamisessa kaikkiin antenneihin ja antennijärjestelmiin niiden asentamisajankohdasta riippumatta.

Määräyksellä kumotaan aiempi kiinteistön sisäverkkoja ja teleurakointia koskeva määräys 65 C/2018 M.

40 40 § Tiedonsaanti ja julkaiseminen

Määräys on julkaistu Traficomien määräyskokoelmassa ja se on saatavissa Traficomien asiakaspalvelusta.

Lisäksi määräys sekä perustelu- ja soveltamismuistio julkaistaan sähköisesti Traficomien verkkosivulla sekä Suomen sähköisessä säädöskokoelmassa Finlexissä [93].

C-OSA Määräyksen aihepiiriin liittyvät muut asiat

1 Määräyksen aihepiiriin liittyvät muut asiat

Tässä luvussa käsitellään tämän määräyksen aihepiiriin liittyviä muita asioita, jotka eivät sisälly varsinaisen määräyksen vaatimuksiin. Luvun aiheet täydentävät määräyksen ja tämän perustelumuongtion ymmärrettävyyttä ja opastavat aihealueeseen liittyvissä epäselvyyksissä.

1.1 Kiinteistön ja rakennusten terminologiaa

Tässä määräyksessä käsitellään useassa eri kohdassa erilaisia kiinteistöjä, niihin kuuluvia rakennuksia sekä huoneita ja huoneistoja. Määräyksessä näistä asioista käytetty terminologia on melko yhtenäistä puhekielisten ilmaisujen kanssa, mutta selvyyden vuoksi tässä luvussa esitetään määräyksessä käytettyjä termejä ja niiden taustaa.

Kiinteistömuodostamislain (554/1995) [94] 2 §:n mukaan kiinteistöllä tarkoitetaan sellaista itsenäistä maanomistuksen yksikköä, joka on merkittävä kiinteistönä kiinteistörekisteriin. Kiinteistö käsittää siihen

kuuluvan alueen sekä mm. osuudet yhteisiin alueisiin ja kiinteistölle kuuluvat rasiteoikeudet, kuten oikeuden käyttää tietä. Lisäksi kiinteistöön kuuluvat yleensä myös alueella olevat rakennukset ja yleensä muutoinkin siihen kiinteästi kuuluvat esineet ja laitteet. Useita rakennuksia ja asuntoja käsittävän kiinteistön omistaa tavallisesti asunto-osakeyhtiö [95].

Maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) [96] 113 §:n mukaan rakennus taas on asumiseen, työntekoon, varastointiin tai muuhun käyttöön tarkoitettu kiinteä tai paikallaan pidettäväksi tarkoitettu rakennelma, rakenne tai laitos.

Edellisten perusteella esimerkiksi tämän määräyksen terminologian mukaisena asuinkiinteistönä pidetään kiinteistörekisteriin merkittyä kiinteistöä, johon kuuluu pysyväan asumiseen tarkoitettu rakennus tai rakennuksia. Pelkästään esimerkiksi kesäaikaiseen käyttöön tarkoitettua rakennusta taas pidetään tämän määräyksen kannalta loma-asuntona, eli siihen ei kohdistu tämän määräyksen vaatimuksia.

Toimitilakiinteistöjä ovat toimisto-, liike-, varasto- sekä teollisuuskiinteistöt. Julkisia kiinteistöjä taas ovat esimerkiksi sairaalat, terveystalot, erilaiset hallintorakennukset, poliisi- ja paloasemat, koulut, seurantalot, museot ja muut kulttuurirakennukset.

Suomen rakentamismääräyskokoelmassa ohjeistetaan, että asuinhuone on huonetila, joka on ensisijaisesti tarkoitettu jatkuvaan asumiskäyttöön. Asuinhuoneena ei pidetä esimerkiksi eteistä, käytävää, kodinhoitohuonetta tai kylpyhuonetta. Keittiö taas on asuinhuone, joka on ensisijaisesti ruoanvalmistusta ja ruokailua varten [97]. Toisin sanoen tämän määräyksen mukaan myös asuinhuoneistojen keittiöihin tulee uudisrakentamisessa asentaa vähintään yksi kaksiosainen tai kaksi yksiosaista tietoliikennesasiaa ja antennirasia (ks. kohdat 6 ja 7). Tupakeittiö on olohuone, jonka yhteydessä keittiö usein sijaitsee yhdellä seinustalla, rajaamatta keittiötä olohuoneesta ylimääräisillä väliseinillä. Tällöin yhteiseen tilaan tulee asentaa vähintään yksi kaksiosainen tai kaksi yksiosaista tietoliikennesasiaa ja antennirasia.

Huoneisto käsittää yhden tai useampia huoneita. Esimerkiksi asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) [98] 1 luvun 3 §:n mukaan osakehuoneistolla tarkoitetaan sellaista huoneistoa ja muuta rakennuksen tai kiinteistön osaa, jonka hallintaan osakkeet tuottavat oikeuden.

1.2 Valokuitujärjestelmien varoitusarrotus

Säteilytoiminnan turvallisuudesta vastaa säteilylain (592/1991) [99] mukaan säteilytoiminnan harjoittaja. Toiminnan harjoittaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että Säteilyturvakeskuksen säteilyturvallisuusohjeissa (ST-ohjeet) [100] esitetyn mukainen turvallisuustaso toteutetaan ja ylläpidetään.

Laserlaitteita koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset varoitusmerkkien osalta on esitetty standardissa SFS-EN 60825-1 [101]. Standardissa mainittuja vaatimuksia merkinnöille voidaan soveltaa myös esim. tietoverkkojen lähettimien ja liitospisteiden merkitsemiseen.

Valtioneuvoston asetuksessa (291/2008) [102] laserlaitteista ja niiden tarkastuksesta annetaan vaatimuksia liittyen laitteisiin ja niiden käyttöön.

Säteilyturvakeskuksen ohje ST 1.3 (Säteilylähteiden varoitusmerkit) [100] käsittelee säteilylaitteiden ja radioaktiivisten aineiden sekä niiden käyttöpaikkojen yleiset merkitsemisohjeet.

Optisessa kuituverkossa lasersäteily on normaalissa käyttötoiminnassa täysin suljettu kuidun ja päätelaitteen sisään. Pelkästään lasersäteilyä koskevan perustandardin (SFS-EN 60825-1) käyttö ei kuitenkaan ole riittävää optisiin kuituihin perustuvien tiedonsiirtojärjestelmien turvallisuutta ajatellen. Tällaiset järjestelmät eivät sisällä yksittäisiä kokonaisuuksia, jotka voitaisiin tunnistaa laserlaitteeksi ja luokitella perinteisellä tavalla. Jos kuitukaapeli pääsee irtoamaan kytkennästään tai kaapeli rikkoutuu, lasersäteilylle voi altistua hyvinkin kaukana itse lasersäteilyn lähteestä. Edellä mainitut vikatilanteet voivat aiheuttaa erilaisia vaaratilanteita riippuen missä osassa optista kuituverkkoa ne tapahtuvat, koska teho jakautuu verkossa useisiin kuituihin ja koska verkossa voidaan käyttää kuituvahvistimia. Näiden kysymysten käsittelemiseksi on kehitetty standardi SFS-EN 60825-2 [103].

Standardissa SFS-EN 60825-2 määritellään laitteiden laserluokkia vastaavat vaaratasot (hazard levels) optisten kuitujen sijaintipaikoille. Merkintäperiaatteet ovat samat eli esimerkiksi laserluokan 1 laitteeseen (vastaavasti vaaratasolla 1) ei tarvitse merkitä lasersäteilyn yleistä varoitusmerkkiä. Varoitusmerkkejä käytetään, kun on tarpeen ilmentää tai täsmentää ionisoimattoman säteilyn aiheuttamaa vaaraa ja erityisesti silloin, kun ionisoimattoman säteilyn enimmäisarvot voivat ylittyä. Laserlaite on varustettava merkinnöillä, joista ilmenee laserlaitteen turvallisuusluokka ja tyyppitarkastus. Muut kuin turvallisuusluokkaan 1 kuuluvat laserlaitteet on lisäksi varustettava ST 1.3 ohjeessa esitettyjen kuva- ja tekstimerkintöjen mukaisesti säteilystä varoittavilla kilvillä. Myös säteen lähtöaukko on merkittävä.

Varoituskilvet on kiinnitettävä laserlaitteeseen kiinteästi ja mahdollisimman kestävästi. Erityisestä syystä kilvet voidaan toimittaa erillisinä käyttöönoton yhteydessä kiinnitettäväksi.

Jos laserlaitteen suojakotelo vaikuttaa laserlaitteen luokitukseen, kotelon poistamisesta aiheutuvasta säteilyn lisääntymisestä on varoitettava erillisellä varoituskilvellä, joka voi olla myös kotelon sisäpuolella.

Standardi SFS-EN 60825-1 ei sisällä LED-lähettimeä, mutta sen sijaan SFS-EN 60825-2 standardissa viitattaessa sanaan "laser" siihen sisällytetään sekä LED-lähettimeet että optiset vahvistimet.

1.3 Tele- ja antenniurakoitsijaa koskevan sääntelyn historiaa

Teleurakointi oli aiemmin valtuutusta edellyttävää ja sittemmin ilmoituksenvaraista toimintaa, kunnes ilmoitusvelvollisuus 1.1.2008 alkaen päättyi.

Vuoteen 1992 asti teletoimintalaissa (183/1987) edellytettiin, että telulaitos tarkastaa sisäverkon ennen sen liittämistä yleiseen viestintäverkkoon. Teletoimintalain muutoksella 676/1992 sisäverkkojen teleurakointi vapautettiin kilpailulle. Muutetussa laissa (10 b §) edellytettiin, että yleisen televerkon liittymään liitettävän televerkon (jolle laissa asetettiin teknisiä vaatimuksia) rakentamis- tai ylläpitotyöstä vastaavalla henkilöllä tai yrityksellä (teleurakoitsija) tulee olla tähän valtuutus, jonka saamisen ehdoista ja menettelystä määrää Telehallintokeskus.

Telehallintokeskus antoi 28.9.1992 määräyksen THK 23/92 M teleurakoitsijoiden valtuuttamisesta. Määräys astui voimaan 1.1.1993 ja siinä määrättiin mm. valtuutuksen hakemisesta, saamisesta ja voimassaolosta sekä teleurakointiluokista ja teleurakointiin pätevyysvaatimuksista.

Kun teletoimintalaki kumottiin, vastaava säädöspohja siirtyi sellaisenaan telemarkkinalakiin (396/1997). Urakointia koskeva säännös oli 11 §:ssä. Telemarkkinalaki muutettiin vuonna 2002 viestintämarkkinalaiksi.

Vuoden 2003 viestintämarkkinalakiin (393/2003) valtuutusmenettely muutettiin ilmoitusmenettelyksi (137 §). Ilmoitusmenettelyyn siirtymistä perusteltiin lain esitöissä (HE 112/2002) mm. seuraavasti:

- *"säätelytaso ei vastaa perustuslain vaatimuksia, koska säätelyllä rajoitetaan elinkeinovapautta. Elinkeinotoimintaa voidaan säännellä vain lain tasolla ja tavalla, joka täyttää perusoikeutta rajoittavalta säätelyltä vaadittavat yleiset edellytykset. -- Ehdotuksen mukaan teleurakointia koskeva säätely nostettaisiin perustuslain edellyttämällä tavalla lain tasolle. Ehdotuksen mukaan teleurakoinnista tulisi ilmoituksenvaraista elinkeinotoimintaa, jonka harjoittamista ei rajoitettaisi erityisillä kelpoisuusvaatimuksilla."*

Teleurakoinnin ilmoituksenvaraisuus ja siitä seurannut vuotuinen maksu (137 a §) poistettiin viestintämarkkinalaista (muutos 1327/2007) päättymään 1.1.2008. Näiden velvoitteiden kumoamista perusteltiin lain esitöissä (HE 48/2007) mm. seuraavasti:

- *"Ilmoitusvelvollisuus koskee voimassa olevan lain mukaan vähäistäkin teleurakointitoimintaa. -- Pienet teleurakointiyrietykset pitävät nykyistä maksuvelvollisuutta usein kohtuuttomana, eivätkä toisaalta ole välttämättä edes tietoisia ilmoitusvelvollisuudestaan. -- Pienten teleurakointia harjoittavien yritysten tavoittamiseen ei siis ole luontevia kanavia. Ilmoitusvelvollisuuden valvonta perustuu siten ainoastaan ilmitulleiden yksittäistapausten käsittelyyn. -- Traficom ohjaa teleurakointitoiminnan teknistä laatua ja luotettavuutta antamalla teknisiä määräyksiä verkon toteutuksesta sekä ohjeita tilojen lukituksista ja kiinteistön haltijan, teleurakoitsijan ja teleyritysten yhteistoiminnasta. -- Teleurakointimaksusta luopuminen myös vähentäisi viraston laskutuskustannuksia ja hallinnollisia kustannuksia."*

Teleurakoitsijoiden vapaaehtoinen hyväksyntä käynnistyi vuonna 2003 Henkilö- ja yritysarviointi Seti Oy:n toimesta. Seti Oy myöntää

hakemuksesta kriteerit täyttävälle teleurakoitsijalle AT-, A- tai T-pätevyystodistuksen. Telepätevyyskriteerit on määrittänyt telepätevyyslautakunta, jossa ovat edustettuina kiinteistö-, urakointi- ja tietoliikennealan järjestöt (Asunto- toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry, Ficom ry, Finnet-Liitto ry, Satelliitti- ja antenniliitto SANT ry, Suomen Kiinteistöliitto ry ja Sähkö- ja teleurakoitsijaliitto STUL ry). A-hyväksyntä myönnetään yritykselle, joka täyttää yhteisantennijärjestelmän urakoitsijan kriteerit. T-hyväksyntä myönnetään yritykselle, joka täyttää yleiskaapelointijärjestelmän urakoitsijan kriteerit. Teleurakoitsijahyväksyntä on uusittava vuosittain ja yrityksen teletöiden vastuuhenkilön on ylläpidettävä osaamistaan. Seti Oy pitää rekisteriä teleurakoitsijahyväksynnän omaavista yrityksistä.

Teleurakoitsija määriteltiin lain tasolla sähköisen viestinnän tietosuojalain 2 §:n 18 kohdassa. Laki kumottiin tietoyhteiskuntakaaren (nyk. laki sähköisen viestinnän palveluista) voimaantulon myötä. Kyseiseen lakiin ei enää sisälly teleurakoitsijan määritelmää. Lain perusteluissa [4] todetaan, että määritelmää ei tarvita, koska teleurakoitsijan käsite on vakiintunut.

Suosituksot kiinteistön omistajalle ja haltijalle

Vaikka teleurakoinnin valtuutus- ja ilmoitusmenettelyt ovat poistuneet, Traficom suosittelee kaikissa sisäverkkoihin liittyvissä töissä käyttämään asiansa osaavaa tele- tai antenniurakoitsijaa, koska näiden töiden suorittaminen laadukkaasti ja ammattimaisesti edellyttää erityistä osaamista.

D-OSA Lainsäädäntö

1 Lainsäädäntö ja sen tulkinta

Traficomın määräykset perustuvat aina laissa nimenomaisesti säädettyyn määräyksenantovaltuutukseen. Tämän luvun tarkoituksena on antaa määräyksen käyttäjälle kokonaiskuva siitä, mihin lain säännöksiin määräys perustuu.

Lisäksi luvussa listataan aihepiiriin liittyvä muut oleelliset lain säännökset ja niihin mahdolliset liittyvät tulkinnat.

Luvussa mainitaan myös Traficomın muut tekniset määräykset, joilla on liityntä tähän määräykseen.

1.1 Määräyksen lainsäädäntöperusta

Määräys perustuu lakiin sähköisen viestinnän palveluista (917/2014, [4]) 243 §, 244 §, 249 §, 249 a § ja 277 §.

Laki sähköisen viestinnän palveluista 243 §, viestintäverkon ja viestintäpalvelun laatuvaatimukset

Yleiset viestintäverkot ja -palvelut sekä niihin liitettävät viestintäverkot ja -palvelut on suunniteltava, rakennettava ja ylläpidettävä siten, että (tämän määräyksen kannalta olennaiset kohdat):

- 1) sähköinen viestintä on tekniseltä laadultaan hyvää ja tietoturvallista;
- 2) ne kestävät normaalit odotettavissa olevat ilmastolliset, mekaaniset, sähkömagneettiset ja muut ulkoiset häiriöt sekä tietoturvauhat;
- 3) niiden suorituskykyä, käytettävyyttä, laatua ja toimintavarmuutta voidaan seurata;
- 6) kenenkään terveydelle tai omaisuudelle ei aiheudu vaaraa;
- 7) kenenkään tietosuoja, tietoturva tai muut oikeudet eivät vaarannu;
- 9) ne eivät aiheuta kohtuuttomia sähkömagneettisia tai muita häiriöitä taikka tietoturvauhia;
- 10) ne toimivat yhdessä ja viestintäverkot voidaan tarvittaessa liittää toiseen viestintäverkkoon;
- 11) niihin tehtävistä muutoksista ei aiheudu ennakoimatonta häiriötä muille viestintäverkoille ja viestintäpalveluille;
- 12) niihin voidaan tarvittaessa liittää tämän lain vaatimukset täyttäviä päätelaitteita ja ne ovat tarvittaessa yhteentoimivia tämän lain vaatimukset täyttävän televisiovastaanottimen kanssa;

Kiinteistön sisäiset viestintäverkot ovat lain 243 §:n tarkoittamia teleyrityksen yleiseen viestintäverkkoon liitettäviä verkkoja.

Laki sähköisen viestinnän palveluista 244 §, viestintäverkkoa ja viestintäpalvelua koskevat määräykset

Traficom voi antaa 243 §:ssä tarkoitettuja viestintäverkkojen ja viestintäpalvelujen laatua, tietoturvallisuutta ja yhteensopivuutta koskevia määräyksiä. Määräykset voivat koskea (määräyksen kannalta olennaiset kohdat):

- 2) viestintäverkon ja siihen kuuluvan laittilan sähköistä ja fyysistä suojaamista;
- 3) suorituskykyä, tietoturvallisuutta ja häiriöttömyyttä sekä niiden ylläpitoa, seurantaa ja verkohallintaa;
- 4) menettelyä vika- ja häiriötilanteissa sekä tietoturvallisuuden ja toimintavarmuuden ylläpitämiseksi;
- 5) viestintäverkon rakennetta ja sen liityntäpisteen teknisiä ominaisuuksia;
- 8) yhteenliittämistä, yhteentoimivuutta, merkinantoa ja synkronointia;
- 9) antennijärjestelmän ja yhteisantennijärjestelmän teknisiä ominaisuuksia;
- 12) teknistä dokumentointia ja tilastointia sekä näihin liittyvien asiakirjojen muotoa ja tietojen säilyttämistä;
- 13) noudatettavia standardeja;
- 14) muita näihin verrattavia viestintäverkolle tai viestintäpalvelulle asetettavia teknisiä vaatimuksia;

Laki sähköisen viestinnän palveluista 249 §, kiinteistön tai rakennuksen fyysisen infrastruktuurin ja sisäisen verkon suunnittelu ja rakentaminen

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:ssä säädetään kiinteistön tai rakennuksen sisäisen verkon suunnittelusta ja rakentamisesta. Sisäverkkojen rakentamista ja suunnittelua koskevista velvoitteista on säädetty pykälän 1–4 momenteissa.

Yleiseen viestintäverkkoon liitettävän kiinteistön tai rakennuksen sisäisen viestintäverkon on täytettävä tämän lain vaatimukset. Kiinteistön tai rakennuksen sisäinen viestintäverkko on suunniteltava mahdollisuuksien mukaan siten, että 111 §:ssä tarkoitettu tilaaja voi valita teleyrityksen.

Rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava, että uusi kiinteistö tai rakennus varustetaan nopeita laajakaistayhteyksiä tukevalla fyysisellä infrastruktuurilla verkon liittämiskohtaan saakka. Kiinteistöön tai rakennukseen on samassa yhteydessä rakennettava nopeita laajakaistayhteyksiä tukeva sisäinen viestintäverkko, joka täyttää 1 momentin vaatimukset.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös kiinteistön tai rakennuksen merkittävään, rakenteellisia muutoksia koskevaan peruskorjaushankkeeseen, jos kiinteistössä tai rakennuksessa ei ole nopeita laajakaistayhteyksiä tukevaa sisäistä viestintäverkkoa ja fyysisen infrastruktuurin ja sisäisen viestintäverkon rakentaminen peruskorjaushankkeen yhteydessä on rakennusteknisesti perusteltua.

Edellä 2 ja 3 momenttia ei sovelleta hankkeeseen, jonka kohteena on:

- 1) pientalo;*
- 2) vapaa-ajan asunto;*
- 3) julkisyhteisön omistama ja sen pääosin käyttämä rakennus;*
- 4) rakennus, johon nopeita laajakaistayhteyksiä tukevan fyysisen infrastruktuurin ja sisäisen viestintäverkon rakentaminen olisi selvästi kohtuutonta rakennuksen käyttötarkoitus ja aiheutuvat kustannukset huomioon ottaen.*

249 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta sellaiseen rakennushankkeeseen ja peruskorjaushankkeeseen, jota koskeva rakennuslupahakemus on jätetty 1 päivänä tammikuuta 2017 tai sen jälkeen.

Pykälän 5 momentissa säädetään määräyksenantovaltuuksista, jotka liittyvät kiinteistön tai rakennuksen sisäisen viestintäverkon suunnitteluun ja teleurakointiin.

Traficom voi antaa määräyksiä:

- 1) viestintäverkkojen suunnittelussa huomioon otettavista verkkojen teknisistä ominaisuuksista ja suunnitteluun liittyvien asiakirjojen muodosta ja sisällöstä;*
- 2) viestintäverkkojen teknisestä liittämiskohdasta;*
- 3) nopeita laajakaistayhteyksiä tukevan kiinteistön ja rakennuksen fyysisen infrastruktuurin teknisistä vaatimuksista ja näiden vaatimusten sekä kiinteistön ja rakennuksen olemassa olevan sisäisen viestintäverkon suorituskyvyn todentamisesta;*

4) muista 1 – 3 kohdassa mainittuihin verrattavista kiinteistön tai rakennuksen sisäisen viestintäverkon hallintaan vaikuttavista teknisistä järjestelyistä.

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:n 5 momentin nojalla annettavalla määräyksellä voidaan antaa tarkempia teknisiä säännöksiä suunnittelussa huomioitavista viestintäverkkojen ominaisuuksista ja suunnitteluun liittyvien asiakirjojen muodosta ja sisällöstä. Lain hallituksen esityksessä [4] todetaan, että vaatimukset voisivat koskea esimerkiksi sitä, että suunnitteluasiakirjoissa olisi tuotava esille, kuinka monen eri teleyrityksen palveluja ja millaisia laajakaista- tai televisioliittymiä suunnitelmien mukainen sisäverkon kaapelointi ja muut omaisuudet mahdollistavat. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, onko kiinteistössä mahdollista vastaanottaa televisiolähetyksiä perinteisestä kaapelitelevisio- tai antenniverkosta vai esimerkiksi ainoastaan internetprotokollaan perustuvasta viestintäverkosta.

Lisäksi Traficomien määräys voi koskea teleyrityksen yleisen verkon ja kiinteistön taikka rakennuksen sisäisen verkon liittämiskohdan teknistä sijoittamista sisäverkon keskitettyyn tilaan sekä liittämisen teknisiä järjestelyjä ja muita järjestelyjä, jotka edesauttavat sisäverkon yhteenliitettävyyttä eri teleyritysten viestintäverkkoihin.

Lain sähköisen viestinnän palveluista muutoksen myötä Traficom voi antaa määräyksiä myös nopeita laajakaistayhteyksiä tukevan kiinteistön ja rakennuksen fyysisen infrastruktuurin teknisistä vaatimuksista ja näiden vaatimusten sekä kiinteistön ja rakennuksen olemassa olevan sisäisen viestintäverkon suorituskyvyn todentamisesta. Lain sähköisen viestinnän palveluista muutoksella on pantu kansallisesti täytäntöön EU-direktiivin 2014/61/EU [110] 8 artiklan 1 kohdan vaatimukset sisäverkkojen fyysisen infrastruktuurin rakentamisesta. Lain perustelujen mukaan Traficom voi antaa siten määräyksiä esimerkiksi siitä, millaista jo olemassa olevaa viestintäverkkoa voidaan pitää suorituskyvyltään sellaisena, että kiinteistöön tai rakennukseen ei ole tarpeen rakentaa uutta nopeita laajakaistayhteyksiä tukevaa sisäistä viestintäverkkoa. Suorituskyvyllä tarkoitetaan sitä, kuinka hyvin viestintäverkko toteuttaa sille asetetut vaatimukset. Lain perustelujen mukaan Viestintäverkon suorituskykyä voidaan arvioida erilaisin keinoin, esimerkiksi arvioimalla verkon käytettävissä olevaa kapasiteettia.

Laki sähköisen viestinnän palveluista 277 § radiohäiriöiden poistaminen

Lain sähköisen viestinnän palveluista 277 §:ssä säädetään radiohäiriöiden poistamisesta. Pykälän 7 momentissa säädetään Traficomien määräyksenantovaltuuksista, jotka koskevat radiovastaanottimeen liitettävän erillisen antennin tai antennijärjestelmän teknisiä ominaisuuksia.

2 Muut asiaan liittyvät säännökset ja niiden tulkinta

Tässä luvussa kuvataan säännökset, joissa asetettuja velvoitteita ei käsitellä määräyksessä, mutta jotka liittyvät määräyksen aiheeseen ja ne on siten hyvä huomata kokonaisuuden kannalta.

2.1 Tilaajan valinnanvapaus

Lailla sähköisen viestinnän palveluista vahvistetaan tilaajan valinnanvapautta valita haluamansa viestintäpalvelut kiinteistön tai rakennuksen sisäverkon kautta. Valinnanvapautta koskevat säännökset on sisällytetty lain sähköisen viestinnän palveluista 111 §:ään ja 249 §:n 1 momenttiin.

Määritelmät, laki sähköisen viestinnän palveluista 3 §

7) käyttäjällä luonnollista henkilöä, joka palvelun tilaajana tai muuten käyttää viestintäpalvelua tai lisäarvopalvelua;
30) tilaajalla oikeushenkilöä ja luonnollista henkilöä, joka on muuta kuin teletoimintaa varten tehnyt sopimuksen viestintäpalvelun tai lisäarvopalvelun toimittamisesta;

Käyttöoikeus kiinteistön tai rakennuksen sisäiseen verkkoon, laki sähköisen viestinnän palveluista 111 §

Asunto-osakeyhtiöllä, kiinteistöosakeyhtiöllä tai niihin verrattavalla yhteisöllä, joka omistaa tai hallinnoi kiinteistön sisäistä tai usean kiinteistön välistä kiinteää viestintäverkkoa, joka on liitetty yleiseen viestintäverkkoon, on velvollisuus luovuttaa tilaajan valitsemalle teleyritykselle syrjimättömin ehdoin käyttöoikeus kiinteistön tai kiinteistöryhmän sisäisen viestintäverkon vapaana olevaan kapasiteettiin viestintäpalvelun välittämiseksi kiinteistössä tilaajan päätelaitteisiin.

Säännöksessä mainituilla tahoilla on velvollisuus luovuttaa tilaajan valitsemalle teleyritykselle syrjimättömin ehdoin käyttöoikeus sisäverkon vapaana olevaan osaan viestintäpalvelun välittämiseksi kiinteistössä tilaajan päätelaitteisiin. Tilaaja on määritelty lain sähköisen viestinnän palveluista [4] 3 §:n 30 kohdassa. Lain 111 §:n sääntely poikkeaa aiemmasta viestintämarkkinalain 69 a §:n 1 momentista, jossa säädettiin käyttäjän oikeudesta valita viestintäpalvelun tarjoaja. Viestintämarkkinalain 69 a §:ssä pidettiin lähtökohtana sitä, että sisäverkkojen avoimuuden tulisi toteutua sopimusperusteisesti. Säännös kuitenkin mahdollisti sen, että sisäverkon käyttöoikeuden avaamiseen veloitetaan Traficomien päätöksellä, ellei asiasta ole päästy normaalisti sopimukseen. Velvoite voitiin asettaa viestintämarkkinalain mukaan, jos rinnakkaisen sisäisen viestintäverkon tai sen osien rakentaminen oli kokonaisuutena arvioiden teknisesti mahdotonta tai taloudellisesti tehotonta.

Lain sähköisen viestinnän palveluista 111 §:ää on muutettu viestintämarkkinalain 69 a §:ään nähden siten, että velvoite on kirjattu laissa sähköisen viestinnän palveluista suoraan asunto-osakeyhtiötä, kiinteistöosakeyhtiötä tai niihin verrattavaa yhteisöä velvoittavaan muotoon. Lakiin sähköisen viestinnän palveluista tehdyillä muutoksella turvataan tilaajan valinnanvapaus entistä voimakkaammin. Asiassa ei enää edellytetä Traficomien päätöstä ja näyttöä siitä, että rinnakkaisen sisäverkon tai sen osien rakentaminen olisi teknisesti mahdotonta tai taloudellisesti tehotonta.

Teleyrityksen kiinteistön ja rakennuksen sisäistä verkkoa koskevat velvollisuudet

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 a § määrittelee teleyrityksen kiinteistön ja rakennuksen sisäistä verkkoa koskevat velvollisuudet:

Teleyritys ei saa edellyttää, että yleiseen viestintäverkkoon liitettäväksi tarkoitettun kiinteistön tai rakennuksen sisäisen viestintäverkon rakentamista, asentamista tai ylläpitoa (teleurakointi) saa suorittaa ainoastaan teleyrityksen valitsema teleurakoitsija.

Teleyritys ei saa edellyttää kiinteistön tai rakennuksen sisäisen viestintäverkon liittämistä teleyrityksen viestintäverkkoon siten, että se rajoittaa kiinteistön sisäisten viestintäverkkojen hallintaa ja mahdollisuutta valita teleyritys.

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 a §:n vaatimusten tarkoituksena on turvata sisäverkkojen tekninen joustavuus ja siten myös tilaajien valinnanvapaus, millä tarkoitetaan mahdollisuutta hankkia kiinteistöön palveluja useammalta kuin yhdeltä teleyritykseltä sekä mahdollisuutta vaihtaa teleyritystä. Tavoitteena on edistää verkon teknistä joustavuutta sen elinkaaren aikana. Päätösvalta sisäverkon suunnittelusta on kiinteistön tai rakennuksen haltijalla.

Teleyritys ei saa edellyttää, että kiinteistön tai rakennuksen sisäisen viestintäverkon rakentamista, asentamista tai ylläpitoa, eli teleurakointia saa suorittaa ainoastaan teleyrityksen valitsema teleurakoitsija. Tällä turvataan kiinteistön haltijoiden vapaus valita sisäverkkonsa teleurakoitsija teleyrityksestä riippumatta. Säännös ei luonnollisestikaan estä sitä, että kiinteistöjen haltijat käyttäisivät sisäverkon rakentamiseen, asentamiseen tai ylläpitoon teleyrityksen suosittelemia tai valitsema urakoitsijoita.

Lain sähköisen viestinnän palveluista perusteluissa [4] todetaan, että sopimuksessa ei saa rajoittaa kiinteistöjen sisäisten verkkojen hallintaa esimerkiksi sopimalla liittämisestä siten, että teleyrityksen hallintaoikeus ja määräysvalta ulottuu sellaisiin verkon osiin, jotka kuuluvat elimellisesti kiinteistöön tai rakennukseen ja joiden hallinnan siirtyminen sopimuksella teleyritykselle estää käytännössä käyttäjän mahdollisuuden valita teleyritys.

Tässä muistiossa ei voida antaa kattavaa listausta siitä, minkä tyyppiset sopimusjärjestelyt katsotaan lain sähköisen viestinnän palveluista 249 a §:n nojalla kielletyiksi. Traficom linjaa tarvittaessa sopimusehtojen käyttöä valvontapäätösten kautta.

2.2 Kiinteistön, teleurakoitsijan, teleyrityksen ja asukkaan sopimussuhteet

Laissa sähköisen viestinnän palveluista 111 §, 108 §, 249 §, 249 a § käsitellään myös kiinteistön, teleurakoitsijan, teleyrityksen ja asukkaan välisiä eri sopimussuhteita.

Sopimustyypeistä

Erilaisia sopimustyypppejä voidaan kuvailla seuraavasti:

- *Kiinteistön verkkosopimus.* Jotta asukas pystyy käyttämään teleyrityksen viestintäpalveluja, kiinteistön sisäverkko täytyy liittää teleyrityksen verkkoon. Sopimukselle ei ole olemassa vakiintunutta nimeä, mutta Traficom on käyttänyt tällaisesta sopimuksesta esimerkiksi päätöksissään termiä kiinteistön verkkosopimus.
- *Kiinteistön teleurakointisopimus.* Kiinteistön sisäisen viestintäverkon erityistä ammattiosaamista edellyttävä rakentaminen, muutokset, huolto ja muut asennukset ja ylläpito hankitaan yleensä tele- tai antenniurakoitsijalta. Tätä koskeva sopimus täytyy erottaa teleyrityksen kanssa tehdystä verkkosopimuksesta tai viestintäpalvelusopimuksesta.
- *Asukkaan viestintäpalvelusopimus.* Tämän lisäksi tarvitaan sopimus varsinaisista viestintäpalveluista kuten laajakaista- tai maksutelevisiopalveluista (liittymästä). Tavallisesti asukas hankkii viestintäpalvelut suoraan valitsemaltaan teleyritykseltä omalla sopimuksellaan, josta voidaan käyttää termiä asukkaan viestintäpalvelusopimus. On hyvä huomata, että tässä tarkoitettu sopimus ei tarkoita sopimusta sisältöpalveluista, vaan nimenomaisesti sopimusta viestintäpalvelusta.
- *Kiinteistön viestintäpalvelusopimus.* Viime aikoina on yleistynyt myös käytäntö, jossa taloyhtiössä hankitaan keskitetysti esim. yhtiökokouksen päätöksellä yhteishankintana myös viestintäpalvelut kaikille asukkaille ja nämä kustannukset veloitetaan erikseen vastikkeessa tai vuokrassa. Yhteishankinnasta Traficom on esimerkiksi päätöksissään käyttänyt termiä kiinteistön viestintäpalvelusopimus. Kiinteistön verkko- ja viestintäpalvelusopimus teleyrityksen kanssa voivat käytännössä sisältyä samaan sopimusasiakirjaan. On hyvä huomata, että muista viestintäpalveluista poiketen vapaasti vastaanotettavat televisiokanavat ja radio-ohjelmistot (ks. laki sähköisen viestinnän palveluista 227 §) välitetään asukkaille taloyhtiön verkossa ilman eri sopimuksia.

Laki sähköisen viestinnän palveluista 249 § ja verkkotason sopimukset

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 §:ssä säädetään teleyrityksen yleisen viestintäverkon ja kiinteistön sisäisen viestintäverkon suhteesta. Verkkotason sopimusten merkitystä voi selkeyttää jos ajattelee, että kiinteistö, esimerkiksi taloyhtiö, toimii ikään kuin verkko-operaattorina asukkaille. Taloyhtiö:

- vastaa sisäverkkonsa ylläpidosta ja muutoksista ja hankkii tätä varten teleurakointipalveluja tele- ja antenniurakoitsijoilta ja
- sopii teleyritysten kanssa sisäverkkojen liittämistä teleyritysten verkkoihin.

Lain sähköisen viestinnän palveluista 249 a § vaikuttaa talo- tai kiinteistöyhtiön ja teleyrityksen väliseen kiinteistön verkkosopimukseen siten, että teleyritys ei voi sopimusehdoissa pyrkiä rajoittamaan kiinteistön oikeutta valita tele- tai antenniurakoitsijansa missään sisäverkon suunnittelussa, rakentamisessa tai ylläpidossa. Teleyritys ei saa myöskään edellyttää sopimusehdoissa, että elimellisesti kiinteistöön tai rakennukseen kuuluvia verkon osia määriteltäisiin kuuluvan teleyrityksen hallintaoikeuden piiriin. Laki sähköisen viestinnän palveluista ei estä sitä, että kiinteistön

haltija hankkii sopimuksella asennus-, ylläpito- tai muita urakointipalveluja myös teleyritykseltä. Tällöin tulisi kuitenkin huolehtia siitä, ettei sopimuksella rajoiteta kiinteistön mahdollisuutta hallita sisäverkkoaan.

Kiinteistön ja tele- tai antenniurakoitsijan välistä teleurakointisopimusta ei säännellä laissa sähköisen viestinnän palveluista. On tietysti selvää, että sopimuksella ei voida poiketa lain ja tämän määräyksen mukaisista sisäverkon laatua koskevista pakottavista vaatimuksista.

Viestintäpalvelujen hankinta

Lain sähköisen viestinnän palveluista 108 §:ssä ja muutoin lain V osassa säädetään viestintäpalvelusopimuksen ehdoista. Säännökset koskevat sopimuksen vähimmäisisältöä, muuttamista, irtisanomista ja purkamista.

Kun kiinteistö ja teleyritys ovat sopineet verkkotason liitynnöistä, kiinteistön asukkaat tai tilaajat voivat hankkia viestintäpalveluja, jotka välitetään huoneistoihin teleyrityksen yleisestä viestintäverkosta kiinteistön sisäverkon kautta. Myös kiinteistö voi hankkia viestintäpalveluja asukkaille tai tilaajille. Asunto-osakeyhtiölain mukaan tällainen hankinta edellyttää kuitenkin yhtiökokouksen päätöksen. Asiaa on käsitelty laajemmin mm. oppaassa asuinkiinteistön tietoliikenneverkon uudistamisesta [104].

Viestintäpalvelusopimuksen osapuolina voivat siis olla joko teleyritys ja taloyhtiö tai teleyritys ja yksittäinen asukas. Lain sähköisen viestinnän palveluista tarkoittama tilaaja, jota sopimussääntely suojaa, voi siten olla joko taloyhtiö tai asukas. Pakottavaa sopimussääntely on lain 106 §:n mukaisesti vain kuluttaja-asiakkaiden sopimuksissa. Taloyhtiöiden sopimuksissa vallitsee muiden yrityssopimusten tavoin suurempi sopimusvapaus.

Kun viestintäpalvelusopimuksen osapuolina ovat teleyritys ja taloyhtiö, laissa sähköisen viestinnän palveluista ei säännellä tilaajaosapuolen sisäisiä, eli talo- tai kiinteistöyhtiön ja sen asukkaiden välisiä suhteita.

Kiinteistön teleyritysvaihdokset ja toimialan oma ohje

Sisäverkkojen kannalta on hyvä huomata, että eri osapuolten väliset sopimukset ja niiden mahdolliset muutokset vaikuttavat sisäverkon kautta palvelunsa vastaanottavien käyttäjien palveluvalikoimaan ja edelleen muihin sopimuksiin. Kiinteistön omistajan tai haltijan vaihtaessa kaapelitelevisiopalvelujensa tarjoajaa, muutos voi vaikuttaa esimerkiksi asukkaan itselleen tilaamaan kaapelimodeemilaajakaista- tai maksutelevisiopalveluun.

FiCom ry on julkaissut teleyritysten yhteistyönä tehdyt toimintamallit tällaisiin tilanteisiin [105]. Ohjeiden tarkoituksena on luoda sujuvat menettelytavat ja yhteistyön käytännöt tilanteisiin, joissa taloyhtiö vaihtaa tele- tai kaapelitelevisio-operaattoria tai solmii verkkosopimuksen uuden operaattorin kanssa.

2.3 Velvollisuus korjata häiriö

Laki sähköisen viestinnän palveluista 273 § Velvollisuus korjata häiriö

(1. mom) *Jos viestintäverkko, viestintäpalvelu tai laite aiheuttaa merkittävää haittaa tai häiriötä viestintäverkolle, viestintäpalvelulle, viestintäverkkoon liitetyle muulle palvelulle, laitteelle, viestintäverkon käyttäjälle tai muulle henkilölle, teleyrityksen tai muun viestintäverkon tai laitteen haltijan on välittömästi ryhdyttävä toimenpiteisiin tilanteen korjaamiseksi ja tarvittaessa irrotettava viestintäverkko, viestintäpalvelu tai laite yleisestä viestintäverkosta.*

(2. mom) *Tässä pykälässä tarkoitetut toimenpiteet on toteutettava huolellisesti ja ne on mitoitettava suhteessa torjuttavan häiriön vakavuuteen. Toimenpiteitä toteutettaessa ei saa rajoittaa sananvapautta taikka luottamuksellisen viestin tai yksityisyyden suojaa enempää kuin on välttämätöntä 1 momentissa tarkoitettujen tavoitteiden turvaamiseksi. Toimenpiteet on lopetettava, jos niiden toteuttamiselle ei enää ole tässä pykälässä säädettyjä edellytyksiä.*

(3.mom) *Traficom voi 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa päättää korjaustoimenpiteistä sekä verkon, palvelun tai laitteen irrottamisesta.*

Häiriön korjaamista koskevia velvoitteita on laajennettu aiempaan viestintämarkkinalain 130 §:n sääntelyyn nähden. Laissa sähköisen viestinnän palveluista on lisätty häiriön mahdollisiin aiheuttajiin viestintäpalvelu sekä mahdollisiin kohteisiin viestintäpalvelun ohella viestintäverkkoon liitetty muu palvelu. Näin ollen säännös kattaa kaikki verkon kautta tarjottavat palvelut. Teleyrityksellä ja muulla viestintäverkon tai laitteen haltijalla on velvollisuus korjata häiriö aina, kun sen verkko, palvelu tai laite aiheuttaa häiriötä viestintäverkossa, palveluille viestintäverkoissa taikka laitteelle.

Säännöksen perusteluissa [4] korostetaan sitä, että toimenpiteen on oltava tilapäinen ja se on lopettava heti, kun sille ei ole enää tarvetta. Lain sähköisen viestinnän palveluista 273 §:n 2 momentin tarkoitus on varmistua siitä, että viestintäverkon, viestintäpalvelun tai laitteen irrottaminen yleisestä viestintäverkosta on viimesijainen keino, jota käytetään vain tilanteessa, jossa häiriötä tai sen uhkaa ei voida muilla tarkoituksenmukaisilla keinoilla torjua.

Traficom tulkitsee, että säännöksen perusteella myös sisäverkko voidaan joutua irrottamaan yleisestä viestintäverkosta. Käytännössä havainnot vaarasta tai häiriöstä ja aloitteen korjaamisesta tai irrottamisesta tekee todennäköisesti teleyritys. Säännöksen mukaiset toimenpiteet on ehdottomasti tehtävä siten, että käyttäjien viestintämahdollisuuksia rajoitetaan mahdollisimman vähän. Esimerkiksi koko kiinteistön irtikytkeminen ei ole perusteltua, jos häiriön tai vaaran voi estää irtikytkemällä yhden käyttäjän (huoneiston) laitteen. Irrottamisen on oltava viimesijainen keino ja siihen tulee turvautua vain, jos häiriötä tai sen uhkaa ei voida muilla tavoin torjua.

2.4 Häiriöiden poistaminen

Häiriöiden poistamisesta säädetään laissa sähköisen viestinnän palveluista 277 §:

- (2 mom.) Jos radiolähetin aiheuttaa radioviestinnälle tai muille radiolaitteille häiriötä, radiolähettimen haltijan ja omistajan on poistettava häiriö tai rajoitettava sitä. Jos häiriö johtuu radiovastaanottimen tai siihen liitetyn erillisen antennin tai antennijärjestelmän teknisistä ominaisuuksista, häiriön poistaminen on radiovastaanottimen haltijan ja omistajan vastuulla, jos tässä laissa säädetystä tai toimilupaehdoista ei muuta johdu.
- (3 mom.) Traficom voi päättää, mihin muihin radiolaitteen teknisii ominaisuuksia tai käyttöä koskeviin toimiin radiolaitteen haltijan ja omistajan on ryhdyttävä häiriön ja sen vaikutusten ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi.
- (4 mom.) Jos sekä häiriön aiheuttava että häiritty radiolaitte ovat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiset, ja jollei häiriö ole vähäinen tai jollei häiriö johdu radiovastaanottimeen liitetyn erillisen antennin tai antennijärjestelmän häiriönsieto-ominaisuuksista, Traficom tekee osapuolille ehdotuksen toimenpiteiksi, joilla häiriö voidaan poistaa tai sen vaikutuksia rajoittaa.
- (5 mom.) Jos osapuolet eivät voi sopia häiriön poistamiseksi tarpeellisista toimenpiteistä taikka niistä aiheutuvien kustannusten määrästä tai jakamisesta, Traficom ratkaisee asian päätöksellään.
- (6 mom.) Edellä 2–4 momentissa tarkoitettua menettelyä sovelletaan myös silloin, kun radiolaitte aiheuttaa häiriötä televerkolle, telepäätelaitteelle tai sähkölaitteistolle, jonka häiriönsieto-ominaisuudet ovat tämän lain tai sähköturvallisuuslain nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiset.
- (7 mom.) Traficom voi antaa määräykset 4 momentissa tarkoitettun radiovastaanottimeen liitettävän erillisen antennin tai antennijärjestelmän teknisistä ominaisuuksista.

Lain sähköisen viestinnän palveluista 277 §:n määräyksiä sovelletaan muun muassa televisiovastaanoton häiriöihin. Vastaanoton häiriöt voivat johtua kiinteistöjen vastaanottoantennien ja niihin liittyvien järjestelmien ja laitteiden ominaisuuksista ja asennustavoista. Myös laitteiden laadussa on suuria vaihteluja. Kun TV-lähetyksiin osoitetut taajuudet, lähetystekniikka tai lähetystukiaseman paikka muuttuvat, kaikki vastaanottojärjestelmät eivät pysty sopeutumaan muutoksiin.

Erityisesti taajuusalueiden käytön muutokset voivat liittyä häiriötilanteiden syntymiseen. Aiemmin TV-vastaanottoon osoitettu 800 MHz:n taajuusalue ja vuonna 2017 myös 700 MHz:n taajuusalue ovat siirtyneet matkaviestinkäyttöön. Tämä voi vaatia muutoksia myös sinänsä laadukkaissa antennivastaanottojärjestelmissä

Jotta häiriötilanteiden ratkaisuperusteet olisivat läpinäkyviä ja ennakoitavia, lain sähköisen viestinnän palveluista 277 §:n 7 momentissa on tarkennettu, että Traficom voi antaa määräyksiä myös vastaanottoantennien ja

antennijärjestelmien teknisistä ominaisuuksista silloin, kun ne liittyvät häiriönsietoon.

Lain sähköisen viestinnän palveluista esitöissä (HE 221/2013 vp) on todettu, että lain 277 § vastaa sisällöltään aiemman, radiotaajuuksista ja telelaitteista annetun lain (1015/2001) 33 §:ää. Vastaanottimen käyttöön välttämättä tarvittavan antennijärjestelmän on katsottu kuuluneen jo aiemman säännöksen soveltamisalaan, ja se mitä on aiemmin säädetty radiovastaanottimesta johtuvien häiriöiden poistamisesta, koski myös vastaanottoantennia tai antennijärjestelmän osia. Traficom katsoo, että TV-vastaanoton häiriötilanteissa ei ole estettä soveltaa määräyksen 65 vaatimuksia lain 277 §:n nojalla sekä uusiin että aiemmin käyttöön otettuihin antenneihin ja antennijärjestelmiin.

Vanhojen antennijärjestelmien kunnostaminen

Kiinteästi asennettu antennijärjestelmä on sähköjohtojen ja putkiston tapaan osa kiinteistöä. Häiriöttömän TV-vastaanoton turvaamiseksi Traficomien määräyksessä 65 on asetettu antenniasennusten vähimmäisvaatimuksia siten, että ne koskevat kaikissa kiinteistöissä - myös omakotitaloissa - tehtäviä antenniasennuksia. Määräystä sovelletaan myös silloin, kun vanhoja järjestelmiä kunnostetaan. Kunnostaminen on määritelty tämän muistion luvussa 3.22.

Lain sähköisen viestinnän palveluista (917/2014) 249 §:n mukaan rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava, että uusi kiinteistö tai rakennus varustetaan nopeita laajakaistayhteyksiä tukevalla fyysisellä infrastruktuurilla verkon liittämiskohtaan saakka. Vaatimus koskee myös kiinteistön tai rakennuksen merkittäviä rakenteellisia muutoksia koskevia peruskorjaushankkeita. Kiinteistön omistaja tai haltija voi päättää varustaa kiinteistön tai rakennuksen tämän määräyksen mukaisella yleiskaapeloinnilla tai antenniverkolla. Peruskorjaushankkeiden osalta vaatimus koskee vain tilanteita, joissa kiinteistön olemassa oleva sisäverkko ei täytä lain vaatimusta (ks. kohdat 37 ja 38).

Muilta osin laki sähköisen viestinnän palveluista ei sinänsä velvoita kiinteistön omistajaa tai haltijaa rakentamaan tai kunnostamaan antennijärjestelmiä omakotikiinteistöissä. Kunnostaminen voi osoittautua tarpeelliseksi, kun TV-vastaanoton laatu häiriytyy joko luonnollisen kulumisen tai vastaanottoympäristön teknisten muutosten johdosta. Laki ja määräykset eivät silloinkaan edellytä, että vanhat asennukset muutettaisiin kaikilta osin uusien vaatimusten mukaisiksi.

Häiriötilanteessa kiinteistön omistajan tai haltijan vastuulla on siten tarvittaessa teettää vastaanottoasennuksiin tämän määräyksen mukaiset muutokset, joilla saadaan normaalisti aikaan riittävä TV-vastaanoton häiriönsieto. TV-vastaanoton kannalta haasteellisissa paikoissa on kuitenkin huomioitava, että katsojalta voidaan myös edellyttää toimilupaehtojen mukaisia, Traficomien määräystä merkittävästi tiukemmat vaatimukset täyttäviä vastaanottoantenneja.

Muut häiriöttömän TV-vastaanoton turvaamiseksi annetut säännökset

Digitaalisen maanpäällisen joukkoviestintäverkon toimintaa varten myönnettyjen valtioneuvoston toimilupien ehtojen mukaisesti Traficom voi määrittellä tarkemmin toimiluvan teknisiin yksityiskohtiin liittyviä ehtoja. Traficomien määräyksen 70 [109] mukaisesti tv-katsojan voidaan edellyttää tarvittaessa käyttävän vastaanottoantennia, joka vastaanottopaikan välittömässä läheisyydessä on sijoitettavissa vähintään 10 metrin korkeuteen maan pinnasta. Samassa määräyksessä peittoalueen minimikentänvoimakkuus on määritelty niin, että UHF-taajuusalueella katsojan voidaan edellyttää tarvittaessa käyttävän vastaanottoantennia, jonka antennivahvistus on vähintään 17 dBi.

Häiriöiden poistamiseksi on asetettu erityisiä velvoitteita myös teleyrityksille. Valtioneuvoston teleoperaattoreille myöntämien verkkotoimilupien mukaan 700 MHz:n ja 800 MHz:n taajuusalueen toimiluvan haltijan on poistettava asianomaisesta teletoinnastaan muulle määräysten mukaiselle radioviestinnälle aiheutuvat häiriöt. Samoin toimiluvan haltija on velvollinen korvaamaan häiriöiden poistamisesta aiheutuvat kustannukset. Muulla määräysten mukaisella radioviestinnällä tarkoitetaan tv-lähetysten vastaanottoa. Häiriöiden poistamiseen ja poistamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen liittyviä toimilupaehtoja voidaan asettaa lain sähköisen viestinnän palveluista 16.3 §:n 5 kohdan nojalla [4].

2.5 Televisio-ohjelmien siirtovelvoite

Laki sähköisen viestinnän palveluista 227 § Televisio-ohjelmien siirtovelvoite

(1. mom) Verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teleyritys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta:

1) Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut, verkon sijaintikunnassa vastaanotettavissa olevat julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmistot sellaisen televisio- ja radiotoiminnan osalta, jota harjoitetaan maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa;

(2.mom) Edellä 1 momentissa tarkoitettu siirtovelvoite koskee myös verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoavaa teleyritystä, jos:

1) teleyritys käyttää ohjelmistojen välittämiseen muuta kuin perinteistä kaapelitelevisiotekniikkaa: ja
2) ohjelmistojen vastaanotto on mahdollista tavanomaisilla vastaanottolaitteilla.

(4. mom) Edellä 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot niihin liittyvine palveluineen on tarjottava käyttäjälle maksutta. Teleyritys voi kuitenkin vaatia käyttäjältä kohtuullisen maksun verkon ylläpidosta.

(6. mom) Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön tai muun niihin verrattavan yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän, joka omistaa tai hallinnoi kiinteistön sisäistä tai usean kiinteistön välistä yhteisantenniverkkoa, jota käytetään joukkoviestinnän välittämiseen kiinteistössä käyttäjien päätelaitteisiin, on huolehdittava siitä, että 1 momentissa tarkoitetut ohjelmistot ja palvelut ovat käyttäjien saatavilla muuttamattomina ja samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa.

Käytännössä 6 ja 1 momentin vaatimukset tarkoittavat sitä, että sisäverkon haltijan tai omistajan on selvitettävä mitä Yleisradio Oy:n ohjelmistoja, niin televisio- kuin radio-ohjelmistoja, kiinteistön sijaintikunnassa on tarjolla ja tämän jälkeen sen on huolehdittava siitä, että nämä ohjelmistot ovat sisäverkossa käytettävissä. Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön tai muun niihin verrattavan yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjän on varmistettava se, että siirtovelvoitteen alaiset ohjelmistot pystytään välittämään kiinteistön sisäverkossa. Sisäverkkoa on tarvittaessa kunnostettava siten, että siirtovelvoitteen alaisten ohjelmistojen välittäminen on mahdollista.

Tämän perustelumuistion kirjoitushetkellä Yleisradio Oy:n julkisen palvelun televisio-ohjelmistoja ovat YLE TV1, YLE TV2, YLE Teema & Fem ja YLE TV1 HD, YLE TV2 HD ja YLE Teema & Fem HD ja radio-ohjelmistoja esimerkiksi YLE Radio Suomi ja YLE Puhe sekä alueellisia radio-ohjelmistoja Yleisradio Oy:n maakuntaradiot.

Säännökseen liittyy kysymys siitä, voidaanko signaalia muuntaa transmodulaation avulla muodosta toiseen. On teknisesti mahdollista muuntaa esimerkiksi satelliittiverkon lähetys antenniverkossa vastaanotettavaan muotoon. Traficom katsoo, että laki sähköisen viestinnän palveluista ja sen nojalla annetut säädökset eivät estä transmodulaatiolaitteiden käyttämistä kiinteistön sisäisessä yhteisantennijärjestelmässä. Traficom suosittelee, että kiinteistön sisäisissä yhteisantennijärjestelmissä välitettäisiin maanpäälliset digitaaliset televisiolähetykset sellaisenaan. Mikäli transmodulaatiota kuitenkin suosituksesta huolimatta käytetään maanpäällisten antennisignaaleiden transmodulointiin, tulee kiinnittää erityistä huomiota siihen, että siirtovelvoitteiden alaisiin tv-lähetysiin liitetyt ääni- ja tekstityspalvelut ovat vastaanotettavissa päätelaitteissa myös transmodulaation jälkeen. Tällöin tulee myös informoida asukkaita maanpäällisten antennisignaaleiden transmoduloinnista ja siitä aiheutuneista seurauksista verkkoon kytkettyjen päätelaitteiden valinnassa ja käytössä.

2.6 Viestin ja välitystietojen luottamuksellisuus

Viestien ja välitystietojen luottamuksellisuudesta säädetään laissa sähköisen viestinnän palveluista 136 §:ssa. Määritelmät, laki sähköisen viestinnän palveluista 3 §

40) välitystiedolla oikeus- tai luonnolliseen henkilöön yhdistettävissä olevaa tietoa, jota käsitellään viestin välittämiseksi sekä tietoa radioaseman tunnistesta, radiolähtäjän lajista tai käyttäjästä ja tietoa radiolähtäjän alkamisajankohdasta, kestosta tai lähetyspaikasta

Vaitiolo-velvollisuus, laki sähköisen viestinnän palveluista 136 §

(4. mom) *Se, joka on ottanut vastaan tai muutoin saanut tiedon sähköisestä viestistä, radioviestinnästä tai välitystiedosta, jota ei ole hänelle tarkoitettu, ei saa ilman viestinnän osapuolen suostumusta ilmaista tai käyttää hyväksi viestin sisältöä, välitystietoa tai tietoa viestin olemassaolosta, ellei laissa toisin säädetä.*

Lain sähköisen viestinnän palveluista 4. momentissa säädetty vaitiolovelvollisuus on yleinen. Se koskee kaikkia, jotka ovat saaneet tiedon viestistä, jota heille ei ole tarkoitettu. Tämä yleinen vaitiolovelvollisuus koskee luonnollisesti myös esimerkiksi teleurakoitsijaa sekä teleyrityksen henkilöstöä.

Vaitiolovelvollisuuden ja hyväksikäyttökiellon rikkomisesta säädetään rikoslaissa.

2.7 Liikenne- ja viestintäviraston tekniset määräykset

Esitetty lista vastaa tämän dokumentin julkaisuhetken tilannetta. Kaikki Traficomien määräykset on julkaistu Traficomien verkkosivuilla osoitteessa www.traficom.fi

Määräys 22 telepäätelaitteen, viestintäverkkolaitteen ja kiinteän asennuksen vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta, merkitsemisestä ja asiakirjoista [106]

Määräys koskee telepäätelaitteen, viestintäverkkolaitteen ja viestintäverkkolaitteiden kiinteän asennuksen sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevia suojausvaatimuksia, telepäätelaitteen ja viestintäverkkolaitteen merkitsemistä, telepäätelaitteen vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa noudatettavaa menettelyä ja asiakirjoja.

Määräys koskee myös sellaisen viestintäverkkolaitteen asiakirjoja, joka on tarkoitettu tiettyyn ennalta määritellyyn kiinteään asennukseen ja jota ei pidetä kaupan sekä kiinteän asennuksen tekemisessä noudatettavaa menettelyä ja asiakirjoja.

Määräys 38 metallijohtimisten tilaajayhteyksien ja niihin kytkettyjen viestintäverkkolaitteiden teknisistä ominaisuuksista [107]

Jos kiinteistöön toimitetaan sekä ADSL- että VDSL-yhteyksiä ja ADSL-yhteydet häiriintyvät, kiinteistölle tai sen asukkaille/käyttäjille voi olla hyödyllistä tietää, että häiriö voi johtua kahdesta rinnakkaisesta xDSL-tekniikasta. Määräyksessä 38 määrätään muun muassa siitä, miten VDSL-yhteyttä tarjoavan teleyrityksen on sovitettava signaalinsa, jotta se ei häiritsisi samalla metallijohtimisella tilaajayhteydellä eli kuparipohjaisessa liityntäverkossa tarjottavaa ADSL-yhteyttä.

Määräys 43 viestintäverkon sähköisestä suojaamisesta [2]

Määräyksessä 43 määrätään yleisten viestintäverkkojen ja niihin liitettyjen laitteiden ja viestintäverkkojen suojaamisesta ilmastollista alkuperää olevilta ja sähkölaitteistojen aiheuttamilta ylijännitteiltä ja ylivirroilta. Määräystä ei sovelleta kiinteistön sisäisiin viestintäverkkoihin, joiden sähköisestä suojaamisesta määrätään tässä määräyksessä. Määräystä 43 sovelletaan kuitenkin kiinteistön tiloissa (kuten talojakamossa) oleviin teleyrityksen vastuulle kuuluviin yleisen viestintäverkon laitteisiin ja kaapeleihin (kuten talokaapelin rakenteisiin tai kiinteistössä sijaitseviin

matkaviestinverkkojen tukiasemiin), koska nämä eivät ole osa kiinteistön sisäistä viestintäverkkoa.

Määräys 58 viestintäverkkojen ja -palvelujen laadusta ja yleispalvelusta [10]

Määräyksessä 58 määrätään viestintäverkkojen ja -palvelujen laadusta ja yleispalvelusta. Määräyksessä on muun muassa veloitteita DVB-C-verkkopalvelun suorituskyvystä sekä televisiopalveluiden käytettävyydestä ja laadun seurannasta sekä internetyhteyspalveluiden laadun seurannasta.

Määräys 67 teletoinnin tietoturvasta [108]

Määräys 67 koskee teleyrityksiä ja sen tarkoituksena on mm. edistää yleisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tietoturvaa ja turvata sähköisen viestinnän luottamuksellisuutta ja yksityisyyden suojan toteutumista.

Määräys sisältää mm. vaatimuksia siitä, miten teleyrityksen tulee huolehtia asiakasliittymien tietoturvallisuudesta. Esimerkiksi jos kiinteistön omistaja tai haltija hankkii teleyritykseltä asukkailleen/kiinteistön käyttäjille internetyhteyspalvelut, kiinteistön omistajalle tai haltijalle teleyrityksen asiakkaana erityistä merkitystä voi olla määräyksen vaatimuksella (16 §) erottaa eri asiakkaiden liikenne toisistaan siten, etteivät eri liittymien käyttäjät voi oikeudettomasti seurata toistensa liikennettä. Teleyrityksen on myös varmistettava, että liikenteen oikeudeton uudelleenohjaus liittymien välillä ei ole mahdollista.

Viiteluettelo

- [1] Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi verkkoinfrastruktuurin yhteisrakentamisesta ja -käytöstä sekä tietoyhteiskuntakaaren muuttamisesta (HE 116/2015 vp),
https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/KasittelytiedotValtiopaivaasia/Sivut/HE_116+2015.aspx
- [2] Traficomın määräys viestintäverkon sähköisestä suojaamisesta 43 F/2015 M, ajantasainen versio
<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/laitmaarayksetpaatokset/maaraykset.html>
- [3] SFS-EN 61300-3-35: Fibre optic interconnecting devices and passive components. Basic test and measurement procedures. Part 3-35: Examinations and measurements. Fibre optic connector endface visual and automated inspection
- [4] Laki sähköisen viestinnän palveluista (917/2014 muutoksineen), ajantasainen versio, <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2014/20140917>
- [5] SFS 5012: Telekaapelit. Vaahto-PE-eristeinen ja PE-vaippainen vaseliinitäytteinen parirakenteinen maa- ja kanavakaapeli VMOHBU-TL
- [6] SFS 5013: Telekaapelit. Vaahto-PE-eristeinen ja PE-vaippainen vaseliinitäytteinen parirakenteinen pyörölanca-armeerattu maa- ja vesistökaapeli VMOPU
- [7] SFS 5740: Telekaapelit. Vaahto-PE-eristeinen ja PE-vaippainen vaseliinitäytteinen kahdeksikko- ja parirakenteinen ilmakaapeli VMOHBUK-TL
- [8] SFS 5741: Telekaapelit. Vaahto-PE-eristeinen ja PE-vaippainen parirakenteinen maa- ja kanavakaapeli VMHBU-TL
- [9] SFS 5739 Telekaapelit. PE-eristeinen ja PVC- tai HFFR- (halogeeniton, palosuojattu termoplastinen muovi) vaippainen parirakenteinen sisäkaapeli MHS
- [10] Traficomın määräys viestintäverkkojen ja -palvelujen laadusta ja yleispalvelusta 58 B/2014 M, ajantasainen versio
<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/laitmaarayksetpaatokset/maaraykset.html>
- [11] ST 98.12: Puhelinsisäverkon laajakaistaisen suorituskyvyn mittaamisohje
- [12] Sisäasiainministeriön asetus 506/2011 väestönsuojien teknisistä vaatimuksista ja väestönsuojien laitteiden kunnossapidosta, 10.5.2011
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2011/20110506>

- [13] ST 681.10: Toimitilakiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmät. Suunnitteluohje
- [14] ST 621.10: Yhteisantennijärjestelmät. Suunnitteluohje
- [15] ST 621.03: Pientalon antennijärjestelmän suunnittelu ja toteutus
- [16] ST-käsikirja 12 Antennijärjestelmät
- [17] SFS-EN 50083-2: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 2: Electromagnetic compatibility for equipment
- [18] SFS-EN 50173-1: Tietotekniikka. Yleiskaapelointijärjestelmät. Osa 1: Yleiset vaatimukset
- [19] SFS-EN 50173-2: Tietotekniikka. Yleiskaapelointijärjestelmät. Osa 2: Toimistotilat
- [20] SFS-EN 50173-3: Information technology - Generic cabling systems - Part 3: Industrial premises
- [21] SFS-EN 50173-4: Tietotekniikka. Yleiskaapelointijärjestelmät. Osa 4: Kodit
- [22] SFS-EN 50173-5: Information technology - Generic cabling systems - Part 5: Data centres
- [23] SFS-EN 50174-1: Tietotekniikka. Kaapeloinnin asentaminen. Osa 1: Asennuksen spesifiointi ja laadun varmistus
- [24] SFS-EN 50174-2: Tietotekniikka. Kaapeloinnin asentaminen. Osa 2: Asennuksen suunnittelu ja asennuskäytännöt rakennusten sisätiloissa
- [25] SFS-EN 50174-3: Tietotekniikka. Kaapeloinnin asentaminen. Osa 3: Asennuksen suunnittelu ja asennuskäytännöt ulkotiloissa
- [26] ST 98.11: Asuinkiinteistön sisäverkon kuntotutkimusohje
- [27] SFS-EN 60728-1: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 1: System performance of forward paths
- [28] SFS-EN 60728-1-1: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 1-1: RF cabling for two way home networks
- [29] SFS-EN 60728-1-2: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 1-2: Performance requirements for signals delivered at the system outlet in operation
- [30] ST 98.10: Yhteisantennijärjestelmän kuntotutkimusohje
- [31] SFS 6000-5-54: Pienjännitesähköasennukset. Osa 5-54: Sähkölaitteiden valinta ja asentaminen. Maadoittaminen ja suojajohtimet

- [32] SFS 6000-4-44: Pienjännitesähköasennukset. Osa 4-44: Suojausmenetelmät. Suojaus jännitehäiriöiltä ja sähkömagneettisilta häiriöiltä
- [33] SFS-EN 50310: Application of equipotential bonding and earthing in buildings with information technology equipment
- [34] ITU-T K.73: Shielding and bonding for cables between buildings, <http://www.itu.int/ITU-T/index.html>
- [35] ST 681.11: Asuinkiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmät. Suunnitteluohje
- [36] ST 681.30: Yleiskaapelointijärjestelmät. Asennusohje
- [37] i, Selvitys viestintäverkon sähköisestä suojaamisesta ja maadoituksista, 8.9.2014, https://www.viestintavirasto.fi/attachments/maaraykset/ViviJulk080914Koi_vistonSelvViestVerkSahkSuojaMaad.pdf
- [38] SFS-EN 60728-11: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 11: Safety
- [39] SFS-EN 50083-8: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 8: Electromagnetic compatibility for networks
- [40] SFS-EN 62305-3:en: Protection against lightning - Part 3: Physical damage to structures and life hazard
- [41] Traficom in suositus 306/2015 S kiinteistöjen laittilojen lukitus https://www.viestintavirasto.fi/attachments/suosituksset/Suositus_306_2015_S_Kiinteistojen_laittilojen_lukitus.pdf
- [42] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus no 305/2011 rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta <http://eur-lex.europa.eu/fi/index.htm>
- [43] Suomen rakentamismääräyskokoelma, E1, Ympäristöministeriön asetus 3/11 rakennusten paloturvallisuudesta, 6.4.2011 http://www.finlex.fi/data/normit/37126-E1_2011-fi.pdf
- [44] SFS 6000-5-52: Pienjännitesähköasennukset. Osa 5-52: Sähkölaitteiden valinta ja asentaminen. Johtojärjestelmät
- [45] SFS 6000-4-42: Pienjännitesähköasennukset. Osa 4-42: Suojausmenetelmät. Suojaus lämmön vaikutuksilta
- [46] SFS 6000-7-710: Pienjännitesähköasennukset. Osa 7-710: Erikoistilojen ja -asennusten vaatimukset. Lääkintätilat
- [47] Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999) pykälä 117 b, ajantasainen versio: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990132#L17P117b>

[48] Ympäristöministeriö, Ympäristöopas YO39 Rakennusten paloturvallisuus & Paloturvallisuus korjausrakentamisessa, 3.5.2003 <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10138/40357>

[49] SFS-EN 50575 Power, control and communication cables - Cables for general applications in construction works subject to reaction to fire requirements

[50] SFS 6000-8-802 Pienjännitesähköasennukset. Osa 8-802: Täydentävät vaatimukset. Sähköasennusten korjaus-, muutos- ja laajennustyöt

[51] SFS-EN 60332-1-2: Tests on electric and optical fibre cables under fire conditions - Part 1-2: Test for vertical flame propagation for a single insulated wire or cable - Procedure for 1 kW pre-mixed flame

[52] Helsingin, Espoon, Vantaan ja Kauniaisten rakennusvalvonta, tulkintakortti E1-1002 Sähköasennukset uloskäytävissä, <http://www.pksrava.fi/doc/kortit/E1-1002.doc>

[53] SFS 6000-5-56: Pienjännitesähköasennukset. Osa 5-56: Sähkölaitteiden valinta ja asentaminen. Turvajärjestelmät

[54] ST 51.06: Palonkestävä johtojärjestelmä palon aikana toimiviksi tarkoitetuille järjestelmille

[55] ST 51.18.02: Sähköläpivientien paloeristäminen

[56] ST 51.17: Sähkökaapelit ja paloturvallisuus

[57] ST 51.36: Sähkö-, tele- ja turvajärjestelmien asennusten paloturvallisuus uloskäytävässä

[58] Sähköinfo, Asentajasarja: Yleiskaapelointijärjestelmät. Parikaapeloinnin asennus, <http://kauppa.sahkoinfo.fi/>

[59] Rakennustieto ry, InfraRYL ohje 33110 Maakaapelirakenteet, 1.10.2012, <http://www.rakennustieto.fi>

[60] SFS-EN 50288-6-1: Multi-element metallic cables used in analogue and digital communication and control. Part 6-1: Sectional specification for unscreened cables characterised up to 250 MHz. Horizontal and building backbone cables

[61] SFS-EN 50288-5-1: Multi-element metallic cables used in analogue and digital communication and control. Part 5-1: Sectional specification for screened cables characterised up to 250 MHz. Horizontal and building backbone cables

[62] SFS-EN 60603-7-4: Connectors for electronic equipment. Part 7-4: Detail specification for 8-way, unshielded, free and fixed connectors, for data transmissions with frequencies up to 250 MHz

- [63] SFS-EN 60603-7-5: Connectors for electronic equipment. Part 7-5: Detail specification for 8-way, shielded, free and fixed connectors, for data transmission with frequencies up to 250 MHz
- [64] SFS-EN 60352-3: Solderless connections - Part 3: Solderless accessible insulation displacement connections - General requirements, test methods and practical guidance
- [65] SFS-EN 60352-4: Solderless connections - Part 4: Solderless non-accessible insulation displacement connections - General requirements, test methods and practical guidance
- [66] SFS-EN 60603-7 Connectors for electronic equipment - Part 7: Detail specification for 8-way, unshielded, free and fixed connectors
- [67] SFS-EN 61755-2-2: Fibre optic connector optical interfaces. Part 2-2: Optical interface standard single mode angled physically contacting fibres
- [68] SFS-EN 61755-3-2: Fibre optic connector optical interfaces. Part 3-2: Optical interface, 2,5 mm and 1,25 mm diameter cylindrical full zirconia ferrules for 8 degrees angled-PC single mode fibres
- [69] SFS-EN 61754-20: Fibre optic interconnecting devices and passive components - Fibre optic connector interfaces - Part 20: Type LC connector family
- [70] SFS-EN 61754-4: Fibre optic interconnecting devices and passive components - Fibre optic connector interfaces - Part 4: Type SC connector family
- [71] ST 681.03 Optiset liittimet
- [72] SFS-EN 50117-1: Coaxial cables. Part 1: Generic specification
- [73] SFS-EN 50117-2-1: Coaxial cables - Part 2-1: Sectional specification for cables used in cabled distribution networks - Indoor drop cables for systems operating at 5 MHz - 1000 MHz
- [74] SFS-EN 50117-2-2: Coaxial cables. Part 2-2: Sectional specification for cables used in cabled distribution networks - Outdoor drop cables for systems operating at 5 MHz - 1 000 MHz
- [75] SFS-EN 50117-2-3: Coaxial cables. Part 2-3: Sectional specification for cables used in cabled distribution networks - Distribution and trunk cables for systems operating at 5 MHz - 1 000 MHz
- [76] SFS-EN 61169-24: Radio-frequency connectors. Part 24: Sectional specification. Radio frequency coaxial connectors with screw coupling, typically for use in 75 ohm cable distribution systems (type F)
- [77] SFS-EN 61169-2: Radio-frequency connectors. Part 2: Sectional specification. Radio frequency coaxial connectors of type 9,52

- [78] SFS-EN 60966-2-5: Radio frequency and coaxial cable assemblies. Part 2-5: Detail specification for cable assemblies for radio and TV receivers. Frequency range 0 MHz to 1 000 MHz, IEC 61169-2 connectors
- [79] SFS-EN 60728-3: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 3: Active wideband equipment for cable network
- [80] SFS-EN 60728-4: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 4: Passive wideband equipment for coaxial cable networks
- [81] SFS-EN 60728-5: Cabled networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 5: Headend equipment
- [82] SFS-EN 60728-6: Cable networks for television signals, sound signals and interactive services. Part 6: Optical equipment
- [83] ST 621.30: Yhteisantennijärjestelmät. Asennusohje
- [84] ST 681.43: Laatusuunnitelma. Yleiskaapelointijärjestelmä
- [85] ST 681.02: Optisten liittimien puhtaus ja kunto
- [86] ST 681.42: Yleiskaapelointijärjestelmät. Testaukset ja tarkastukset
- [87] EN 61280-4-2: Fibre-optic communication subsystem test procedures - Part 4-2: Installed cable plant - Single-mode attenuation and optical return loss measurement
- [88] ST 51.25: Sähkö- ja tietoteknisten järjestelmien laitteiden ja tilojen merkitseminen
- [89] ST 611.40: Tarkastuspöytäkirja. Asuinkiinteistöjen yleiskaapelointijärjestelmät
- [90] ST 681.40: Tarkastuspöytäkirja. Toimitilojen yleiskaapelointi
- [91] ST 621.40: Tarkastuspöytäkirja. Kiinteistön sisäinen yhteisantennijärjestelmä
- [92] ST 681.41: Yleiskaapeloinnin dokumentointi
- [93] Finlex - Suomen säädöskokoelma, viranomaisten määräyskokoelmat, <http://www.finlex.fi>
- [94] Kiinteistönmuodostamislaki (554/1995 muutoksineen), ajantasainen versio, <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1995/19950554>
- [95] Maanmittauslaitos, Opastusta kiinteistön ja asunnon hankintaan Suomessa, http://www.maanmittauslaitos.fi/sites/default/files/kiinteiston_kauppa_suomessa_290116.pdf

[96] Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999 muutoksineen), ajantasainen versio, <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990132>

[97] Suomen rakentamismääräyskokoelma, G1, Asuntosuunnittelu - Määräykset ja ohjeet 2005, 1.10.2004
<http://www.finlex.fi/data/normit/28204-G1su2005.pdf>

[98] Asunto-osakeyhtiölaki (1599/2009 muutoksineen), ajantasainen versio, <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2009/20091599>

[99] Säteilylaki (592/1991 muutoksineen), ajantasainen versio, <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1991/19910592>

[100] Säteilyturvakeskuksen säteilyturvallisuusohjeet (ST-ohjeet), <http://www.stuk.fi/saannosto/stukin-viranomaisohjeet/sateilyturvallisuusohjeet>

[101] SFS-EN 60825-1: Safety of laser products - Part 1: Equipment classification and requirements

[102] Valtioneuvoston asetus laserlaitteista ja niiden tarkastuksesta (291/2008), <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2008/20080291>

[103] SFS-EN 60825-2: Safety of laser products - Part 2: Safety of optical fibre communication systems (OFCS)

[104] Asuinkiinteistön tietoliikenneverkon uudistaminen -opas 2014, https://www.viestintavirasto.fi/attachments/Asuinkiinteistön_tietoliikenneverkon_uudistaminen_2014.pdf

[105] FiCom ry, Toimintamallit kiinteistön verkossa taloyhtiön ja operaattoreiden välillä, 8.4.2013
<https://www.ficom.fi/ict-ala/ohjeita-ja-oppaita>

[106] Traficomın määräys 22 telepäätelaitteen, viestintäverkkolaitteen ja kiinteän asennuksen vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta, merkitsemisestä ja asiakirjoista 22 H/2014 M, ajantasainen versio
<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/laitmaarayksetpaatokset/maaraykset.html>

[107] Traficomın määräys metallijohtimisten tilaajayhteyksien ja niihin kytkettyjen viestintäverkkolaitteiden teknisistä ominaisuuksista 38 E/2014 M, ajantasainen versio
<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/laitmaarayksetpaatokset/maaraykset.html>

[108] Traficomın määräys teletoiminnan tietoturvasta 67 A/2015 M, ajantasainen versio
<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/laitmaarayksetpaatokset/maaraykset.html>

[109] Traficomın määräys televisio- ja radiotoimintaan tarkoitettujen taajuuksien käytöstä 70 G/2017 M, ajantasainen versio

<https://www.viestintavirasto.fi/ohjausjavalvonta/laitmaarayksetpaatokset/maaraykset.html>

[110] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/61/EU toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/HTML/?uri=CELEX:32014L0061&from=fi>

[111] SFS-EN 1627: Pedestrian doorsets, windows, curtain walling, grilles and shutters. Burglar resistance. Requirements and classification

LUONNOS

Liiteluettelo

Liite 1: Standardien ja ST-aineistojen saatavuus

Määräyksessä ja sen perusteluissa viitataan useisiin eri standardeihin ja suositellaan esimerkiksi ST-korttien käyttöä. Näiden materiaalien saatavuus on esitetty alla taulukossa.

SFS-standardit Eurooppalaiset standardit (EN) IEC-standardit	Suomen Standardoimisliitto SFS ry PL 130 00101 Helsinki (Malminkatu 34, Kamppi) Puhelin: 09 149 9331 Faksi: 09 146 4925 Sähköposti: sales(at)sfs.fi Verkkokauppa: https://sales.sfs.fi/ Internet: http://www.sfs.fi
ST-aineisto	Sähköinfo Oy PL 55 02601 Espoo (Harakantie 18 B, Leppävaara) Puhelin: 09 547 610 Faksi: 09 5476 1400 Sähköposti: sahkoinfo(at)sahkoinfo.fi Verkkokauppa: http://kauppa.sahkoinfo.fi/ Internet: http://www.sahkoinfo.fi